

ශ්‍රී ලංකාව සිංහලයාගේ දේශයයි.

සිංහල දේශයේ

ශ්‍රී ලංකා ජන රජයේ ලියාපදිංචි කරන ලද,

වෙළුම 01

01 කලාපය

2015 සැප්තැම්බර් - ඔක්තෝබර් කලාප

ජාතියේ පසා

අනුගාරික බර්මපාල කුමා

දුම්පල දිවැසිඟ බලා එදා
කියුද්දේ අද සැබෑ වී ඇති සැටි

සම්බන්ධීන් මහතාගෙන
එසේ කීම පමණක් මදි

"අපව අවශ්‍ය
මහාත්මයානුච්ච පව්වා ගැනීමට
බැරි බලය බෙදීමක්"

සුමනතිරන්තට පිළිතුරක්

මිල රු. 100

සුරකිමු සිංහලය සංවිධානයේ ප්‍රකාශනයකි.

දුම්රියේ දිවැසින් බලා එඳු කියූ දේ අද සැබෑ වී ඇති සැටි

සුරැකු සිංහලය සංවිධානයේ ප්‍රකාශනයකි.

අනුශාසකවරු

පූජ්‍ය බෙංගමුවේ හාලක හිමි
ආචාර්ය ගුණදාස අමරසේකර
ආචාර්ය සුදත් ගුණසේකර
ආචාර්ය සුරිය ගුණසේකර
ආචාර්ය පණ්ඩුල ඇදගම

සංස්කාරක

ගුණරුවන් සෙනරත් බණ්ඩාර

ප්‍රකාශක

හේ.මු. සෝමපාල

මුද්‍රණය

මධුක ප්‍රින්ටර්ස්
කඩවත පාර, ගනේමුල්ල.

දැන්වීම් කළමනාකරු

පී.එම්. දයාරත්න

විවර්ණ

සිංහල දේශය
අංක 119/1, විහයාලංකාර මාවත,
කොළඹ 10.

077 - 55 11 280

071 - 56 14 778

විද්‍යුත් තැපෑල

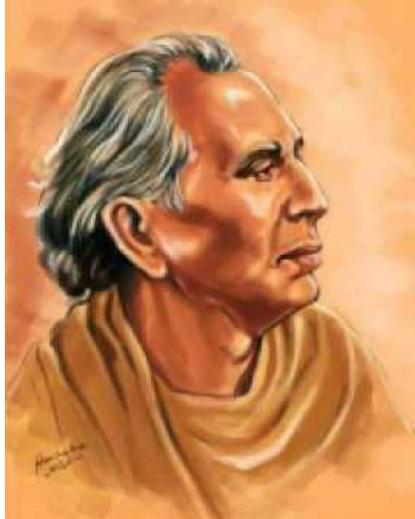
sinhaladeshaya@yahoo.com

මනක නියාගනිල්ල කවදුහරි සුද්දො
ලේ රට දුල යනවා.
උන් යන්නේ උන් හිනන විදිහට හිනන උන්ගෙ දුරුවො
වාගේ කළු සුද්දො විසි තිස්දහනක්
බෝ වුනාට පස්සෙයි.
ඊට පස්සෙ ලේ රටේ රට පාලනය කරන්නේ
ලේ කළු සුද්දො.
උන් සිංහල භාෂාවට සිරිත් විරිත් වලට
වෙර කරනවා.
උන් උඹලගේ දුරුවන්ට උගන්නාවි
ජාති ආගම් භාෂා බේදයක් එපා කියල.
එහෙම කියල උන් ඔක්කොම ඉතිරිසියම රජකරුවාවි.
පන්සල් වටේ පල්ලි , කෝවිල් හදුවි.
උන් උඹලගෙ දුරුවන්ට උගන්නාවි
ලේ රට උඹලගෙ නොවේ,
ඔක්කොගෙම කියල. සිංහලයන්, දෙමළන්, හම්බයන්,
මරක්කලයන්, කොච්චියන්, පරංගියන්
ඔක්කොම එකයි කියල.
උඹල උඹල වෙනුවෙන් දියසේන කුමාරයෙක්
ඉපදෙනකම් බලා ඉන්නවා.
උපදින්න ඉන්න දියසේනලා තිබිරිගෙයිදිල මරාදමන්න
ලේ කළු සුද්දන්ට පුළුවන් බව
මනක නියා ගනිල්ල.
අපේ හාමුදුරුවන්ටත් උන් එඳුට
ඉනා බේන් දෙනවා.
උඹලට වෙන්තේ ඇටි කෙහෙල් කාපු උගුඬුවො වාගේ
නියෝ නියෝ බලාගෙන ඉන්නයි.

අනගාරික බර්මපාල තුමා
1926 දී

“ජාතියේ පියා”

සිංහලකම වැළඳීමින් තිබූ ඒ පරාධීන යටත් විජිත අන්ධකාර යුගයේ එනම්, සිංහලයන් තම සිංහලකම නසාගනිමින් සීග්‍රයෙන් සංකර වෙමින් තමන් සිංහලයන් යැයි, බෞද්ධයන් යැයි හඳුන්වා ගැනීමට බියවෙමින් එය පිළිකෙවූ කරමින් සිටි සමයක,

තම උපන්බිමේ අයිතිය ගැන සිංහලයන්ට කියාදී

“සිංහලයින් නැගිටිවි,

බුද්ධගයාව බේරා ගනිවි”

යන අතීත සිංහනාදයෙන්

නිදාසිටි ජාතිය අවදිකොට,

සිංහලයන් තුළ දේශානුරාගය, ජාතික අභිමානය පුබුදුවාලූ, දැයට එඩිය, සවිය

යළි ඇතුළු කළ

“ජාතියේ පියා”

යැයි හැඳින්වීමට හැම අතින්ම සුදුසු වූ,

එසේ හැඳින්විය යුතු සිංහල ජාතිය පවත්නා තාක්කල්,

ඔවුන් ණයගැති සද අනුස්මරණීය

ශ්‍රීමත් අනගාරික ධර්මපාලතුමන්ගේ ශ්‍රී නාමයට

උපහාර කොට මෙම සිංහල දේශය මංගල කලාපය

ඉමහත් බැතිගෙන් පුදකර සිටීමු.

සකායු වැරකිය.....

“සිංහල දේශය” කුමක් වෙනුවෙන් ද?

මේ ඊට සිංහලය එසේ තැන්පත් වූ වහරන ලෙස ශ්‍රී ලංකාව මේ ඉර හඳු යට සිංහල අපට උරුමකම් කීමට අති එකම බිම් කඩයි.

මේ බිමේ අනන්‍ය ශිෂ්ටාචාරය ගොඩනැගීමට ද වසර දෙදහස් පන්සියයකට අධික කාලයක් මුළුල්ලේ ඊට එරෙහිව ආ පරසතුරු ආක්‍රමණිකයන්ට එකිනෙක මුහුණ දී සටන් කොට දිවිපුදා බඩ හා මා වෙනුවෙන් ඊට ඊළඟ ගන්නේ ද සිංහල අපේ මුතුන් මිත්තන් මිස වෙන කිසිවෙකුත් නොවේ.

නිදහස්ව පසු සිංහලයේ සතුරන් සිංහල ජාතිද්‍රෝහීන් සමග එක්ව මේ ඊට සිංහලයන්ට අහිමිකිරීම සඳහා අනවරතයෙන් ගෙන ගියාටු කුමන්ත්‍රණ වර්තමානයේ එහි කුට ප්‍රාප්තියේ මුට විටට ආසන්න වෙමින් තිබේ.

අද සිංහලයා දිනෙන් දිනම තම අයිතිවාසිකම් එකිනෙකට අහිමි වෙමින් සිටියි. වඩාත් නිවැරදිව කිවහොත්, කුට දේශපාලකයෝ, ජාති ද්‍රෝහීන් සහ ජාතියේ සතුරන් සමග එක්ව සිංහලයන්ගේ අයිතිවාසිකම් එකිනෙක පැහැරහරිමින් සිටියි. සිංහලයා තමන් දිනු තම ඊට තුළම මේ වනවිට සරණාගතයෙකුගේ තත්ත්වයට පත්ව සිටී. මෙය නොවේද සහජය?

එද අතීතයේ මේ බිමේ ශ්‍රේෂ්ඨ ශිෂ්ටාචාරය ගොඩනැගූ දේශ දේශාන්තර දිගවිජය කොට බදු තෙද පෑ ධීර වීර වික්‍රමානවිත සුරු වීරුකම් කොට ඊර්ණ හඬ පතුරුවා හළ බහු අද තම ජාත අභිය තුළම සිංහල යැයි කියාගන්නා පාලකයන්ගේ ක්‍රියාවන් හේතුවෙන් හීනදිනට නිවට නියාලුව අසරණව සිටී.

අද බාල පරපුර පමණක් නොව, වැඩිහිටි පරම්පරාවේ ද බොහෝ දෙනෙකු තම ඊටේ සහ ජාතියේ ඉතිහාසය නොදනිති. ඒ ඉහත කී ජාති ද්‍රෝහීන් සහ ජාතියේ සතුරන් විසින් පාසල් විෂය මාලාවෙන් ඉතිහාස විෂය දැක තුනකට ආසන්න කාලයක් තිස්සේ ඉවත්කර තැබීමට සමත් වූ නිසාය. තම ඊටේ ඉතිහාසය තම ඊටේ පාසල් වල ඉගැන්වීම ප්‍රතික්ෂේප කළ වෙනත් ඊටක් ලෝකයේ තිබීමට හැකිද?

අද “සිංහලය” යන්න තහනම් වචනයක් බවට පත්කර ඇත. සිංහලයාට තම ජාතියේ තම

පැවසීමට බැරිය. එසේ පැවසුවහොත් එය ජාතිවාදය ඇතිවීමට හේතු වේය, සාමය කඩවීමට හේතුවේය, තැනිතම් “සුළු ජාතින්ගේ” හිත ඊදේවිය වැනි හීන දින හැරීම් ජනතා සිත් සහන් තුලට ඇතුළු කර තිබේ. මේ නිසා බොහෝ සිංහලයෝ ස්වයං චාරණයකට යටත්ව ‘සිංහල’ යන වචනය නොකීමට වගබලා ගනිති. උගත් තෙරවරු ද දේශපාලකයන් අමතරවේයැයි බියෙන් සිංහල යැයි නොකීමට පරිස්සම් වෙති.

ඉහත කී ජාතිද්‍රෝහීන් හා ජාතියේ සතුරන් සිංහලයා යන්න තහනම් වචනයක් කොට ශ්‍රී ලාංකික යන්නක් හඳුන්වා දී තිබේ. සිංහලයා පලමුව සිංහල හීනිකාවෙන් අත්විදිය යුතුය. ඒ සඳහා තමන් සිරකර ඇති ඊතියා “ශ්‍රී ලාංකික” මිච්චාවෙන් නිදහස් විය යුතුය. මෙහි සිටින්නේ සිංහල ජාතිය හා දෙමළ, මුස්ලිම් සුළු චාර්ගිකයන් ය. “ශ්‍රී ලාංකික” යැයි කියන අරුම පුදුම සන්නවයා සිටිනුයේ කොහොද? බහුගේ පොදු අනන්‍යතාවය කුමක්ද? (ජාතිය යන්නෙහි නිරවචනය බලන්න) “ශ්‍රී ලාංකික” නමින් ජාතියක් තැනී බව සිංහලයා තේරුම්ගත යුතුය. එවිට බය ඊතියා ජාතික ගැටළුවෙන් ආගයක් විසඳී හමාරය.

“කවුද මේ ඊට සිංහලයාගේ කියන්නෝ කොහොද එහෙම ලියවීම තියෙන්නෝ?” වැනි ප්‍රකාශයක් සිංහල යැයි කියාගන්නා ඇතැම් දේශපාලකයන් ප්‍රසිද්ධියේ පැවසීමට තරම් එකිනෙක විකීම ගැන සිංහලයා සැලකීමෙන්විය යුතුය. හෙට අතිද්දා සිංහල යන වචනය පැවසීම හෝ මේ ඊට සිංහලයන්ගේ යැයි පැවසීම හීන විරෝධීයැයි මොවුන් හීන පැනවුවහොත් ඒ ගැන පුදුම වියයුතු නොවේ. “ජාතික හා ආගමික වෛරය ඇතිවීමේ පහත” යැයි පහතක් ගෙන එන බව ද මොවුන් පවසා තිබේ. මේ සිංහලයන් මර්ධනය කිරීමටයි. ගොතා හැරෙන්නේ පොල්පළය කෑමට බව අමුතුවෙන් කිවයුතු නොවේ. සිංහලයා, මේ සැරසෙන්නේ බිමේ අයිතිය තැරවීමටය. ශ්‍රී ලංකා, යු.එන්.පී. හෝ වෙන දේශපාලන පක්ෂයකට බඩ සම්බන්ධවූයේ පසුවයි. සිංහලයා, මුලින්ම බඩ සිංහලයෙකි. දේශපාලන පක්ෂයට, පාටට මුල් තැන දී බිමේ සිංහලකම තැනා ගන්නවාද? බිමේ ගෙල සියතින්ම සිදු ගන්නවාද?

එද ධර්මපාල තුමන් පහල වන සමයේ පැවති

තත්ත්වය හා යම් ආකාරයකින් සමාන පරිසරයක් දැන් නිර්මාණය වී ඇති බැවින් අද එතුමන්ගේ උපතින් වසර 150 ක් සවිඊ ඇති මෙම අවස්ථාවට සිංහලයා අවදි කිරීම සඳහා මෙවැනි ප්‍රකාශනයක් පල කිරීමට සුදුසුම හෝභාවයි. එද ධර්මපාල තුමන් දැල්වූ ආලෝකය නිවියාවට ඉඩ නොදිය යුතුය. ශ්‍රී ලාංකික මිච්චාවට සුභවිසුභ කළයුතුය. එද 1815 දී ගිවිසුමකින් අධිරාජ්‍යයට ආර දෙන ලද්දේ සිංහලේ ඊර්ණාචාර්යය, අල්ලාගෙන ගියේ සිංහලේ ඊර්ණා, තැනිටුනේ සිංහල ඊර්ණායයි. අහිමි වූ නිදහස වෙනුවෙන් නිරන්තරයෙන් අරගල කළේ ද කැරලි ගැසුවේ ද, විවිධ පූජා කළේ ද සිංහලයන් මිස වෙන කිසිවෙකු නොවේ. 1948 දී නිදහස ලැබිය යුතුව තිබුණේ සිංහලයන්ට වුවද ලැබුණේ ශ්‍රී ලාංකිකයන්ට ය. එද නිදහස ලබන විටම එවක භාගයන්වයට පත්වූවන් මෙම වරද නිවැරදි කළ යුතුව තිබිණි. අපට නිදහස ලැබීමට මාසයකට පෙර 1948.01.04 නිදහස ලද බුරුමයේ භාගයන් (වර්තමාන මියන්මාරය) බුරුම සංස්කෘතියට අනුගත වී ජාතියට එක්වීමට කැමති විදේශිකයන් ඊර්ණාගෙන සෙසු අය විටමකර ජාතික ප්‍රශ්නය විසඳා ගන්නෝය. අපේ භාගයන් එද එර්දි ඊර්ණාචාර්ය කටයුතු නොකළ නිසා අද අප මෙම ඊතියා ජාතික ගැටළුවට මුහුණ දී සිටිමු. ජාතියේ මුතුන් මිත්තන්ගේ හා අනාගත පරපුරේ භාගයන් සිංහල දේශය තැනීම සිංහල ජාතිය සතු කිරීමේ ජාතික ගැටළුවට අප මුහුණ දී සිටිමු. ජාතික ප්‍රශ්නය විසඳීම ගැනත් සිංහලයාගේ අයිතිය ගැනත් සිංහල අප බොහෝ කටා කර ඇත්තෙමු. බොහෝ ලියා ඇත්තෙමු.

ඊර්ණා ලක්ෂණ ගැන තවදුරටත් කටා කරමින් සිටීම නොව කළ යුත්තේ මෙඊට යළි සිංහල ජාතිය සතු කිරීම සඳහා විද්‍යාත්මකවූත්, ප්‍රායෝගික වූත් වැඩිපිලිවෙලක් සකස් කර ගැනීමය. එය කිසිසේත් ගිංසා මාර්ගයෙන් නොවිය යුතුය. ඒ සඳහා සියලු හීනපාත්‍රකල මාර්ගයන්, අවිහිංසා මාර්ගයන්ම පමණක් අනුගමනය කළ යුතුය. ඒ ධර්මපාල තුමන් අනුගමනය කළ මාර්ගයයි. එවැනි වැඩිපිලිවෙලකින් නොඊට ආගම, ජාතිය ඊළඟ ගැනීමට කරන කතා, දේශනා, පවත්වන උත්සව පුද පූජා, පුද්භන ගිලෙන තැනක ඇතුලත පවත්වමින් සිටින සාදු සැණකෙලි පමණකි.

ඉහත කී ආකාරයේ ප්‍රායෝගික වැඩිපිලිවෙලක් ඇති කරගැනීම සඳහා ජාතික කතිකාවනක් ගොඩ නැගීම මේ මොහොතේ පලමු අවශ්‍යතාවයයි. ඒ උදාර මෙහෙවරට ශක්ති ප්‍රමාණයෙන් උච්ච “සිංහල දේශයේ” අරමුණ වන්නේය.

සිංහල ජාතියේ අයිතිවාසිකම් ගැන කතා කිරීමත් ඒ වෙනුවෙන් හඬ නැගීම හා සටන් කිරීමත් සිංහලයාගේ යුතුකම සහ පැහැර නැරය නොහැකි වගකීම බව ජාතියට අවබෝධ කර දීම සඳහා කැපවූ මෙවැනි ප්‍රකාශනයක කලක සිට පැවති අවශ්‍යතාවය ඉටු කරනු වස් මෙම "සිංහල දේශය" සඟරාව ඔබ අතට පත් කරමු.

කාලීන වැදගත්කමකින් යුතු ඔබේ ලිපි සහ ඡායාරූප ආදිය අප වෙත යොමු කරන්න.

සංස්කාරක
"සිංහල දේශය"
අංක 119/1,
විනයාලංකාර මාවත,
කොළඹ 10.

"සිංහල දේශය"
බෙදාහැරීම සඳහා නියෝජිතයින් අවශ්‍යයි.

විමසීම් :

අලෙවි කළමනාකරු
"සිංහල දේශය"
අංක 119/1,
විනයාලංකාර මාවත,
කොළඹ 10.
071-8065744

දැන්වීම් ගාස්තු :

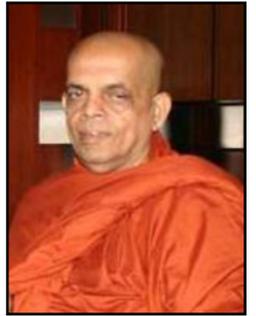
මුල් පිටකවරය	අතුල් පැත්ත	වර්ණ	රු. 5000.00
පිට කවරය	පසු පැත්ත	වර්ණ	රු. 7500.00
අවසන් පිට කවරය	අතුල් පැත්ත	වර්ණ	රු. 6000.00
අතුල් පිටුවක්	සම්පූර්ණ	කළු සුදු	රු. 4000.00
අතුල් පිටු	භාගයක් (1/2)	කළු සුදු	රු. 2000.00
අතුල් පිටු	කාලක් (1/4)	කළු සුදු	රු. 1000.00

අනුමත පිටු

01. ජාතියේ පියා අනගාරික ධර්මපාල තුමා
02. සම්බන්ධීන් මහතාණෙනි එසේ පැවසීම පමණක් මදි
03. ඔබ සිංහලයෙක් ද
04. කන්ද උඩරට ගිවිසුම
05. ශ්‍රී ලංකාවේ දෙමළ භාෂා ප්‍රශ්නය
06. මේ රට සිංහලේ කියා නැඳින්විය යුත්තේ ඇයි ?
07. මේ රටේ ජාතින් කීයක් සිටිනවාද ?
08. දෙස්පාලන ලොව සද වඩාදිත වර්තය ජේ.ආර්.
09. සිංහලයාට කර්මාන්ත උගන්වන්නට ශ්‍රීමත් අනගාරික ධර්මපාලතුමන්ගෙන් පිරිනැමුණු සක්‍රිය දායකත්වය
10. ඇයි ? මේ සිංහල භීතිකාව
11. ධර්මපාල තුමන් අනුස්මරණයේ සැබෑ අරමුණ විකෘති කිරීමට ඉඩ නොදෙමු.
12. ජාතිය
13. රටේ උතුරු නැගෙනහිර සත්‍ය තත්ත්වය ගැන විශේෂයෙන් සිංහල අපි දැනුවත් විය යුතුය.
14. සිව්මංසල කථාව
15. ශීතල රටක පීවන රටාව උණුසුම් රටකට ගැලපේ ද?
16. සිංහලයින් මේ අපේ ජන්ම භූමියයි.

“සිංහලය සුරකිමු” සංවිධානය විසින් “සිංහල දේශය” නමින් සඟරාවක් පළකිරීමට තීරණය කිරීම අතිශයින්ම කාලෝචිත ක්‍රියාවකි. කුමක් හෙයින්ද යත්, අද අපේ රටේ බොහෝ දෙනාට අපේ රට හෙවත් සිංහල දේශය පිළිබඳව නිසියාකාර අවබෝධයක් නැත, එම අවබෝධය නැති නිසාම ඔවුහු සිංහලකමට, සිංහල දේශයට නොහොඹිනාදේම කරති. රටක ජනතාවට තම රට පිළිබඳව අවබෝධයක් නැතිකම තරම් රටේ පරිහාණියට හේතුවක් තවත් ඇතැයි කිව නොහැකිය.

අතිශයින්ම කාලෝචිත ක්‍රියාවක්

ලොව වෙනත් රටවල් මෙන් නොව සිංහල දේශය වසර දෙදහස් පන්සියයකට වැඩි

කාලයක් තිස්සේ රටට හා ලොවට වැදගත්වන ශිෂ්ඨාචාරයක් පවත්වාගෙන ඒනු ලැබේ. එවන් ශ්‍රේෂ්ඨ ශිෂ්ඨාචාරයකට සහ ඉතිහාසයකට හිමිකම් කියන වෙනත් රටක් වශයෙන් ඇත්තේ ඒන සමාජයකි. සිංහල දේශය පිළිබඳව වූ අනික් බේදවාචකය නම් ප්‍රභූ පිරිසට ඉන්ද්‍රියාව ද, ඇමරිකාව ප්‍රමුඛ බටහිර රටවල් මෙම රට අස්ථාවර කිරීමට කටයුතු කිරීමයි. බටහිර රටවල් හැම විටම දේශීයත්වය මත නැගී සිටින රටවල් අස්ථාවර කිරීමට කටයුතු කර ඇති බවත්, එසේ කරන බවත් ඉතා පැහැදිලි කරුණකි. ඉන්ද්‍රියාවද ඔවුන්ගේ මෝඩකම නිසා සිංහල දේශයේ නැගී සිටීමට එරෙහි වෙයි.

මෙවැනි පසුබිමක් ඇතිවිට, රටේ උරුමක්කරුවන් වන සිංහලයන් තම දේශයේ වැදගත්කම වටහාගෙන එය රැක ගැනීමටත්, ඉහළට නැංවීමටත් ක්‍රියාකල යුතුය. ඒ මහා ජාතික පින්කමට අත්තින් දෙන, දැනුවත් කරන ප්‍රකාශනයක් ලෙසින් සිංහල දේශය සඟරාව වැප්ඹේවායි ඉත සිහින් ආශිංසනය කරමු.

බෙංගලුටේ නාලක හිමි.

**ප්‍රධාන ලේකම්
දේශ ප්‍රේම නිකු පෙරමුණ.**

ලාංකිකයෝ කවරහු ද?

ලාංකික නමින් ජාතියක් නැත. භාෂාවක් නැත. සංස්කෘතියක් නැත. ඔවුන්ගේ ඉතිහාසයක් ඇති වූයේ 1815 න් පසුය. 1815 යටත් වූ සිංහලේ 1948 නිදහස් වූවා නම් මේ රටට නම විය යුත්තේ සිංහලේ යනුවෙනි. එසේ නම් සිංහලේ වාසය කරන්නේ සිංහලයන් විය යුතු ය. සිංහලේ භාෂාව සිංහල විය යුතු ය. එයින් ජාතියේ එක්සත් භාවය ඇති වන්නේ ය. නිදසුනක් වශයෙන් ජර්මන් රට සහ ජර්මන් ජාතිය ගනිමු. ජර්මන් රටේ වාසය කරන්නන් ජර්මන් ජාතිකයෝ ය. ඔවුන්ගේ භාෂාව ජර්මන් ය. එසේ ම සිංහලේ හැම කොටසක් ම සිංහල නමින් හැඳින්විය යුතු ය. ඒ සිංහල බොද්ධ, සිංහල ක්‍රිස්තියානි, සිංහල මුස්ලිම්, සිංහල හින්දු යනුවෙන් හැඳින්විය හැකි වේ.

මේ අයුරින් ඒන බුරුම, ඒන මුස්ලිම්, ඒන ක්‍රිස්තියානි සහ නම් වලින් ඒන රටේ හැම වර්ගයක් ම එක්සත් ව සිටිති. බුරුමය හා ඉන්දියාවේ ද එමෙන් ම හඳුන්වනු ලැබෙති.

ඇමෙරිකාවේ සුදු කළු වණී දෙකකින් වර්ග දෙකක් සිටියත් ඔවුහු තනි ඇමරිකන් ජාතිකයෝ වෙති. රුසියාවේ ද හැම වර්ගයක් ම රුසියන් නමින් එක්සත් වී සිටිති.

සිංහල මහජන පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයෙන්

බස, රැස, දෙස, සසුන සුරකින ධර්මපාල පරපුරක් හදමු.

ශ්‍රීමත් අනගාරික ධර්මපාලතුමාගේ 150 වැනි උපන් සමරුම වෙනුවෙන්, දීප ව්‍යාප්තව පැවැත්වෙන සමරු වැඩ සටහන් මාලාවට අනුබලයක් ලැබෙන සේ සිංහල දේශය ශ්‍රීමත් අනගාරික ධර්මපාල ශ්‍රීමතාණන් පිළිබඳව වෙසෙසි සමර කළඹක් නිකුත් කිරීම ඉතා අගනා කටයුත්තකි.

අනගාරික ධර්මපාලතුමා සිංහල ජනතාවටත්, සිංහල බෞද්ධ ජනතාවටත්, සම්බුද්ධ ශාසනයටත් එමෙන්ම විදේශීය බොදුහු ජනතාවටත් පීචිත පරිත්‍යාගයෙන් සිදුකල මහත් සේවාව අප විසින් සමරය යුතු වන්නේ කාලිනව, වාරකව නොව අප විසින් සමරය යුතු වන්නේ කාලිනව, වාරකව නොව අකාලිකවය. එතුමන් ගේ අධිෂ්ඨාන පූර්වක වූ, බෝධිසත්ව වර්ගාව සියළුම ශ්‍රී ලාංකික දරුවන්ගේ චරිත තුළ සක්‍රීයව සජීවී විය යුතුය. අපට යහපත් අනාගත ගමන් මගක් සකසා ගත හැකි වන්නේ ඒ උදාර පිළිවෙත සාක්ෂාත් කර ගැනීමෙනි.

මෙවර සිදුකැරෙන 150 වැනි උපන් සමරුවේ තේමා පාඨය වන්නේ බස රැස දෙස සසුන සුරකින ධර්මපාල පරපුරක් හදමු.” යන්නය. ශ්‍රී ලංකාවාසී මහා සංඝරත්නයන්, පොදු ජනතාවත් රජයත් මෙම තේමාව සාධනය කර ගැනීමට උත්සාහවන්තවීම ධර්මපාලතුමාට කරන අතරුත්තර ප්‍රත්‍යපකාරය වන්නේය.

**අමරපුර ශ්‍රී ධර්මරක්ෂිත මහා නිකායේ
මහානායක අතිපූජ්‍ය
තිරිකුණාමලේ ආනන්ද මාහිමිපාණන් වහන්සේ.**

සිංහලයන්ගේ පිබිදීමට හේතුවේවා !

ධර්මපාල විජේතංගයන් සත්කල්ප වෙමු.

ශ්‍රීමත් අනගාරික ධර්මපාලතුමන්ගේ උපතින් 150 වසරක් පිරී ඇති අද, සිංහලයා පත්ව සිටිනුයේ එදා පැවති යාට ද වඩා කණගාටුදායක තත්ත්වයකට ය. සිංහලයා තම දේශය තුළම දිනෙන් දින අයිතිවාසිකම් වලට අහිමි වෙමින් සිටී. සීග්‍රයෙන් තම ජාතිකත්වය නසාගනිමින් සිටින සිංහලයන් බොහෝ දෙනෙකුට ඒ ගැන අවබෝධයක් නැත.

ඒ සිංහල විරෝධී දේශීය හා විදේශීය කුමන්ත්‍රණ කරුවන්ගේ ක්‍රියාවන්හි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස ඊනියා "ශ්‍රී ලංකික" මිථ්‍යාවක ඔවුන් සිරගත කරනු ලැබ සිටින බැවිනි. ඔවුහු දැනුවත්ව හෝ නොදැනුවත්ව හෝ තම සිංහලකම නසා ගෙන සිටිති.

එදා ධර්මපාල තුමාගේ ව්‍යායාමය වූයේ අධිරාජ්‍යවාදී පාලනයක් යටතේ නිවට නියාලුව තම සිංහලකමින් අත්වෙමින් සිටි ජාතියකට යළි සිංහලකම කාවැද්දීමයි. ජාතියේ අයිතිවාසිකම් අවබෝධ කරදීමයි.

අද විදේශ පාලනයක් නොමැති වුවද, බටහිර ප්‍රමුඛ සියළු සිංහල විරෝධී විදේශීය බලවේග, ජාතියේ සතුරන් ද සමග එක්ව පෙරමුණු රැසකින් සිංහලකම නැසීමට තම කුමන්ත්‍රණ තීව්‍ර කොට ඇත්තාහ. සිදුවෙමින් පවතින්නාවූ මෙම භයානක අනතුර ගැන බොහෝ දෙනෙකුට අවබෝධයක් නොමැත්තේ ඉහත කී ලෙස ඊනියා ශ්‍රී ලංකා මිථ්‍යාවක සිරවී ඔවුන් තම සිංහලකම නසාගනිමින් සිටින බැවිනි. මෙම තර්ජනයට එඩිතරව මුහුණ දී එය පරාජය කරනු සඳහා අද ධර්මපාල වරුන් සිය දහස් ගණනක් බිහිවීම අවශ්‍යව තිබේ. ඒ සඳහා කළයුත්තේ ධර්මපාල වින්තනය යළිත් ජාතියට බද්ධ කිරීමයි.

ජාතිය අවදි කිරීම සඳහා "සිංහල දේශය" වැනි ප්‍රකාශන තව තවත් බිහිවිය යුතුය.

ආචාර්ය ගුණදාස අමරසේකර

මෙම සැප්තැම්බර් 17 වැනි දිනට යෙදෙන ශ්‍රීමත් අනගාරික ධර්මපාල තුමන්ගේ උපතින් 150 වසරක් සපිරී ඇති මෙම අවස්ථාවේ සුරකිමු සිංහලය" සංවිධානය විසින් සිංහල දේශය" නමින් සඟරාවක් විලිපුකවීමට අතිශයින් ප්‍රශංසනීය කටයුතු ක්‍රියාවක් වන්නේය.

එදා ධර්මපාල තුමා දිවමත්ව සිටි යුගයේ පැවතියාටද වඩා සිංහල බෞද්ධයාගේ තත්ත්වය පිරිහීගොස් ඇති වර්තමානයේ එකිනෙක අහිමිවී ගෙන යන තම උරුමයන් පිළිබඳව "සිංහල දේශය" සඟරාවෙන් ලබාදෙන පණිවුඩය සිංහල ජාතියේ පිබිදීම පිණිස හේතු වේවා'යි මම ප්‍රාර්ථනා කරමි.

මහාචාර්ය නලින් ද සිල්වා

යුග මෙහෙවරට දායකවීමක්

අනගාරික ධර්මපාලතුමන්ගේ උපතින් 150 වසරක් සපිරී ඇති මෙම අවස්ථාවේ දී, මේ බිමේ අනන්‍ය ශිෂ්ටාචාරය ගොඩනැගූ සිංහලයෝ අද තම රට තුළම තම අයිතිවාසිකම් වලට අහිමි වෙමින් සිටිති. අයිතිවාසිකම් අහිමිකරගනිමින් සිටිති.

අද පාසල් දරුවන් පමණක් නොව වැඩිහිටි බොහෝ දෙනෙක් ද තම ජාතිය කුමක්දැයි නොදනිති. ඒ පිළිබඳව ඔවුන්ට පමණක් දොස් පැවරීම ද සාධාරණ නොවේ. ජාතියේ සතුරන් ජාතියේදීත් සමග එකතුව දශක තුනක පමණ කාලයක් ඉතිහාසය විෂය පාසල් විෂය මාලාවෙන් ඉවත්කර තැබීමට සමත්වීම මෙම තත්ත්වය ඇතිවීමට ප්‍රධාන හේතුවක් වූ බැවිනි.

අද සිංහලයාට තම ජාතිය ගැන කථා කිරීම, ජාතික සමගියට භාතියකැයි මතයක් පතුරුවා ඇත. "සිංහල" යන්න අතීතයින් තනනම් වචනයක් බවට පත්කර ශ්‍රී ලාංකික මිථ්‍යාවක සිංහලයා සිරගත කර ඇත.

බොහෝ උගතුන් ද උගත් තෙරුවරුද දේශපාලකයන් අමනාප වේයැයි බියෙන් ශ්‍රී ලාංකික කමක් ගැනම පවසති.

දේවානම්පියතිස්ස රජු දවස මිහිඳු හිමි මෙහි වැඩ ශ්‍රී ලාංකිකයන්ට දම් දෙසූ බවත් හා ක්‍රි.පූ. 5 වැනි සියවසේ දී ශ්‍රී ලාංකික භික්ෂුන් විනයට ගොස් වරට භික්ෂුනි ශාසනය පිහිටවූ බවක් ද කියති.

'ලාංකික' යන වචනය භාවිතයට පැමිණියේ 1948 න් පසුව බවද එමෙන්ම ශ්‍රී ලාංකික යැයි වචනයක් භාවිතයට පැමිණියේ 1972 න් පසු බවද, මොවුන් නොදැන සිටීමෙන් පිරිහීමේ තරම වටහාගත හැකිය.

ජාතිය වැටී සිටින මෙම බේදජනක තත්ත්වයෙන් මුදාගෙන තම උරුමයන් ගැන ඔවුන්ව දැනුවත් කිරීමට ප්‍රථමයෙන් ම කළ යුත්ත නම් ඔවුන් සිරවී සිටින මේ ශ්‍රී ලාංකික මිථ්‍යාවෙන් ඔවුන් නිදහස් කර ගැනීමයි.

සිංහල දේශය එම උදාර යුග මෙහෙවරට දායක වීමකි.

තම රටේ ඉතිහාසය නොදන්නා, ජාතිය නොදන්නා, තම බසෙහි අගය නොවැටහෙන ජනතාවකට යහපත් අනාගතයක් තිබිය නොහැකිය.

ආචාර්ය පණ්ඩුල ඇඳගම
මානව විද්‍යාඥ

'සුරකිමු සිංහලය' සංවිධානය පිහිටුවා ගැනීමේ ආරම්භක ප්‍රකාශනය.

මේ රටෙහි අනන්‍ය ශිෂ්ටාචාරය ගොඩනැගුවේ සිංහලයෝය. අද මෙරට (සිංහලය) එහි හිමිකරුවන් වන සිංහලයන්ට අහිමිකිරීම සඳහා යම් යම් පිරිස් විසින් එනම්, ජාතිද්‍රෝහී සර්වාගමික දේශපාලනඥයන් සහ සිංහලේ සතුරන් විසින් කලක සිට කරගෙන යන්නාවූ කුමන්ත්‍රණකාරී ව්‍යාපාරය දැන් එහි කුට ප්‍රාප්තියට ප්‍රභාවේමින් පවතින බව දැනිමු. එසේ වුවද රටවැසි සිංහලයන් විශාල පිරිසක් එළඹෙමින් ඇති මෙම අනතුර ගැන නොදැනුවත්ව පසුවෙති.

ඉහත කී අරමුණ ඉටුකරගැනීම සඳහා ඉහත කී ජාතිද්‍රෝහී සර්වාගමික දේශපානඥයින් සහ සිංහලේ සතුරන් විසින්, අනවරත උත්සාහයක යෙදෙමින් සිංහලයන්ගේ සිත් තුළට ඊනියා ශ්‍රී ලාංකික" ජාතියක් පිළිබඳව මිථ්‍යාවක් තහවුරු කරවනු පිණිස කටයුතු කරමින් සිටිති.

එදා බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යයට සිංහලේ ප්‍රධානීන් විසින් ගිවිසුමකින් භාරදෙන ලද්දේ සිංහල රාජධානිය බවත්, 1948 දී අධිරාජ්‍යයෙන් නිදහස ලබන විට එය ලැබිය යුතුව තිබුණේ, නිදහස අහිමිවූ සිංහලයන්ට නමුත් එදා එය ඊනියා ශ්‍රී ලාංකික ජාතියකට හිමිවීම මෙම අර්බුදයේ ආරම්භය වශයෙන් අප හඳුනාගෙන සිටිමු. අප රට මෙන්ම අධිරාජ්‍යයන්ට යටත්ව විජිත වශයෙන් පැවති වෙනත් රටවල් නිදහස දිනාගැනීමත් සමඟ තම මුල් නම් වලින් තම දේශයන් හඳුන්වා ගනිමින් විදේශිකයන් පිටමං කර ඒවායෙහි අයිතිය තම ජාතියට නතුකර ගනිමින් ජනවාර්ගික ප්‍රශ්නයක් ඇති නොවන පිණිස පියවර ගත් බවද දැනිමු. නිදහස ලද අවස්ථාවේදීම අපේ පාලකයන් එසේ දුරදුර්ශීව ක්‍රියා නොකළ හෙයින් ඊනියා ජනවාර්ගික ප්‍රශ්නයක් උද්ගත වී ඇති බව අප දැනිමු.

සිංහලයන් බොහෝ දෙනෙකු තම දේශය තමන්ට අහිමි වෙමින් පැවතීමේ අනතුර පිළිබඳව අවබෝධයකින් තොරව පසුවන බැවින්, අනාදීමත් කාලයක සිට මෙරට අනන්‍ය ශිෂ්ටාචාරය ගොඩනගන ලද්දේද, පරසතුරු ආක්‍රමණ වලට නොබියව මුහුණ දී දිවි පුදා දේශය රැකගත්තේ ද එහෙයින් ම මෙරටේ එකම අයිතිකරුවන් වන්නේ ද සිංහලයන් ම පමණක් බවද, ඊනියා ශ්‍රී ලාංකික මිථ්‍යා මතවාදය, කුමන්ත්‍රණකාරීව රට එහි සැබෑ අයිතිකරුවන්ට අහිමි කිරීම සඳහා ජාතිද්‍රෝහීන් සහ ජාතියේ සතුරන් ගෙනයනු ලබන ප්‍රලාපයක් පමණක් බවද, සිංහලයන් හට අවබෝධ කරවීම අරමුණු කර ගත් වැඩපිළිවෙලක් ගෙනයාම සඳහා වූ ව්‍යාපාරයක අවශ්‍යතාව "සුරකිමු සිංහලය" සංවිධානයේ පුරෝගාමීන් වන අප දැනිමු.

ඉහත කී අරමුණ වෙනුවෙන්, කැපවී කටයුතු කරනු පිණිස "සුරකිමු සිංහලය" නමින් වන මෙම සංවිධානය අප විසින් පිහිටුවා ගනු ලැබේ. අද අප ජීවත්වන මෙම අවධියේ මෙවැනි සංවිධානයක් පිහිටුවා ගැනීම යුගයේ පැහැර හැරිය නොහැකි ජාතික යුතුකමක් වශයෙන් අප දකින අතර එය, නුදුරේ එළඹෙන තවද, සංසිද්ධියක් හා සාකලයයෙන්ම ගැලපී සිටී. එනම් විසිවන සියවසේ ඇතිවූ බොදු පුනරුදයේ පුරෝගාමී, ශ්‍රීමත් අනගාරික ධර්මපාල තුමන්ගේ 150 වැනි ජන්ම සංවත්සරය ද මෙම වසරට යෙදී තිබීමය.

බොහෝ කරුණු අතින් වර්තමානයේ සිංහලයා තම රට තුලම පත්ව සිටිනුයේ එදා ධර්මපාලතුමන් පහළ වූ අවධියේ සිංහලයා පත්ව සිටියා හා සමානව තම අයිතිවාසිකම් වලට අහිමිකරනු ලැබූ තත්ත්වයක ය.

වෙනස වනුයේ එදා විජාතික පාලකයන් යටතේ එසේ සිදුවීමත්, අද ස්වදේශිකයන්ගේ පාලනයක් පැවතීමත්ය.

අද දින ආරම්භ කරනු ලබන "සුරකිමු සිංහලය" සංවිධානයේ පුරෝගාමීන් වන අප, පහත සඳහන් කරුණු එහි අරමුණු වශයෙන් දැකිමු.

1. i. මෙම සිංහල දේශයේ අයිතිකරුවන් සිංහලයන් බව සහ එහි අනන්‍ය ශිෂ්ටාචාරය ගොඩනගන ලද්දේ ඔවුන් බව,
ii. සිංහලයාට චිරෙහිව සිදුවන කුමන්ත්‍රණයේ ස්වභාවය
iii. ශ්‍රී ලාංකික මතවාදය මිථ්‍යාවක් බව
සිංහලයන්ට අවබෝධ කරවීම සඳහා වූ ශ්‍රව්‍ය දෘශ්‍ය සහ මුද්‍රිත මාධ්‍යයන් උපයෝගී කරගන්නාවූ අධ්‍යාපනික වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීම.
2. සිංහල කලා ශිල්ප සහ පුරාණ විද්‍යාවන් පිළිබඳව තොරතුරු රැස් කිරීම, පවත්වාගෙන යාම සහ පර්යේෂණ පැවැත්වීම, ඒ සම්බන්ධයෙන් පුද්ගලයන් පුහුණු කිරීම.
3. සිංහල ජනතාව මුලා කිරීමට ප්‍රචාරය කර ඇති ඊනියා "ශ්‍රී ලාංකික ජාතිය" යන මිථ්‍යාව සුණු විසුණු කරදැමීම.
4. ජාතියේ සතුරන් හා ජාතිද්‍රෝහීන් හෙළිදරව් කිරීම.
5. බහු ජාතික, බහු වාර්ගික, මාක්ස්වාදී, වර්ගවාදී සහ ආගම්වාදී සියළු ව්‍යාපාර වලට චිරෙහිව සියළු නීත්‍යානුකූල මාර්ග වලින් කටයුතු කිරීම.
6. සිංහලේ ඉතිහාසය පිළිබඳව ජනතාව දැනුවත් කිරීම.
7. තේරු- කොතලාවල ගිවිසුම ක්‍රියාත්මක කරවීම.

- 8. සිංහල අයිතිය සුරැකෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් සම්මත කරවා ගැනීම
- 9. සිංහලයා තුළ සිංහලයාගේ අයිතිය විරස්ථායි කිරීම සඳහා සිංහල රට, සිංහල, ජාතිය සහ බුදු දහම රැකගැනීම වෙනුවෙන් කැපවූ විනම්, ජාතික දේශපාලනයේ නිරත පහත සඳහන් ප්‍රතිපත්ති පිළිගන්නා දේශපාලන පක්ෂයකට ඉදිරියේ එළඹෙන මැතිවරණ වලදී සහයෝගය ලබාදීම.

විනම්

- i. රටේ ඒකීය භාවයේ පැවැත්මට තර්ජනයක්ව පවතින පළාත් සභා ක්‍රමය අහෝසි කර දැමීම
- ii. දැනට සුළු ජනවාර්ගිකයන් භුක්තිවිඳින විශේෂ වරප්‍රසාද ඉවත්කර සැමට පොදු නීති පද්ධතියක් හඳුන්වාදීම.
- iii. අධ්‍යාපනය, සෞඛ්‍යය, පොදු ප්‍රවාහනය වැනි මහජන අවශ්‍යතා සඳහා අයවැය ලේඛනයෙන් වැඩි මුදලක් වෙන් කිරීම.
- iv. සිංහල ජාතියේ පරමාධිපත්‍යය සුරැකෙන නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් පැනවීම, ඔදු තෙද වඩවන නව ජාතික ගීයක් හඳුන්වාදීම, ජාතික අභිමානයෙන් යුත් ජනතාවක් බිහිකිරීම සහ සුළු ජාතිය, මහජාතිය, බහු ජාතික වැනි ජාතිය හේද කරන සංකල්ප පිටුදැකීම.
- v. රාජ්‍ය සම්පත් සුරැකීම.
- vi. සාම්ප්‍රදායික දේශපාලනය වෙනුවට රට, ජාතිය, ආගම මත පදනම් වූ ජාතික දේශපාලන සංස්කෘතියක් හඳුන්වාදීම.
- vii. දැනට වගාකර ඇති වන වගාවන් වෙනුවට දේශයට ගැලපෙන පරිදි දේශීය වෘක්ෂලතාවන් යෙදීමෙන් කඳුරට වනවගාව ක්‍රමවත් කිරීම.
- viii. රහස් ගිවිසුම් ඇතිකර නොගැනීම.
- ix. රුහුණු, මායා සහ පිහිටි යන භූගෝලීය පිහිටීම් මත බෙදුණු පැරණි කලාප අනුව පරිපාලනය මධ්‍යගත කිරීම.
- x. ජාතියට විරෝධීව කටයුතු කරන රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන තහනම් කිරීම.
- xi. පසුගිය ආණ්ඩු විසින් අයථා ලෙස පෞද්ගලික අංශයට පවරන ලද රාජ්‍ය සම්පත් යලි ජාතිය සතුකිරීම, පරිසර දූෂකයන්, අපවාර වල යෙදෙන්නන්, මත්ද්‍රව්‍ය ජාවාරම් කරුවන් පුරාවස්තු, වනාන්තර සහ ජාතික සම්පත් විනාශ කරන්නන් සහ මංකොල්ලකන්නන්ට, දැඩි දඬුවම් නියම කිරීම

“සුරකිමු සිංහළය”
කැඳවුම්කාර මණ්ඩලය

2014.08.30

යළි සිංහල රජෙක් විත් සිංහලේ මේ නඟාවා !

සුමෙද ඉසිවරන් වි ඒ අපේ බෝසතාණෝ
බුදු බව පැතුයේ සවි ලෝ සතන් වෙත් දයායෙන්
මේ බස නිති සැබෑ මැ යි ඒ සැබෑ බස් බෙලෙන් දැන්
යළි සිහළ රජෙක් විත් සිංහලේ මේ නඟා වා !

සිරිගණ සම්පාණන් සවි කෙසෙල් මුල් සිඳිමෙන්
බුදුබව ලැබුවා වෙයි බෝ මුලේ බුත්තයාවේ
මේ බස නිති සැබෑ මැ යි ඒ සැබෑ බස් බෙලෙන් දැන්
යළි සිහළ රජෙක් විත් සිංහලේ මේ නඟා වා !

සිදු නොකොට සියල් පවි- පින් කිරීමේ යෙදෙන්නේ
සිතෙහි සුදු වඩන්නේ මේ ඔවා සවි බුදුන්ගේ
මේ බස නිති සැබෑ මැ යි ඒ සැබෑ බස් බෙලෙන් දැන්
යළි සිහළ රජෙක් විත් සිංහලේ මේ නඟා වා !

සකර අතිස බවි පෑ ඉන් මිඳීමේ උපා පෑ
බුදු දහම විනා නෑ අන් දහම් පෑ නිවන් මං
මේ බස නිති සැබෑ මැ යි ඒ සැබෑ බස් බෙලෙන් දැන්
යළි සිහළ රජෙක් විත් සිංහලේ මේ නඟා වා !

සුපිළිවෙත සුරක්කා දම්රඳුන් පුත් පෙළෙන් ආ
මහ සඟන දැකීමත් ඇස් නිවාලයි මඟුල් වෙයි
මේ බස නිති සැබෑ මැ යි ඒ සැබෑ බස් බෙලෙන් දැන්
යළි සිහළ රජෙක් විත් සිංහලේ මේ නඟා වා !

සතර බුදුවරුන් ගේ පා පියුම් රොන් සපා දුන්
උතුරුතර බිමෙන් නෑ සිංහලේ මේ විනා අන්
මේ බස නිති සැබෑ මැ යි ඒ සැබෑ බස් බෙලෙන් දැන්
යළි සිහළ රජෙක් විත් සිංහලේ මේ නඟා වා !

සුගත තෙ- දළදාවන් ළක් බිමේ මේ රැකෙන්නේ
අනුරපුර දුමින්දා පන්දසස් වස් වෙසෙන්නේ
මේ බස නිති සැබෑ මැ යි ඒ සැබෑ බස් බෙලෙන් දැන්
යළි සිහළ රජෙක් විත් සිංහලේ මේ නඟා වා !

සුසුදු බුදු දහම් හා දම්රදාණන් සසුන් හා
සුරැක ලොවට දෙන්නෝ නම් අපි යි සිංහලේ මේ
මේ බස නිති සැබෑ මැ යි ඒ සැබෑ බස් බෙලෙන් දැන්
යළි සිහළ රජෙක් විත් සිංහලේ මේ නඟා වා !

සුගත බුදු රඳුන් ගේ අයිතියෙන් මැ යි ළක්බිම්
මිස දිටු රජයක් නෑ මුල් බසින්තේ රටේ මේ
මේ බස නිති සැබෑ මැ යි ඒ සැබෑ බස් බෙලෙන් දැන්
යළි සිහළ රජෙක් විත් සිංහලේ මේ නඟා වා !

බුදු බඳිනි අටෙන් එක් පංඉවක් සා උතුම් දා
අනුරපුර මහා සෑයේ නිදුන් වී තිබෙන්නා
මේ බස නිති සැබෑ මැ යි ඒ සැබෑ බස් බෙලෙන් දැන්
යළි සිහළ රජෙක් විත් සිංහලේ මේ නඟා වා !

කතරගම සමන් පුල්වන් විබිසෝන් දෙවින්දෝ
සතර අතිනි ළක් බිම් එක් රටක් සේ රකින්නෝ
මේ බස නිති සැබෑ මැ යි ඒ සැබෑ බස් බෙලෙන් දැන්
යළි සිහළ රජෙක් විත් සිංහලේ මේ නඟා වා !

දනමෙහි හැසිරෙන්නා දම් බෙලෙන් මැ යි රැකෙන්නේ
ඔහුට කුලුණු ඇස් බැල්මෙන් ලැබෙයි දෙවි කැලෙන් ගේ
මේ බස නිති සැබෑ මැ යි ඒ සැබෑ බස් බෙලෙන් දැන්
යළි සිහළ රජෙක් විත් සිංහලේ මේ නඟා වා !

කලාසූරී අරිසන් අහුබුදු

පසුගිය අවුරුදු 100 තුළ මේ රටේ දේශපාලනය පිළිබඳ ඉතිහාසය, සංස්කෘතිය පිළිබඳ ඉතිහාසය හා සමාජය පිළිබඳ ඉතිහාසය ගැන මනා දැනුමක් ලබාගත් අපකෂපාත, මධ්‍යස්ථ විචාරකයකුගෙන් ඒ කාලය තුළ මේ රටේ ඉපදී සිටි ශ්‍රේෂ්ඨතම විරවරයා කවරෙක්දැයි අසුවොත් “අනගාරික ධර්මපාල තුමා” යයි අවංකව, නොපැකිල කියනු ඇත. එපමණක් නොව එතුමා 19 ශත වර්ෂයේ අගභාගයේ විසූ ජාතියේ අපේ පියා යයි මම නිර්භීතව, නිර්ලෝභීව ප්‍රකාශ කරමි. මේ ප්‍රකාශය කළ යුත්තේ මා විසින් නොව මුලු මහත් ජාතිය විසිනි. රට වෙනුවෙන් දිවි පිදූ ජාතික විරයන්ට දිය යුතු නියම තැන දීමට මැලිවීම හා ප්‍රමාදවීම තාමත් අප තුළ පවත්නා ජාතික දුර්වලතමකි. මේ දුර්වලතම වැඩියෙන් ඇත්තේ පොදු ජනයා තුළ නොව වගකිය යුත්තන් තුළය.

එක පුද්ගලයෙකුගේ ප්‍රතිමා පහක් කොළඹ, මහනුවර, ගාල්ල, මාතර ආදී නගරයන්හි පොදු ජනයා විසින් පිහිටුවා ඇත්නම් ඒ අනගාරික ධර්මපාල තුමාගේය. ඒ අතින් බලන විට පොදු ජනතාව එතුමාට දිය යුතු ගෞරවය සැහෙන පමණකින් දී ඇත. එතුමා කළ අපරිමිත, අමරණීය සේවය තාමත් අගය කොට සලකන්නේ පොදු ජනතාවය. පොදු ජනතාව එතුමාගේ ප්‍රතිමා අනාගතයෙහි තව තවත් පිහිටවනු නිසැකය. ප්‍රතිමා අවශ්‍ය වැළීමට නොව අනාගත පරපුරට දැකගැනීමට හා දැනගැනීමටයි.

අනගාරික ධර්මපාල තුමා ගැන ලියන්නකු විසින් පළමුකොටම ඔහු විසූ යුගයක්, ඔහු උපදින විට මේ රටේ පැවති දේශපාලන හා සමාජ තත්වයන්. ඔහු හැදුනු වැඩුනු පසුබිමක්

ගැන කරුණු දැක්විය යුතුය. එසේ දැක්වීමේදී මේ රටේ පැවති අන්ධකාර යුගය ගැනද ලිවිය යුතුමය. ඒ ගැන ලිවීමේදී මේ රට ආක්‍රමණය කොට බලෙන් පාලනය කළ විදේශිකයන් ගැන ද, සිංහලයන් හා බුද්ධාගම මුහුණ පා තිබුණු පිරිහීමේ තත්වය ගැන ද කෙටි විස්තරයක් නොලිවොත්

ආදර්ශවත් පිරිසිදු සිල්වත් ජීවිතයක්, යෙදවූ විශාල ධනස්කන්ධයක්, අන්තිමට මුලු ජීවිතයම පරිත්‍යාග කිරීමත් ගැන ඉතාම පරික්ෂාකාරීව, මැදහත්ව සලකා බැලුවොත් එතුමා හා සමාන සිංහල විරයෙක් මුලු සිංහල ජාතියේම ඉපදී නැතැයි ද මුලු ජාතියම එතුමාට ණය ගැනී යයි ද සිතෙනු ඇත.

ජාතියේ පියා ධර්මපාල තුමා

සිංහලයන් දන් සිංහල නම් භාවිතා කන්නේ එතුමා නිසාය. සිංහල ස්ත්‍රීන් දන් සාරිය, ධසරිය අඳින්නේ එතුමා නිසාය. සිංහලයන් නැව් පනා ගැසීම නැවැත්වුවේ එතුමා නිසාය. සිංහලයන් දන් කලිසව අඳු වියට උඩින් බෙද්ද නාඳින්නේ එතුමා නිසාය. සිංහලයන් දන් ජාතික අඳුල අඳින්නේ එතුමා නිසාය. සිංහලයන් දන් ඩිනැව් ලොක්කෙකු ඉදිරියේ කෙලින් සිටින්නේ එතුමා නිසාය. සිංහලයන් දන් දඹදිව වන්දනාවේ යන්නේ එතුමා නිසාය. කොටින්ව දන් සිංහලයන් නම හට නමන්ව පාලනය කන්නේත් එතුමා නිසාය. මේ හටේ නිදහසේ නිර්වානාවහසා අනගාරික ධර්මපාල තුමාය. ජාතියේ පියා එතුමාය.

ධර්මපාල වර්තය අංග සම්පූර්ණ වර්තයක් ලෙස ගිනිය නොහැකි වනු ඇත.

ධර්මපාල තුමා පැවැත්වූ දේශනාත්, ලියූ ලිපිත්, කළ ශාසනික වැඩත්, ගත කළ

එතුමා කළ සේවය හරිහැටි දැනිතොත්, ඒ සේවයට කෘතගුණ සලකතොත් ලංකාවේ හැම සිංහල බෞද්ධ ගෙදරකම එතුමාගේ පින්තූරයක් තිබිය යුතුය. හැම සිංහල මව්පියෙකුම එතුමා ගැන ද දරුවන්ට කියා දිය යුතුය. රජ ගෙදර සිට රජයේ හැම කාර්යාලයකම

එතුමාගේ පින්තූරය එල්ලා තැබිය යුතුය. “ජාතියට පීවය දුන් ජාතියේ පියා” යයි හැඳින්විය යුතුය. ජාතියට ශක්තිය හා ප්‍රෞඪත්වය ලබා ගැනීම සඳහා හැම ප්‍රසිද්ධ නගරයකම එතුමාගේ ප්‍රතිමාවක් තිබිය යුතුය. එතුමා උපන් දින හෝ අපවත් වූ දින නිවාඩු දිනයක් කොට, එතුමාගේ ප්‍රතිමාව රැගෙන නගර ගම් නියම් ගම් වල පෙරහැර පවත්වා බාල පරපුරට එතුමා හොඳින් හඳුන්වා දිය යුතුය. එතුමාගේ ජීවන වර්තය හැම සිංහල ශ්‍රී ඡ්‍ය ශ්‍රී ඡ්‍යා ව කට ම අනිවාර්යයෙන්ම කියවන්නට සැලැස්විය යුතුය.

අපේ තරුණ පරපුර මාක්ස්, ලෙනින්, මාවෝ සේතුං, පිදෙල් කස්ත්‍රෝ ආදීන්ගේ වර්ත කථා ඕනෑතරම් කියවති. ඒවා නොයෙක් භාෂාවලට නගා ලෝකයේ හැම කෙනෙකුන්ටම කියවන්නට සලස්වා ඇත. එහෙත් ධර්මපාල වර්තය අපේ තරුණ තරුණියන් සියයට

පස්දෙනෙකුවත් කියවා නැත. මෙය ජාතියේ අවාසනාවකි. අභාග්‍යයකි. මෙහි වැරදිකාරයෝ කවරහුද?

අද අප ලබා ඇති දේශපාලන නිදහසක් හෝ ආර්ථික දියුණුවක් හෝ වෙන කිසියම් දියුණුවක් හෝ ඇත්නම් ඒ සියල්ලෙහි නිර්මාතෘවරයා එතුමාය. එතුමා නූපදින්නට මේ රටේ අද පවත්නා තත්වය මෙයට වඩා හාත්පසින් වෙනස්වන්නට තිබුණි. එතුමා සිංහල බෞද්ධයාගේ පුරාකෘත පුණ්‍ය බලයකින් මෙන් පහළ වූ විරයෙකි.

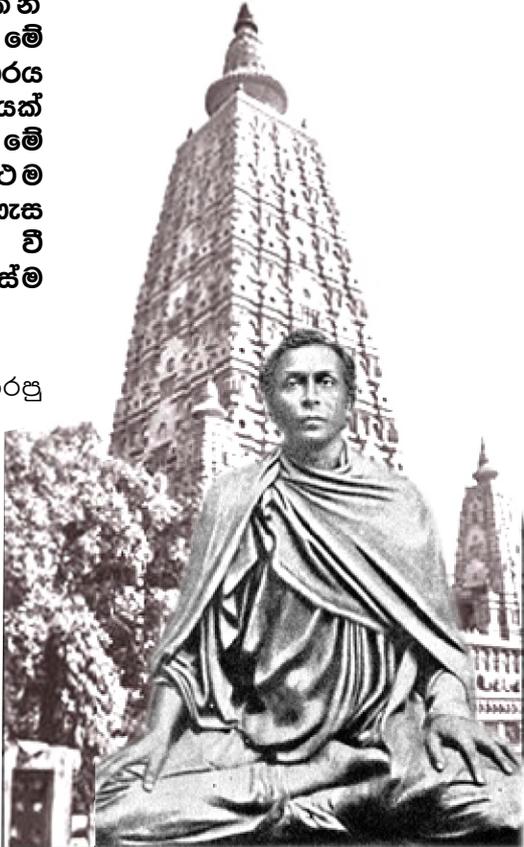
විජය රජතුමා සිංහල නමින් ජාතියක් ඇතිකොට එහි ආදි කතෘවරයා විය. පණ්ඩුකාභය රජතුමා අනුරාධපුරය වැනි අගනා නගරයක් නිමාණය කළේය. දෙවනපෑතිස් රජතුමා බුද්ධාගම වැළඳගෙන ජාතිය බෞද්ධ කළ, ප්‍රථම සිංහල බෞද්ධ රජතුමා බවට පත්විය. දුටුගැමුණු රජතුමා දුටුබයන්ගෙන් රටත්, ජාතියත්, ශාසනයත් මුදවා ගත්තේය. මහා පරාක්‍රමබාහු රජතුමා මුළු ලංකාව එක්සේසත් කොට, විදේශවල පවා යටත් රාජ්‍ය ඇතිකොට, ලංකාව පෙරදිග ධාන්‍යාගාරයක් බවට පත්කළේය. රාජසිංහ රජවරු පෘතුගීසීන් හා ඕලන්දයන් සමග නිර්භීත ලෙස සටන්කොට රට රැක ගත්හ. වැලිවිට සංඝරාජ මාහිමි නැතිවී ගිය නික්මු ශාසනයට නව ජීවයක් දුන්නේය. කර්නල් ඕල්කොට්තුමා බෞද්ධ අධ්‍යාපනය දියුණු කළේය.

මේ සියල්ලෝම රටට අවශ්‍ය එක් ඒ ක්‍රමයේ ඇති උතුම් සේවාවන් සිදු කළෝය. එහෙත් මේ කිසිවෙකු ගොන් තඩ්ඩා, වල් අලියා, යයි කියමින් ජාතියට බැණ වැදුනේ නැත. බැණවැදී, නිදාසිටි ජාතිය නිර්භීත කළේ නැත. බාගෙට මැරී සිටි ජාතියට ප්‍රාණවායුව පිම්බේ නැත. මේ කිසිවෙකු ලෝකයේ සෑම රටකටම පාහේ ගොස් බුද්ධ ධර්මය ප්‍රචාරය කළේ නැත. මේ කිසිවෙකු බුද්ධ ධර්මය උපන් දඹදිවින් එය අතුරුදහන්ව ගොස් තිබියදී එයට පුනර්ජීවය දුන්නේ නැත. මේ කිසිවෙකු බුද්ධගයාවට බෞද්ධයන්ට අඩිය තියන්නට බැරව තිබියදී මහා සටනක් කොට එය බේරා ගත්තේ නැත. මේ කිසිවෙකු මහාබෝධි සමාගම" වැනි ධර්ම ප්‍රචාරක සභාවක් පිහිටුවා එනමින් ඉංග්‍රීසි සඟරාවක් මුද්‍රණය කරවා, එමෙන්ම "සිංහල බෞද්ධයා" වැනි පත්‍රයකින් බුද්ධාගම ප්‍රචාරය කළේ නැත. මේ කිසිවෙකු මූලගන්ධකුටි විහාරය වැනි අගනා මහා විහාරයක් පිටරටක කරවූයේ නැත. මේ කිසිවෙකු බුදුරදුන් ප්‍රථම ධර්මදේශනාව පැවැත්වූ බරණැස ඉසිපතනයට ගොස් මහණ වී උපසම්පද වී අන්තිම හුස්ම හෙලුවේ නැත.

ධර්මපාලතුමා තරම් වැඩ කරපු සිංහලයෙක් වෙන නැත. එතුමා තරම් රට රාජ්‍යයන්හි ඇවිදපු සිංහලයෙක් වෙන නැත. එතුමා එ තරම් කටා පැවැත්වූ සිංහලයෙක් වෙන නැත. එතුමා තරම් පරිත්‍යාග කළ සිංහලයෙක් වෙන නැත. එතුමා තරම් රට ජාතිය ආගම වෙනුවෙන් දුක්විඳපු සිංහලයෙක් වෙන නැත. එතුමා තරම් බැණුම් අහපු සිංහලයෙක් වෙන නැත. එතුමා තරම් බැනපු සිංහලයෙක් වෙන නැත. එතුමා

තරම් ලියාපු සිංහලයෙක් වෙන නැත. එක මිනිස් ජීවිතයකදී අවුරුදු 50 ක් තුළ එතුමා කරපු වැඩ මෙතෙක් මේ රටේ උපන් කිසිදු සිංහලයෙක් කර නැත. ඒ වැඩ රාශිය සිංහලයන් දසදහසකටද කළ නොහැකි තරම්ය.

කෘතගුණ සලකන හැම සිංහලයෙකුම ධර්මපාලතුමාගේ නම උදේ සවස සිහිකළ යුතුය. බෝධිසත්වවරයකුට අවශ්‍ය සියලුම ගුණාංග එතුමා තුළ පිහිටියේය. සිංහලයාගේ ඇති හැම දුර්වල කමක් ම ඔහු දුටුවේය. දැක පෙන්වුවේය. ඒවා නැතිකර ගන්නා හැටි කියා දුන්නේය. කෘෂි කර්ම දියුණුවත් කර්මාන්ත දියුණුවත් එකසේම අවශ්‍ය බව පෙන්වා දුන්නේය. කර්මාන්ත අතින් දියුණු රටවලට ගොස් කර්මාන්තශාලා පරීක්ෂාකොට බලා මෙහි ඇවිත් ජේෂ කර්මාන්තය, ගිහිපෙට්ටි කමාන්තය ආදිය ආරම්භ කළේය.

සිංහලයන් ආගම භක්තිය ඇති නිර්භීත යහපත් වර්ත ඇති සැබෑ බෞද්ධයන් ලෙස සිටිනු දැක්ම ඔහුගේ එකම බලාපොරොත්තුව විය. හික්මුන් වහන්සේලාට ඇති අප්‍රමාණ ගෞරවය නිසා වැරදි පෙන්නා දුන්නේය.

සිංහලයන් දැන් සිංහල නම් භාවිතා කරන්නේ එතුමා නිසාය. සිංහල ස්ත්‍රීන් දැන් සාරිය, ඔසරිය අඳින්නේ එතුමා නිසාය. සිංහලයන් නැමි පනා ගැසීම නැවැත්තුවේ එතුමා නිසාය. සිංහලයන් දැන් කලිසම ඇඳ එයට උඩින් රෙද්ද නාඳින්නේ එතුමා නිසාය. සිංහලයන් දැන් ජාතික ඇඳුම අඳින්නේ එතුමා නිසාය. සිංහලයන් දැන් ඕනෑම ලොක්කෙකු ඉදිරියේ කෙලින් සිටින්නේ එතුමා නිසාය. සිංහලයන් දැන් දඹදිව වන්දනාවේ යන්නේ එතුමා නිසාය. කොටිත්ම දැන් සිංහලයන් තම රට තමන්ම පාලනය කරන්නේ එතුමා නිසාය. මේ රටේ නිදහසේ නිර්මාතෘවරයා අනගාරික ධර්මපාල තුමාය. ජාතියේ පියා එතුමාය.

පැරණි සිංහලයන්ට තිබුණු ශ්‍රේෂ්ඨ ගුණයක් නම් ජාතනාලය හා ස්වදේශාලයයි. ඒ ගුණය දැන් භයානක ලෙස ජාතියෙන් අතුරුදහන් වී ගෙන යයි. ඉන්දියාව වැනි විශාල රටක් ළඟ ඇති ලංකාව වැනි කුඩා දූපතක් පසුගිය වර්ෂ 2500 තුළ ඉන්දියාවේ යටත් විජිතයක් වෙන්නට නොදී රැකගැනීම ලෝක පුදුමයකි. මෙයට එකම හේතුව පැරණි සිංහලයන් තුළ පැවති ජාතනාලය හා ස්වදේශාලයයි. ධර්මපාල තුමා ජාතනාලයේ හා ස්වදේශාලයේ මූර්තියකි. එතුමා ආශ්‍රය කළ අයට, එතුමාගේ දේශනා ඇසූ අයට, එතුමාගේ ලිපි කියවූ අයට, එතුමාගේ ගෝලයන්ට, එතුමාගේ

සේවකයන්ට පමණක් නොව එතුමා යන්තම් හරි දුටු අයට පවා පුදුමයට මෙන් ජාතනාලය හා ස්වදේශාලය ඇතිවී තිබේ. නැතහොත් ඒ අය තුළ අතික් අයට වඩා රට, ජාතිය, ආගම ගැන විශේෂත්වයක් දක්නට ඇත.

මේ රටට වෙලා තියෙන ලොකුම විපත ධර්මපාල තුමා අමතක කිරීමයි. එතුමාගේ දේශන අමතක කිරීමයි. එතුමා කළ සේවය අමතක කිරීමයි. එතුමා පෙන්වූ මග නොයෑමයි. එතුමාගේ උපදෙස් නොපිලිපැදීමයි. අවු. 47 ක් මුලුල්ලේ රට, ජාතිය හා ආගම දියුණු කරණු සඳහා එතුමා ගත් දැඩි උත්සාහය ගැන නොතැකීමයි.

ධර්මපාලතුමාගේ වර්ත කථාව හැම සිංහල ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවක්ම මැනවින් දතයුතුය. දැනගෙන විය අනුගමනය කළයුතුය. දැන් ධර්මපාලවරුන් කීපදෙනෙක් මේ රටට අවශ්‍යව ඇත. සමාජය තුළින් ධර්මපාලවරුන් බිහිකිරීමට නම් ධර්මපාල වර්තය හැකිතරම් ප්‍රචාරය කළ යුතුය. හැම පාසලකම විය ඉගැන්විය යුතුය. විශ්ව විද්‍යාලවල පයෝෂිෂ්ණ විෂයයක් කළයුතුය. ධර්මපාල රූපය හැම සිංහලයෙකුටම නිතරම දැකගන්නට හැකිලෙස සුලභ කළ යුතුය. හැම ගෙදරකම, හැම ආයතනයකම, හැම කායාලයකම දේශපාලන හේදයෙන් තොරව විය වල්ලා තැබිය යුතුය.

පණ්ඩිත ගනේගම සරණංකර නාමිමි (ජාතියේ පියා අනගාරික ධර්මපාල කාවියෙන්)

මා දෙස හෙළ දෙස අන්කිසි දෙසකට මා බස හෙළ බස අන්කිසි බසකට මා රැස හෙළ රැස අන්කිසි රැසකට මේ හිස නොනමමි නොනමමි කිසිවිට

-ගුරුදෙව් කුමරතුඟු මුනිදස් -

දූන් ඉතිං අපි

- (01) බාහිර පවිත්‍රතාවය හා ක්‍රමවත් බව අභ්‍යන්තර පවිත්‍රතාවය හා ආත්ම පුරුදු බවට පත්වන බව පසක් කරමු.
- (02) කිසිවෙකු පිළිබඳව ක්ෂණිකව හෝ කෙටි කාලයකදී පූර්ණ නිගමනයකට එළඹිය හැක්කේ අතිත අත්දැකීම් පාදක කරගෙනය.
- (03) ණය ගන්නේද, ගැනීමට පෙළඹෙන්නේ ද, මුදල මුදලට පමණක් සලකන, ආත්ම අභිමානයක් බිඳ වැටුණු අවස්ථාවේදීය.
- (04) සතුන් මැරීමෙන් වැලකීමේ කුසලය සම්පූර්ණ වන්නේ සතුන්ට අහස දානය දීමෙනි. එමෙන්ම අදින්නාදාන අකුසලයෙන් මිදීමට පටිතනාග කිරීම මෙන්ම, සොරකමට ඇති ඉඩකඩ වලක්වා ලීමට මැදිහත්වීමට ද සැබෑ සැදැහැනියකුගේ ලක්ෂණයකි.
- (05) ආදරය ලැබීමට වයසක් නැත. මියදෙන තෙක් ආදරය හිමිකර ගත හැකිය. මරණයෙන් පසු ද සැබෑ ආදරය සබැඳිතාවයක් බවට පත්වේ. එසේවීමට නම් අන් අයගේ ආකර්ෂණයට ලක්වෙන සේ පිටත්වීමට උත්සහ ගන්න.
- (06) තම බිරියටත්, දු දරුවන්ටත් තමන්ගෙන් ඉටුවියයුතු යුතුකම් හා වගකීම් පිළිබඳව නිරන්තරව අවදියෙන් සිටින පියවරුන් අසල දෙවියන් රැදීමෙන් ආශිර්වාද කරනු ඇත.
- (07) යම්කෙනෙකුගේ සිතු තුළ පුබුදුවන ආචාර හා ලභාකරගත හැකි අපේක්ෂා පැවැතීම ආත්ම යක්තිය පවත්වා ගැනීමට පිටිවනලකි.
- (08) “වෙරය”බිය උපදවන්නකි. එයින් ඇතිවන අයහපත් ප්‍රතිඵල යන්ගෙන් මිදීමට “සිතනව හා ප්‍රසන්න වදන්” භාවිතා කරන්න.
- (09) “කනස්සලු බව” සිත් තුළ පහළ වේ. වේතනාවලි ගලායාමක් නොවීම වියට හේතුවයි. එයින් මිදීමට හදට එකතව මිතුරෙක් හෝ මිතුරියක් ඇසුරකරමු.
- (10) “කඩිසරකම” නිරෝගි බව දැනගැනීමේ මිනුම් දණ්ඩකි. නිරෝගි බව ඇත් නොවීමට කඩිසර වෙමු.
- (11) “එපා” කීම දෙන තැනැත්තා ලැජ්ජාවට පත් කරයි. ඒ නිසා නොසන්සුන් වන ඔහු මිනිස් තත්ත්වය ද ඉක්මවයි. ඒ නිසා “එපා” යන්න කල්පනාවෙන් පිට කරන්න.
- (12) සමාජය විසින් නරක යැයි හංචු ගැසූ පුද්ගලයින් හොඳ යැයි කියා ඔප්පු කිරීමට කරුණු ඇත්නම් එය කරන්න. නැත්නම් හොඳ යැයි හෝ නරක යැයි කීමෙන් වලකින්න.
- (13) තමාගේ ලොකුකම් ඇසීමට අන් අය සැමැති නැත. අන් අයගේ යක්තීන් හඳුනාගෙන ඒවා අගය කරන්න. එවිට තමාද කුඩා කෙනෙකු නොවනු ඇත.

වත්.සේ.ව. ධනපාල
ගුරු ලේකම්
විශ්‍රාමික විදුහල්පති සංගමය
කොළොන්නාව

අතින්ව විපක්ෂ නායක වශයෙන් පත්වූ සම්බන්ධත් මහතා තමන් රට නොබෙදෙන බවත්, තමන් රට බෙදීමට විරුද්ධ බවත් පවසා ඇත. එය ඉතාම හොඳය. ඒ ගැන අපි සතුටු වෙමු. නමුත් එසේ කීම පමණක් නොසෑහෙන බව අපි කියමු. ඒ, ඔහු අවංක අයෙකු නොවන නිසා හෝ එම ප්‍රකාශය අවංකව නොකරන ලද්දක් නිසායැයි හෝ අප සිතන නිසා නොවේ.

ශ්‍රී ලංකාවේ දේශය තුළ වෙනම රජයක් ජිවිතවීමට, කෙළින්ම හෝ අනන්‍යකාරයකින්, ශ්‍රී ලංකාව තුළ දී හෝ ඉන් පිටත දී හෝ ආධාර කිරීම, අනුබල දීම, අනුග්‍රහය දැක්වීම, මුදල් යෙදවීම, ධෛර්යදීම හෝ දේශනා කිරීම කිසිදු තැනැත්තකු විසින් නොකළ යුතුය. ශ්‍රී ලංකාවේ දේශය තුළ වෙනම රජයක් පිහිටුවීම තම අරමුණු වලින් නැතහොත් පරමාර්ථවලින් එකක් ලෙස කිසිදු දේශපාලන පක්ෂයක් හෝ වෙනත් සංගමයක් හෝ සංවිධානයක් විසින් නොපිළිගනු ලැබිය යුතුය.

02. තවද එතුමාගේ පක්ෂය 1976.05.14 වන දින වඩුකොඩොයි සමුළුවෙහිදී පිළිගෙන ඇති උතුරේ පැවතුනායැයි කියන ඊනියා ස්වාධීන ස්වෛරී දෙමළ රාජ්‍යයක පැවැත්ම ප්‍රතික්ෂේප කළ යුත්තේය.

සම්බන්ධත් මහතාගේ, එසේ පැවසීම පමණක් මදි..

නමුත් එතුමාගේ ප්‍රකාශයට පටහැනිව එම පක්ෂය අතීතයේ දී එකඟ වී ඇති සම්මුතීන් සහ එතුමාගේ දේශපාලන පක්ෂ ව්‍යවස්ථාවේ ඇතුළත්ව ඇති විධිවිධානයන් ද පක්ෂ සමුළුවක් කැඳවා ඉවත් කොට ඒවා තවදුරටත් වලංගු නොවන බව ප්‍රකාශයට පත් කිරීම අවශ්‍ය බව පෙන්වා දෙමු.

එනම්:

01. 1947 සිට සෑම මැතිවරණයදීම ඔහුගේ පක්ෂය තම මැතිවරණ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශන වල නැවත නැවත අවධාරණය කරන කරුණක්ද වන එමෙන්ම පක්ෂයේ අරමුණ වන්නේ ස්වාධීන, ස්වෛරී දෙමළ රාජ්‍යයක් සහ මුස්ලිම් රාජ්‍යයක් පිහිටුවීම බව ඉතා පැහැදිලිව එම ලියවිල්ල ආරම්භයේම සඳහන් වන, මැතිවරණ කොමසාරිස් වරයා වෙත දෙමළ බසින් පමණක් ඉදිරිපත් කර ඇති තම පක්ෂයේ ව්‍යවස්ථා පිටපතෙහි ද ඇතුළත් කර ඇති එකී වගන්ති ඉවත් කිරීම. සැබවින්ම එම වගන්ති ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 6 වෙනි සංශෝධනයට ඉඳුරා පටහැනිය. එසේ තිබියදී ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව උල්ලංඝනය වන පරිදි ඔවුන්ගේ පක්ෂ ව්‍යවස්ථාවේ එකී වගන්ති තිබීමට ඉඩකැරීම ලොකුම විනිච්ච වන්නේය. එක් 6 වන සංශෝධනයේ මෙලෙස සඳහන්ය.

03. තම ඊනියා ජාතික ප්‍රශ්නය ගැන කතා කිරීමේදී සාකච්ඡා මේසයට පැමිණීමට පෙර අතින් පාර්ශ්වය පිළිගත යුතු යැයි ද තර්ක කල නොහැකි යැයි ද පූර්ව කොන්දේසි වශයෙන් ඉදිරිපත් කරන ජනප්‍රිය ව්‍යවහාරයේ තිම්පු මුලධර්ම යනුවෙන් සඳහන් වන පහත සඳහන් කරුණු 04 ඉවත් කර ගැනීමට යෝජනා සම්මත කරගෙන ඒවා තමන් තවදුරටත් නොපිළිගන්නා බවද නිවේදනය කරන්න. එසේ කළ විට අප දෙපිරිසට ම තවදුරටත් කිසිදු ප්‍රශ්නයක් ඉතිරි වන්නේ නැත.

ඉහත කී තිම්පු මුලධර්ම 04

- ශ්‍රී ලංකාවේ දෙමළ ජනයා ජාතියක් (රටක් ඇති බව අදහස් වේ) බව පිළිගැනීම.
- හඳුනාගත හැකි දෙමළ නිජභූමියක් ශ්‍රී ලංකාව තුළ ඇති බව පිළිගැනීම
- දෙමළ ජාතීන්ට ස්වයං තීරණ අයිතිය ඇති බව පිළිගැනීම.
- මෙම දූපත තම රට යැයි පිළිගන්නා ලොව පුරා සිටින සියලු දෙමළ ජනයාට පුරවැසි කමට හා මූලික අයිතීන්ට ඇති අයිතිය පිළිගැනීම.

FOUR THIMPU PRINCIPLES

- Recognition of the Tamils as a Nation
- Recognition of the existence of an identified home land or Tamils' in Sri Lanka
- Recognition of the right of self determination of the Tamil nation
- Recognition of the right to citizenship and to fundamental rights of all Tamils who look upon other Island a their country

**සම්බන්ධත් මහතාගේ
ඉලංකෙයි තමල් අරක්කාවිව් පක්ෂයේ
ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයේ
ශ්‍රී ලංකාව තුළ ස්වාධීන
ස්වෛරී දෙමළ රාජ්‍යයක් බිහිකර ගැනීම
පළමු අරමුණ බව සඳහන් වේ.**

இலங்கைத் தமிழர்கள் கட்சியின் அமைப்பு விதிகள்

- விதி 1**
- ‘பெயர்: இந்த ஸ்தாபனம் ‘இலங்கைத் தமிழர்க்க் கட்சி’ என்று பெயர் பெறும். பின் வரும் விதிகளில் ‘இக்கட்சி’ என்று குறிக்கப்படும்.
- விதி 2**
- (அ) நோக்கம்: ஐக்கிய இலங்கைச் சமஷ்டியின் அங்கமாக சுயநிர்ணய உரிமைக் கொள்கைப்படி ஓர் சுயாட்சித் தமிழரசும், ஓர் சுயாட்சி முஸ்லிம் அரசும் நிறுதி இலங்கை வாழ் தமிழ் பேசும் மக்களுடைய அரசியல், பொருளாதார, கலாச்சார விடுதலையைக் காண்பதே இக்கட்சியின் நோக்கமாகும்.
- குறிப்பு: இணக்கப்படும் ஒவ்வொரு அரசினும் வாழும் நிறுபாண்மையோடுக்கு அவர்களுடைய மத, மொழி உரிமைகளுக்கும் மற்றும் அடிப்படை உரிமைகளுக்கும் பூரணமான உத்தரவாதம் அளிக்கப்படும்.
- (ஆ) அடிப்படைக் கொள்கைகள்: இக்கட்சி சிழ்க்காணும் கொள்கைகளுக்காக உழைக்கும்: 1. இலங்கையிற் பிறந்த அல்லது இலங்கையைத் தமது தாயகமாகக் கொண்டிருக்கின்ற தமிழ் பேசும், மக்கள் எல்லோருக்கும் பூரண பிரஜாவுரிமை உண்டென நினை நாட்டல். 2. சமூக உயர்வு—தாழ்வுகளையும், அநீதிகளையும், குறிப் பாக ஒரு பகுதி மக்களிடையே நிலவும் தீண்டாமை யையும் களைந்து இலங்கை வாழ் தமிழ் பேசும் மக்களை ஒன்று படுத்திப் புத்தியிர் அளித்தல். 3. இனம், சாதி, சமயம், ஆண்—பெண் என்ற அடிப் படையில வேற்றுமை பாராட்டாது கல்வி, தொழில், மது உதர்ப்பம்

nayake
lections

TRUE COPY

MAHINDA DESHPRIYA
Commissioner of Elections
Department of Elections
Rajagiriya.

20/11/06/22

ඔබ සිංහලයෙක් ද?

දියුණු සංස්කෘතියකින්, ශාසනයකින්, භාෂාවකින් ලිඛිත ඉතිහාසයකින් නො කැඩී නො සිඳී අවිච්ඡින්නව අවුරුදු 2500 ට අධික කාලයක සිට එක එල්ලේ ම ලෝකයේ පවතින ජාති ඇත්නම් සිංහල වර්ගයට එහි ප්‍රමුඛ ස්ථානය හිමි වේ.

මෙහි දී ලෝක ඉතිහාසය හා පැරණි දියුණු ජාතීන් දෙස මදක් සිත යොමු කළ යුතුය. කීර්තිමත් රෝම අධිරාජ්‍යයක් බිහි කළ ප්‍රතාපවත් පුලියස් සීසර්ගේ ප්‍රෞඪ රාජධානිය අද එහි නැත. එදා ඇදහූ ආගම ද නැත. එදා පැවති සංස්කෘතිය ද නැත. එදා පැවති සටන්කාමීත්වය ද නැත්තේ ය. මේ සියල්ල විනාශ වීමෙන් අද එහි චරට වාසය කරන්නේ රෝමන් වරුන් නොව ඉතාලි ජාතිකයෝ ය.

මිසරයේ තේජාන්විත පාරාවෝ රජවරුන්ගේ රාජධානිය අද එහි නැත. ඒ වෙනුවට අද එහි ජීවත් වන්නේ වෙනම වර්ගයකි. එනම් ඊජිප්සන් වරුන්ය. දකුණු ඇමෙරිකාවේ ඉන්කාවරුන් කොතරම් දියුණුව සිටියා ද කිව හොත් ඔවුන්ගේ සිද්ධස්ථාන හා මාලිගා ඝන රන් උළුවලින් සෙවිලි කොට තිබිණි. එතරම් දියුණු සහස්ත්වයක් හිමිව සිටි ඉන්කාවරු අද සත්ව උද්‍යානයක මෙන් කොටුකල සීමිත ප්‍රදේශයක අසරණව සිටිති. විදේශීය ආක්‍රමණිකයෝ ඔවුන් ගේ රට කොල්ල කා ගත්තා පමණක් නොව කොටුකළ ඉන්කාවරු බලා විනෝද වෙති. ලෝකයේ ඇති වූ ඉතාමත් ශ්‍රේෂ්ඨ අධිරාජ්‍යය ධර්මාගෝකයන් ගොඩ නැගූ බෞද්ධ අධිරාජ්‍යය බව එවි. ජී. වෙල්ස් නමැති ලෝක ඉතිහාසඥයා පවා සිය ඉතිහාස

ග්‍රන්ථයේ සඳහන් කරයි. එහෙත් ධර්මාගෝක ගේ බෞද්ධ අධිරාජ්‍යය හෝ එය බිහි කිරීමට උපකාර වූ ජාතිය හෝ අද නැත. ඔවුන්ගේ ආගම, භාෂාව, සාහිත්‍යය හා සංස්කෘතිය ද අද නැත. ඒ වෙනුවට අද එම රටේ ජීවත් වනුයේ වෙනත් ජාතීන් කීපයකි.

එසේ නම් සිංහල ජාතිය රැකිය යුත්තේ ඇයි?

එහෙත් සිංහලේ මුද්ධ ශාසනය අවුරුදු 2500 කට අධික කාලයක් අවිච්ඡින්නව අද වන තුරුම පවතී. සුළු පරිවර්තන ඇති වූ නමුත් එදා පැවැති භාෂාව අදත් ඇත. එදා තිබුණු සංස්කෘතිය, කලාශිල්ප හා සාහිත්‍ය අදත් ජාතියේ ගරුත්වය ආරක්‍ෂා කරමින් පවතී.

ලොව අන් බොහෝ ජාතීන් මැරී මැරී ඉතිහාස පොතට සහ කෞතුකාගාර වලට පමණක් සීමා වෙද්දී සිංහල ජාතිය නො මැරී නො මැරී මවුබිමේ ම ජීවත් වෙයි.

කොටින්ම කියතොත් රෝමවරුන්ගේ වීරයා වූ පුලියස් සීසර් සේනාධිපතිවරයා අද ඔහු ගේ මවු බිමට පැමිණිය හොත් තමාගේ ශ්‍රේෂ්ඨ ජාතිය ගැන කඳුළු වගුරුවනවා ඇත. පුරාණ මිසරයේ පාරාවෝ රජවරුන් තමන් ගේ මවු බිමට අද පැමිණිය හොත් ඔවුන්ට දක්නට ලැබෙන්නේ තමන් නැනු සොහොන් කොත් පමණකි. දකුණු ඇමරිකාවේ ඉන්කාවරුන් අද සිය ජන්මභූමියට ආවොත් තමා ගේ වර්ගයා සත්ව උද්‍යානයක ජීවත් වන සතුන් මෙන් සිටිනවා දැක ගේක වනවා ඇත. ධර්මාගෝක

අධිරාජ්‍යයා අද ඉන්දියාවට පැමිණියහොත් එතුමාට අද දක්නට ලැබෙන්නේ තමන් ඉදි කළ අගෝක ශිලා ලිපි පමණකි. එහෙත් දුටුගැමුණු රජතුමා අද සිංහලයට පැමිණියහොත් තමාගේ වර්ගයා වූ සිංහලයන් වැදින පුදන රුවන්වැලිසෑයත්, ජය ශ්‍රීමා බෝධීන්වහන්සේත් එදා මෙන් අදත් විරාජමානව සිටින සැටි දක්නට ලැබෙනු ඇත.

එදා ජීවත් වූ සිංහල ජාතිය අදත් සිටී. එදා කපා කල සිංහල භාෂාව අදත් ව්‍යවහාරයේ පවතී. සිංහල සංස්කෘතිය දියුණු වෙමින් අදත් පවතී. එදා පැවති මුදු සසුන අදත් පවතී. මේ නිසා ඓතිහාසික ශ්‍රේෂ්ඨ සිංහල ජාතිය ආරක්‍ෂාකර ගැනීම හැම සිංහලයාගේ ම පරම යුතුකමකි.

ආර්.ජී. සේනානායකයන්ගේ
සිංහල මහජන පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයෙන් උපුටාගන්නා ලදී.

හෙළ රණා ගීය		
ම-ගෙ රට ම-ගෙ දැය	නිසා	
යුද වැද සතුරන්	නසා	
ම - දිවි ගියත් මට	එසා	
යස වෙද සිය වස්	වසා	
සිටිය ද ගල් ගෙහි	වැදී	
පණාත් නමක් යෙයි	සිඳී	
එ පණ රටට දැයට	දී	
නම රැකැලව නො	පැරැදී	
රටට දැයට හිත	දපා	
මදකට දිවි ලොබ	ලොපා	
කළ මෙහෙයක් නැති	දෙපා	
හෙළයකු දැකුමත්	එපා	

- මහ පඬු කුමරතුඟු මුනිදස් -

කන්දු උඩුව

ගිවිසුම

ක්‍රිස්තු වර්ෂයෙන් වර්ෂ වික්වාදහස් අටසිය පහලොහක් වූ මාර්තු මස දෙවැනි දින නොහොත් සිංහල වර්ෂ ප්‍රමාණයෙන් ශක වර්ෂ වික්වා දහස් හත්සිය තිස්හයට පැමිණි අවුරුද්දේ නවම් මස අවසන්වත් නම් තිවිය ලත් ගුරුදින සෙංඛඬ ශෛලානිධාන පුරවරයෙහි මාලිගා අභ්‍යන්තරයට රක්වූ සම්මුතියෙහි දී මහත් බ්‍රිතාන් අයර්ලන්ත යන වික්වු රාජ්‍යයෙහි රාජ්‍යශ්‍රීයට පැමිණි තුන් වෙනි ජෝර්ජ් මහරාජෝත්තමයානන් වහන්සේගේ රාජ්‍යය කරන්නා (වු) ජෝර්ජ් වෙල්සෙහි කුමාරයින්ගේද වෙනුවෙන් ඉංග්‍රීසි ස්ථානවල පළමු වැනි ආණ්ඩුකාර තානන්තියට පත්වූ ලොයිනන්ග් ජනරාල රොබර්ට් බ්‍රවුන්ර්ග් ගරුතර ගොවැර්නදොරු උතුමානන් වහන්සේ එක පක්ෂයකටද සිංහලේ වැසියන් වෙනුවට අදිකාරන්වරු සහ සිංහල රටවල්වලද දිසාවල්වලද දිසාපතිවරු ඇතුළුව වෙනත් ප්‍රධාන රදලවරු මෙහි එක් වූ මොහොට්ටාලලා කොරාල්ලා සහ අනිකුත් සුළු මුලාදුනි ඇතුළුව සේනාවද අති මුඛයෙහිදී එක පක්ෂයකට වී මෙසේ ගිවිස්වා තියෝගකරන්ට යෙදුනාය.

වී කෙසේද යත් :-

විනාශයක් නොකර සමහර සන්ධිවලදී පැමිණිල්ලක්වත් නැතිව නොහොත් වැරැද්දක්වත් කෙරීමට ඉඩ පසුවාක් පමණවත් නොලැබුණු කාරණාවලදී පවා නියමයක් නැතුව හිතුවක්කාර වසයෙන්ද අනදරයෙන්ද ශරීරව ද සහ මරන වේදනා ද පමුණුවීමෙන් හඬවට මහත් ලෙසින් නින්දිත කොට කඩකරන්ට යෙදීමෙන් දෙමළ රජපුරුවන්ගේ කෘෂිකම් හා බලන්කාරකම් ද ඉවසාගත නොහැකි තරම් ඉතාමත් විසාල වෙන්ඩ යෙදුන සහ මෙම රජපුරුවන්ගේ රටවාසින්ගේ ගැලවිල්ලට කාරනාවූ යුතුකම්ද සවිමිප රටවල්වලින් ගන්ඩ පුළුවන්ව තිබුණු

ප්‍රයෝජනවත් වූ ගනුදෙනු කිරීමද ලබාගන්ඩ පුළුවන්වීමට කාරනාවූ විස්වාසය ද මෙම රජපුරුවන්ගේ ආඥාවේ ක්‍රියාවල සහ ගුණයෙහිද මුළුමනෙමම තිබුනේ නැත :-

2. ශ්‍රී වික්‍රම රාජසිංහ රජපුරුවෝ රජදරුවන්ගේ ප්‍රධාන තවද මහත් සීලාවාරවූ යුතුකම් කඩ කරන සවිභාවයකින් වී රජගයට ඇත්තාවූ සියළුම අයිතිකම්ද ඊට වැදගත් බලයද නැති කර රාජගයෙන් බැහැර කරන්නට යෙදුනාය. එම ගොතියද මවු පිය දෙපක්ෂයෙන් පැවත එන නොහොත් ආවහ විවාහයෙන් පැවත එන අනෙක ප්‍රකාරවූ නෂ්ටයින්ද හැම කල්ම සිංහාසනයෙන් දුරු කරන්ඩ යෙදුනා සහ සිංහල ආන්ඩු කිරීමට දෙමල වර්ගයට ඇත්තාවූ සියළුම අයිතිකම් නැතිකරන්ඩද විනාස කරන්ඩද යෙදුනු වග මෙයින් චලිදරවූ කරනුයැ-

3. ශ්‍රී වික්‍රම රාජසිංහ නිටපු රජපුරුවන්ඩ අවාහ විවාහයෙන් නොහොත් වී පෙලපතින් එක්සේම එක්කො අවසෙස ප්‍රකාර නෂ්ට ඇති නොහොත් වංචකවූ ප්‍රයෝගයෙන් නෂ්ට ඇත කියන සෑම පුර්ෂයින්ම සිංහල රටේ අඥාවට සතුරු වූ බව මෙයින් චලිදරවූ කරන්ඩ යෙදුනා පමණක් නොව කොයි කාරනාවක්

පිහිසවත් ඉන්ග්‍රීසි ගොවැර්නමේන්තුවේ බල ඇති ඔප්පුවක් නැතිව වී රටට ඇතුල් වෙන්ඩ බැරිය. එසේ ඇතුල් වෙන්ඩ යෙදුනෙ වී නම් යුද්ධ වේලාවල්වලදී පවතින හඬු මාභීය මේ පිහිස නියෝග කරන්ඩත් යෙදුනාය. දැනට මෙම රටින් බැහැර කරන්ඩ යෙදුනාවූ සෑම දෙමල ප්‍රභීයෝ ඉහල කී ප්‍රකාරවසරයක් නැතිව එහි දෙවනු නොයෙන ලෙස වරක් කී අවිචු කරණ කොට ගෙන තහනම් කරන්ඩ යෙදුනුයැ.

4. යුතු ප්‍රකාර ඉන්ග්‍රීසි ගොවැර්නමේන්තුවේ බලයක් පිට පත් කරණ අදිකාරවරුන්ඩ ද දිසාපතිවරුන්ඩ ද මොහොට්ටාල්ලාට ද කොරල්ලාටද විදානවර සහ අනිකුත් සෑම රදලවරුන්ඩ සහ සුළු මුලාදුනින්ඩද ඔවුනොවුන්ගේ දේපලවලටද වෙනත් ඔවුනොවුන්ගේ තානාන්තුවල නියමවල්ද යුතුකම්ද බලේද නානාප්‍රකාර වැසියන් ද ඔවුනොවුන්ගේ දේපලවලටද වෙනත් ඔවුනොවුන්ගේ යුතුකම්වලට සහ නිදහස්කම්වලටද ඔවුනොවුන් අතර නොකඩව පවතිනා පුරාහ සිරින් වාලිලු හඬු ප්‍රකාර ආරක්ෂා ඇතිව සිංහල රටවල්වල ආණ්ඩුව ඉන්ග්‍රීසි රාජ්‍යයේ මහ රාජෝත්තමයානන් වහන්සේට යටත් වෙන්ඩ යෙදුනා සහ එහි ආඥාව ලංකාවට පැමිණි ගොවැර්නදොරු නොහොත් ලෙයිනන්ග් ගොවැර්නදොරු

උතුමානන් වහන්සේලා විසින්ද උන්නාන්සේල වෙනුවෙන් පත්වෙන්නාවූ ඒජැන්ට් යන මුලාදෑනී විසින්ද පවත්වන්ඩ යෙදෙනවා ඇත.

5. මෙකී රටවල්වල මුලාදෑනීන් සහ වැසියන් විසිනුත් අදහන්නාවූ බුද්ධ ශාසනයද දෙවාගමද කඩකල නොහැකිව පවත්වන්ඩ ඕනෑවා සහ එකී කටයුතුද සංඝයාද විහාරස්ථානද දෙවැලද පවත්වන්ඩ සහ ආරක්ෂා කරන්ඩත් ඕනෑයැ.

6. ගාත්‍රා සන්ධි ස්ථාන අවයවයන් කැපීමෙන් කරන නා නා ප්‍රකාරවූ ශරීරවද වේදනා නැති කරන්ඩ සහ තහනම් කරන්ඩත් යෙදුනායැ.

7. මරණ අවිච්චි නියෝගයක් ඉෂ්ට කෙරීම ඒ කාරනාවේ වග රට මැද සිටින්නාවූ ආන්ඩුවෙන් තැබී හිටින ඒජැන්ට් යන නමී ඇති නිලමක්කාර තැන නොහොත් නිලමක්කාරයින් විසින් ඔප්පුකර ඉන්ග්‍රිසිවූ ගොවැර්තදෝරු එ ක් කෝ ලො යි ත න න න් ත් ගොවැර්තදෝරු උතුමානන් වහන්සේ කෙනෙකු ගෙන් බලෙ ලත් ඔප්පුවක් පිට මිස වෙන හැටියකට බැරිය. මෙසේ බරපතල කාරනා ඒ එජන්ට්වර අබිමුඛයෙහිදී විධාග කරන්ඩ ඕනෑය.

8. මෙකී දේට යටත්ව සිංහලෙ රටවලට වැසියන්ගේ සිවිල් ඒ නමී ගමී බිම් දේපල නය ගැන කියනා නඩුද ක්‍රිමිනෙල් ඒ නමී මිනීමැරීම් සොරකම් ආදී නඩු ද යන මේ නඩු පනත් සහ රටේ ආන්ඩුවද නියමව තිබෙන ක්‍රමවලට සහ බැවහාරව තිබෙන ප්‍රකාර බලෙලත් රදලවරු විසින් පවත්වන්ඩ ඕනෑය. එහෙත් සෑම කාරනාවලදී වෙන් වෙන් වසයෙන් සහ විසාල වසයෙන්ද කී ද්ධ වෙන අනදරවලට පිහිට වීමටද ව යුතු? වෙනස් කිරීමටද මැදහත් වෙන්ඩ ඕනෑ සන්ධිවලදී ආණ්ඩුවේ නියතවූ යුතුකමට යටත්ව තිබෙන්නඩ ඕනෑය.

9. සිංහලෙ වැසියෝ නොවන මෙරටවල්වල හිටින නොහොත් මෙහි එන්ඩ යෙදෙන සිවිල් මිලිසියෙ සෑම අයගෙ ම සිවිල සහ ක්‍රිමිනෙල නඩු ඇෂි ම ඇන් ගලන් තෙ මහා රාජෝත්තමයාණන් වහන්සේගෙ ආඥාවෙන් වෙනසක් වෙනතුරු මෙසෙ පවත්වන්ඩ යෙදෙය. එකෙසෙද යත් හේවා පන්නක්කාරයින්නෙ ක්‍රමයට යටත්වූ හේවාපන්නක්කාර මුලාදෑනි සහ හේවාපන්නක්කාරයොද හේවා හමුදාව කැටුව එන්නවුන්ද ඇර අතිකුත් සෑම දෙනාම මිනීමැරුම් කාරනාවලට ඇර වෙන සෑම කාරනාවලදී ම ඉ න් ග් ි සි ගොවැර්තමේන්තුවේ එජන්ට් යන නිලමක්කාර තැන් නොහොත් නිලමක්කාරයින්ගෙ නඩුවට යටත්ය. එහෙත් මිනීමැරුන් කාරනාවකදී ගරුතර ගොවැර්තදෝරු උතුමානන් වහන්සේ විසින් කලින් කලට නියම කරණ කුමතෙරුවරු විසින් විහාග කරන්ඩ යෙදෙනවා ඇත. එසෙවී නමුත් සෑම වේලෙහිම ඉන්ග්‍රිසි දේසක්කාරයින් විසින් අන්‍ය දෙසවලදී කරන්ඩ යෙදෙන වැරදි විධාගයට නියමවී පවතින මහත් බ්‍රිතාන් අයිර්ලන්ත් යන එකඟවූ රාජ්‍යයෙ නඩු මාගීයෙන් විනිස්වය කල හැකිවූ ඉන්ග්‍රිසි දෙසක්කාරයෙක් මිනීමැරීම් නඩුවකදී විත්තිකාරයෙක්ව හිටියෙවී නමී එකඟ වූ මෙම රාජ්‍යයෙ ඒ නඩු මාගීයෙන් විනා සිංහලෙ කරන්ඩ

යෙදුනාය කියන මිනීමැරීමේ නඩුවක දී ඉන් ග් ි සි දෙසක්කාරයක් වෙන ප්‍රකාරයකින් විනිස්වය කරන්ඩ යෙදෙන්නෙ නැත - දෙවනුවත් හේවා පන්නක්කාර ක්‍රමයට යටත්වූ හේවා පන්නක්කාර මුලාදෑනි සහ හේවා පන්නක්කාරයොද හේවා හමුදාව කැටුව යන්නවුන්ද ඔවුන් විත්තිකාරයින්ව සිටි සෑම සිවිල ක්‍රිමිනෙල් නඩුවලදීම යුද්ධයෙ නඩු මාගීයට සහ වාලිත්‍රයෙ ප්‍රකාරයටද යටත්ව හිටින්නඩ ඕනෑය. එහෙත් මෙම මෙම වගන්තියෙ බලෙ කරන කොට ගෙන විහාග වෙන මේ නමවෙති වගන්තියට වැදගත් සිවිල් කාරනා සහ මිනිසියෙ කාරනාද යනසෑම කාරනා වලදීත් නඩු ඇහීමට වැදගත් සෑම ලිවුන් බැලීමටද මේ වගන්තියෙ කාරනා සම්පූර්ණ වසයෙන් සිද්ධවීම පිහිස ඕනෑ වෙනවෙනත් කාරනා පඟාර්ත්තු කරතබන්ඩද ගරුතර ගොවැර්තදෝරු උතුමානන් වහන්සේට බලෙ තියනවාය.

10. හේවා හමුදාව එන ගමනෙදී සවල්ප කාලයකට ප්‍රසිද්ධ කලාවූ යම් දැන්වීම් පත්‍රයක අනාඥාවල කරනකොට ගෙන ඉහල වගන්තිව කාරනා වැකෙන්නඩ යෙදෙන්නේ නැතුවත් ඇර ඉහල වගන්තිවලට එකඟ නොවන මේ සෑම අනාඥාවලට ම මෙයින් අවලඟු කරන්ඩ යෙදුනායැ.

11. සිංහල රටවල්වල රාජනියමවල් ද, ආදායම ද, මහ රාජෝත්තමයානන් වහන්සෙගෙ වැඩට සහ මේ රටේ ආද්‍රාව වර්ධනය වීමට ද යුතු වූ සිරිත් ප්‍රකාර ඉන්ග්‍රීසි ගොවැර්නමේන්තුව වෙනුවෙන් තැබෙන විජයවිට් යන නිලමකිකාර තැනගෙ යටතේ වික්කාසු කරන්ඩ යෙදෙනවා ඇත.

12. මේ රටවල්වල වෙලහෙලදාම් වර්ධන වෙත පිනිස මෙහි උපදින දෙ වෙලදාම් පිනිස ගෙයාම පාසු වෙත හැටියටද මුදල් රෙදි ඒනු නොහොත් සිංහල වැසියෝ වැඩි කැමති ඇති වෙත බඩු ඒ පිනිස ගෙනවීම පාසු කරණ ලෙස ද එතකලට පන්ගාර්තුවක් කර මහරාජෝත්තමයානන් වහන්සෙගේ වෙනුවට රාජ්‍ය වර්ධන කරණ කුමාරයින් විසින් ඒ පගාර්තුව ඒත්තු ගන්නා ලෙස ගරුතර ගොවැර්නදොරු උතුමානන් වහන්සෙ විසින් ඉල්ලා අරන්ඩත් යෙදෙනවා ඇත.-

දෙවියන් වහන්සේ විසිං රජ්ජුරුවන් වහන්සෙ ආරක්ෂා කෙරෙත්වා.

අත්සන් කළේ :

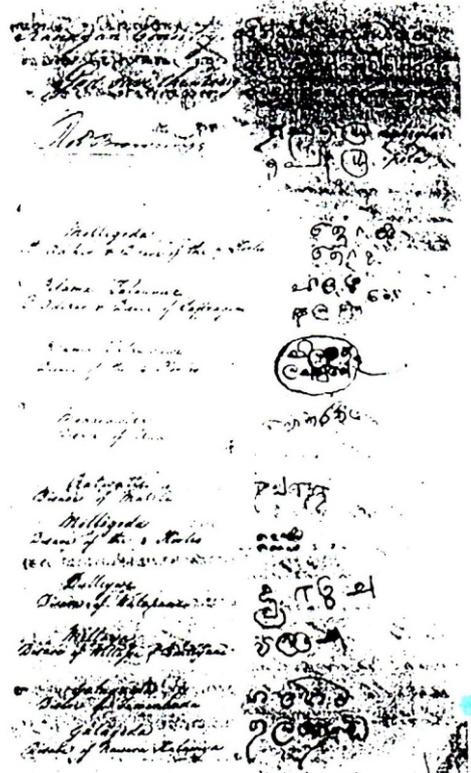
රොබට් බුච්න්රිග්	ඇහැල්ලේපොල.
පළමුවැනි අදිකාරම් සහ සත් කෝරලේ දිසාව	මොල්ලිගොඩ.
දෙවැනි අදිකාරම් සහ සපරගමුවේ දිසාව	පිලමතලවිවේ
හතර කෝරලේ දිසාව	පිලමතලවිවේ
උවේ දිසාව	මොනරවිල.
මාතලේ දිසාව	රත්වත්තේ.
තුන්කෝරලේ දිසාව	මොල්ලිගොඩ.
වලපනේ දිසාව	දුල්ලූවේ.
වෙල්ලස්සේ සහ බිත්තැන්නේ දිසාව	මීල්ලව.
තමන්කඩ දිසාව	ගලගම.
නුවර කලාවියේ දිසාව	ගලගොඩ.

ජේ. ඩොයිලි
ආණ්ඩුවේ ප්‍රධාන භාෂා පරිවර්තක.

ජේම්ස් සදර්ලන්ඩ්
ආණ්ඩුවේ නියෝජ්‍ය ලේකම් (ඉදිරිපිටදිය.)

මෙය සත්‍ය පිටපතකි.
සිංහලේ පළාත් ධාර ලේකම්.

(මුල් පිටපතේ අක්ෂර වින්‍යාසය, පද බෙදීම, භාෂා විලාසය ආදිය විලෙසම මෙහි ද වෙයි. එහෙත් අකුරු මැකී ගිය තැන්යයි සිතිය හැකි ස්ථාන කීපයක, තේරුම් ගැනීමේ පහසුව සඳහා () වරහන් තුළ අකුරු කීපයක් යොදන ලදී. මුල් පිටපතේ සමහර තැන් මීට වෙනස් ලෙසින් ද කියවිය හැකි බව සලකන්න. කරුණා)

සිංහල සුරු විරු අඛිමන්

- සිංහලයීනි පෙරටම යවු
- සිංහලයීනි පෙරටම යවු
- පෙරටම යවු
- පෙරටම යවු
- සිංහල තද තෙද පළ කොට
- සිංහල ජය දද බැඳ බැඳ
- යවු පෙරටම යවු
- යවු පෙරටම යවු
- සටනේ අසි ගැටෙන හඬට
- සුරගන පෙම් ගීත ගයයි
- සටන් බිම දී පුදන ගෙලට
- සුරලොව මල්මාල වැටෙයි
- යවු පෙරටම යවු
- යවු පෙරටම යවු
- සිංහල සුරු විරු අඛිමන්
- සිංහල හඳවන දල්වවු
- දැන් නැගිටිවු- දැන් නැගිටිවු
- මරු නොතකවු- ජය සලකවු
- සිංහලයීනි පෙරටම යවු
- සිංහලයීනි පෙරටම යවු
- යවු පෙරටම යවු

වර්ෂ 1815- 1956 දක්වා වූ කාලය තුළදී මෙරට රාජ්‍ය භාෂාව වූයේ ඉංග්‍රීසි භාෂාවයි. මෙම කාලය අවසානය දක්වා දකුණු ඉන්දීය දෙමළ ජනයා විශාල වශයෙන් මෙරටට සංක්‍රමණය වූයේ ඉංග්‍රීසින් විසින් දෙමළ ජනයා වැඩි වශයෙන් මෙරට රාජ්‍ය පාලනයට බඳවා ගැනීමේ ප්‍රතිපත්තිය හේතුවෙනි. එකල ඉංග්‍රීසි අධිරාජ්‍යයේ පරිපාලන නිලධාරියෙකු වීම ඉතාම ගෞරවනීය රැකියාවක් වූ අතර ඉහළ වැටුපකට දඹවුණු හිමිකම් කීවේය. එම හේතුව නිසා එකළ දෙමළ ජනයා විශේෂ වරප්‍රසාද හිමි ජනකොට්ඨාශයක් බවට පත් වූහ. එකල සිංහල ජාතිකයන්ගෙන් සුලු පිරිසකට ද ඉංග්‍රීසින් සමග කටයුතු කොට ඉතාම ධනවත් වීමට සහ එම හේතුව නිසාම දේශපාලනයට පිවිසීමට ද ඉඩ ප්‍රස්ථාව ලැබුණි. එහෙත් බහුතර සිංහල ජනතාව දිළිඳු හා දෙවන පන්තියේ ජනතාවක් බවට පත් වූ අතර තම භූමිය තුළම දෙමළ නිලධාරීන්ගේ නියෝගවලට අනුව කටයුතු කිරීමට ඔවුන්ට සිදුවිය. මෙම කාලය තුළදී රාජ්‍ය මිනුම් දෙපාර්තමේන්තුවේ ඉහළ තනතුරු වලට පත් වූ දෙමළ නිලධාරීන් විසින් මෙරට භූගෝලීය සිතියම් සකස් කිරීමේ දී උතුරු සහ නැගෙනහිර ප්‍රදේශවල තිබූ සියළුම ගම්වල පැරණි සිංහල නාමයන් වෙනුවට දෙමළ නම් එම සිතියම් වලට ඇතුළත් කරන ලදී. ඉන්පසුව මුද්‍රණය කරන ලද සියළුම සිතියම් වල එම දෙමළ නම් අද දක්වාම භාවිතා වේ. ඉංග්‍රීසි අධිරාජ්‍යයේ පරිපාලන අවශ්‍යතාවය නිසාම ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපනය ලබාදෙන සුපිරි පාසල් යාපනයේ ආරම්භ කරන ලදී. ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපනය ලැබූ දෙමළ ජනයාට මෙම තත්ත්වය ඉතාම සුබදායක වුවත් බහුතර දෙමළ ජනයාට තම ලියකියවිලි කටයුතු කර ගැනීම සඳහා ඉංග්‍රීසි උගත් දෙමළ පරිපාලන නිලධාරීන්ගේ සහාය ලබාගැනීමට සිදුවිය. බහුතර සිංහල ජනයාගේ තත්ත්වය ද මෙයට ම සමාන

ශ්‍රී ලංකාවේ දෙමළ භාෂා ප්‍රශ්ණය

විය. එහෙත් මෙම කාලය තුළදී විදේශීය භාෂාවක් රාජ්‍ය භාෂාවක් වීම නිසා තම කටයුතු කරගෙන යාමේ ප්‍රශ්නයක් සාමාන්‍ය දෙමළ ජනයාට උද්ගත නොවීය. එම කාලය තුළ සිංහල සිංහල ජාතිකයන් තම භූමිය තුළම දෙවන පන්තියේ ජනකොටසක් බවට පත්වී එම ලියකියවිලි කටයුතු කරගැනීමට නොහැකිව දුක්විඳීමට සිදුවීම ඉංග්‍රීසි උගත් සිංහලයන්ට ද ප්‍රශ්නයක් නොවීය. එකල භාෂා ප්‍රශ්නයක් ගැන කතා බහක් ද සිදු නොවීය. වර්ෂ 1948 දී ඉංග්‍රීසි උගත් ධනවත් සිංහලයන්ට ඉංග්‍රීසින් විසින් ලබාදුන් ඩොමීනියන් නිදහස යටතේ ද ඔවුහු බහුතර සිංහල ජනයා එතෙක් වසර 130 කට අධික කාලයක් තම භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව නොවීම නිසා විඳි දුක ගැන කිසිදු තැකීමක් නොකළහ. මෙම තත්ත්වය වෙනස් වූයේ බණ්ඩාරනායක මැතිතුමා එවකට රට පාලනය කල එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙන් ඉවත් වී ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය යන නමින් නව පක්ෂයක් පිහිටුවාගෙන එම පක්ෂය කඩිනමින් ජයග්‍රහණය කර ගැනීමට කටයුතු කළ පසුවය. මෙකල සිංහල විද්වතුන් විසින් මතු කළ රාජ්‍ය භාෂා ප්‍රශ්නයෙන් ප්‍රයෝජන ගත් එතුමා වසර 1956 දී පැවති මහ මැතිවරණයේදී විය ප්‍රධාන මැතිවරණ තේමා පාඨය කොටගෙන 1956 දී මහා මැතිවරණය ජයගෙන සිංහල භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව බවට පත් කළේය. වසර 130 කට අධික කාලයක් භාෂා ප්‍රශ්නය නිසා දුක් විඳි බහුතර සිංහල ජනයාට ඉන්පසුව සිංහල අධ්‍යාපනය යටතේ ක්‍රමානුකූලව රාජ්‍ය පරිපාලනයට එක් වී යම් තරමකට හෝ

සුබදායක ජීවන රටාවක් ගොඩනගා ගැනීමට හැකිවිය. සිංහල භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව කලද රජයේ පරිපාලන වැඩ කටයුතු බහුතරයක් තවදුරටත් ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන්ම සිදුවිය. එම තත්ත්වය සැලකිය යුතු මට්ටමකින් අදද පවත්වාගෙන යයි.

ඉහත සඳහන් කළ පරිදි විශේෂ වරප්‍රසාද හිමිකරගෙන සිටි දෙමළ සුළුතරයට සිංහල භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව වීම නිසා ඉංග්‍රීසින් විසින් තමුන්ට ලබාදුන් විශේෂ වරප්‍රසාද පළිදුරු ආරම්භ වූ හෙයින් ඔවුන් දෙමළ භාෂා ප්‍රශ්නයක් ඇති කලහ.

සිංහල ජාතියට වසර 140 ක් අතිමිවී තිබූ තම ඓතිහාසික අයිතිය නැවත සිංහලයින්ට ලබාදීම දෙමළ ජනයාට කරන ලද අසාධාරණයක් ලෙස දෙමළ දේශපාලනඥයන් විසින් අර්ථ නිරූපණය කර ගන්නා ලද අතර ඔවුන් විසින් එය දේශපාලන ප්‍රශ්නයක් බවට ද පරිවර්තනය කර ගන්නා ලදී. දෙමළ දේශපාලනඥයන් විසින් 1956 සිටම දෙමළ වැසියන්ට කියා සිටියේ ඔවුන් සිංහල භාෂාව ඉගෙන නොගත යුතු බවයි. එයට හේතුව වූයේ දෙමළ ජනයා සිංහල භාෂාව ඉගෙන ගෙන සිංහල ජනයා සමග සමීපව කටයුතු කොට සිංහල දේශයේ කොටස්කරුවන් බවට පත්වුවහොත් දෙමළ දේශපාලනයේ අවශ්‍යතාවයක් ඉන්පසුව තවදුරටත් ඇති නොවන නිසාය. තත්ත්වය එසේ වූ හෙයින් එකල ජීවි දෙමළ දේශපාලනඥයන් විසින් දෙමළ වැසියන්ට සිංහල ජාතියක් සමග එකට

සිංහල භාෂාවෙන් එකමුතුව වැඩ කිරීමට හිමි මහඟු අවස්ථාව ඔවුන්ගේ ආත්මාර්ථකාමී දේශපාලන පැවැත්ම උදෙසා අහිමි කරන ලදී. මෙම භාෂා ප්‍රශ්නය ප්‍රධාන දේශපාලන තේමා පාඨය කොටගත් දෙමළ දේශපාලනඥයන්ගේ ක්‍රියා කලාපය ප්‍රභාකරන් බිහිවීමට ද විශේෂ හේතුවක් විය.

එම නිසා අප පක්ෂය ප්‍රශ්න කර සිටින්නේ දෙමළ භාෂාව දැන් රාජ්‍ය භාෂාවක්ව තිබීම තුළින් රජය අපේක්ෂා කරන්නේ කුමක්ද යන්නයි. මෙම දෙමළ භාෂා ප්‍රශ්නයට සහයෝගය දක්වන විශේෂයෙන් ම වාමාංශික පක්ෂ ප්‍රකාශ කර සිටින්නේ දෙමළ ජනයාට සිංහල භාෂාවෙන් වැඩ කිරීම අපහසු නිසා ඔවුනට ඔවුන්ගේම බසින්ම කටයුතු කරගෙන යාමට ඉඩ දිය යුතු බව සහ ඔවුනට උපකාර කිරීමට රාජ්‍ය පරිපාලනයේ සිටින සිංහල නිලධාරීන් දෙමළ බස අනිවාර්යයෙන්ම ඉගෙන ගත යුතු බවත්ය. වසර 2007 ජුනි මාසයේ සිට රාජ්‍ය පරිපාලනයට බඳවාගත් සිංහල නිලධාරීන්ට මෙම දේශද්‍රෝහී දේශපාලනඥයන්ගේ බලපෑම නිසා දෙමළ භාෂාව ඉගෙන ගැනීම අනිවාර්ය කර ඇත.

දැන් පාසල් වල ද දෙමළ බස ඉගැන්වීම සිදු කෙරේ. මෙය සිංහල සිසුන්ට කරන බලවත් අසාධාරණයකි. එයට හේතුව වන්නේ සිංහල සිසුන්ට ඉංග්‍රීසි ඉගෙන ගැනීමට ද විශාල වෙහෙසක් දැරීමට සිදුව තිබීමයි. තවද දෙමළ භාෂාව ඉගෙනීමේ නිසා ඔවුනට යම් ප්‍රයෝජනයක් ලැබේ නම් එම ඉගෙනීම සාධාරණීකරණය කළ හැකිය. දෙමළ භාෂාව ඉගෙනීමෙන් සිංහලයන්ට කිසිදු ප්‍රයෝජනයක් නැත. දෙමළ ජනතාවට සිංහල භාෂාව ඉගෙන ගැනීමේදී යම් අපහසුතාවයක් ඇත්තේ නම් එම අපහසුතාවයටම සිංහල ජනතාවට ද දෙමළ භාෂාව ඉගෙන ගැනීමේදී ඇතිවේ. සිංහල

ජනතාවට භාෂා ඉගෙන ගැනීමේ විශේෂ හැකියාවක් නැත. තත්ත්වය එසේ හෙයින් 20% පමණ වන දෙමළ බස කටා කරන පිරිසක් විසින් යම් වෙහෙසක් හෝ දරා බහුලව භාවිතා වන සිංහල භාෂාව ඉගෙනීමද වඩු පහසු? එසේත් නැත්නම් 80% කට අධික ජනතාවක් විසින් අඩුවෙන් භාවිතා වන දෙමළ භාෂාව ඉගෙනීම ද වඩා පහසු? දැනට විදේශගතව සිටින දෙමළ ජනතාව නෝර්වේ, ස්වීඩනය, ස්වීට්සර්ලන්තය ආදී රටවල භාෂා ඉගෙන ගනිමින් යහතින් කටයුතු කරයි. මෙයින් පහදවීම වන්නේ ඔවුනට භාෂා ඉගෙන ගැනීමේ අපහසුතාවයක් නැති බවයි. ඒ අනුව ඉහත සඳහන් කළ පරිදි භාෂා ප්‍රශ්නය දෙමළ දේශපාලනඥයන් විසින් මෙරට ඇති කිරීමෙන් පසුව 1956 දී සිටිම මෙරට පාලනය කරන ප්‍රධාන දේශපාලන ප්‍රවාහය ද එම භාෂා ප්‍රශ්නය දෙමළ ජන්ද ලබාගැනීමේ උපක්‍රමයක් කොට ගත්හ. එහෙත් මෑතකදී සිට වැඩි වශයෙන් දෙමළ තරුණයින් සිංහල භාෂාව ඉගෙන ගෙන සිංහල දේශයේ කොටස්කරුවන් වශයෙන් ඉතා සුහදව සිංහලයින් සමග ජීවත් වේ. සිංහල භාෂාව ඉගෙන නොගත යුතු යැයි කාලයක සිටිම හඬක් නැගූ දෙමළ දේශපාලනඥයන්ට ද දැන් සිංහලෙන් කටා කිරීමට සිදුව ඇත. තත්ත්වය එසේ හෙයින් දෙමළ භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාවක් ලෙස තවදුරටත් පවත්වාගෙන යාමේ අවශ්‍යතාවය කුමක්ද? එම හේතුව නිසා රාජ්‍ය ලිපි ලේඛන සකස් කිරීමේදී රාජ්‍ය සේවකයින්ට විශාල අනවශ්‍ය වෙහෙසක් දැරීමට සිදුවන අතර, රජයට අනවශ්‍ය වියදමක් දැරීමට ද සිදුවේ. තවද මේ රටේ තරුණ පරපුර භාෂා දෙකකින් අධ්‍යාපනය ලැබීම තුළින් එකම ජාතියක් ලෙස එකම චින්තනයකින් හා රිද්මයකින් යුතුව රටේ ප්‍රගතිය සඳහා කටයුතු කිරීමට ද නොහැකි වේ. එනම් දෙමළ දරුවන් කුඩා කළ සිටම දෙමළ භාෂාවෙන් අධ්‍යාපනය ලැබීම තුළින් ඔවුන් දකුණු

ඉන්දීය චින්තනයකට, ආකල්පවලට හා රිද්මයකට යොමුවීම නිසා මෙරට වර්ෂ 2500 පැරැණි සිංහල චින්තනය සමග ගැටේ. මෙය රටේ ප්‍රගතියට විශාල බාධාවකි. තවද දෙමළ තරුණයින් දෙමළ භාෂාවෙන් අධ්‍යාපනය ලැබීම තුළින් ඔවුනට හෝ රටට කිසිදු ඵල ප්‍රයෝජනයක් නැත. එම කාරණය ඔවුනට යම් මානසික සුවදායකයක් විය හැක. එහෙත් සිංහල රටේ ප්‍රගතියට නම් ඉන් කිසිදු ඵල ප්‍රයෝජනයක් නැත. වසර 60ක් තුළ සිංහල රටේ ප්‍රගතිය ආපසු ඇද දැමීමට එක් ප්‍රධාන හේතුවක් වූයේ මෙම අනවශ්‍ය දෙමළ භාෂා ප්‍රශ්නයයි. එම නිසා දෙමළ භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාවක් කිරීම තුළින් සිදුවන්නේ දෙමළ ඊලාම් නිජබූමි සංකල්පය යුක්ති සහගත කොට දැනට දේශපාලන කරලියේ සක්‍රීයව පවතින දෙමළ ඊලාම් බෙදුම්වාදය පෝෂණය කිරීමයි. තත්ත්වය එසේ හෙයින් අප පක්ෂය වත්මන් ආණ්ඩුවට යෝජනා කර සිටින්නේ මෙම භාෂා ප්‍රශ්නය පිළිබඳව නැවත සිතාබලා වර්තමානයේ ආණ්ඩුව විසින් ගෙනයන එක් ජන කොට්ඨාශයක් සතුව කිරීමේ ප්‍රතිපත්තියෙන් බැහැර වී ඒ වෙනුවට යථාර්තවාදීව කටයුතු කරමින් දෙමළ ජනතාව සිංහල බස ඉගෙන ගැනීමට පෙළඹවිය යුතු බවයි. තවද ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් මගින් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ හතරවන පරිච්ඡේදය සම්පූර්ණයෙන් සංශෝධනය කොට දෙමළ භාෂාව ජාතික භාෂාමය තත්ත්වයෙන් ඉවත් කර ලෙසයි.

ජයන්ත ලියනගේ
ප්‍රධාන ලේකම්
සිංහල ජාතික පෙරමුණ

මේ රට සිංහලේ කියා හැඳින්විය යුත්තේ ඇයි?

මේ රටට විජාතිකයන් නම් කීපයක් භාවිත කර තිබේ. නම්බපණ්ණි, ලංකා, සෙරන්ඩිබ්, පාලසිමුණ්ඩු, රත්නදීප යන නම් භාවිතා කළත් රාජ්‍යයක් වශයෙන් පිළිගෙන තිබුණේ 'සිංහල' යන නමයි. ගැමුණු, වළගම්බා, පැරකුම් යන රජවරුන් සටන් කලේ 'සිංහලේ' ආරක්ෂා කර ගැනීමට යි. පැරකුම්බා රජු සිය සටනේ දී 'මට සිංහල කඩුවක් දියවූ' කීමෙන් දිගට ම 'සිංහලේ' රාජ්‍යයක් තිබූ බව පෙනේ. එම ව්‍යාවහාරය වීර කැප්පෙට්පොළ දක්වා ම තිබුණි.

සේලාන්, සේල, සයිලෝන්, සිලන් යන නම් වලින් ඒ ඒ කාලවල දී රෝම, ග්‍රීක්, අරාබි, පෘතුගීසි, ඕලන්ද සහ ඉංග්‍රීසි ජාතිකයෝ 'සිංහලේ' යන නම මේ අයුරින් භාවිත කළ හ. එවි. ඩබ්ලිව්. කොඩ් රිනටන් මහතා සිංහල ද්වීපය ගැන ලියූ ඉතිහාසය පොතේ මුලට ම සඳහන් කර ඇත්තේ 'සිලෝන්' යන අර්ථය 'සිංහලේ' යන පදයේ රැඳී ඇති බවයි. අදත් බුරුම ජාතිකයන් මේ රට හඳුන්වන්නේ 'සිහ' යන නමිනි. සිංහල යන ශබ්දය ඔවුනට කියවෙන හැටියි.

ස්වදේශිකයෝ සිංහල යන ශබ්දය කෙටි වහරින් සිහල, සිංහල, හෙළ, හෙළි යන නම්වලින් භාවිත කරති. ද්‍රවිඩයෝ මේ රටට අදත් 'ටිලම්' කියා ව්‍යවහාර කරති. 'ටිලම්' කියන්නේ ද සිංහල යන ව්‍යහාරයමයි. ද්‍රවිඩයන් පවා 'සිංහලේ' යන වචනය පිළිගත් බවට මෙය වැදගත් නිදසුනකි. මේ අනුව බලන කල 'සිංහලේ' යන නම අවිවාදයෙන් නම් කළ යුතු බව හේතු සාධක ඇතිව ඔප්පු වී තිබේ.

යටත් විජිත බවට පත්ව තිබූ සෑම රටක් ම නිදහස ලැබීමෙන් පසු සිය ජාතියට ආවේණික වූ නම්වලින් පෙනී සිටින බව ලෝක ප්‍රකටය.

සී ය ම නා යි ල න' න ය වී ය . පෝමෝසාව නායිවාන් වීය. ජාවා - සුමාත්‍රා ඉන්දුනීසියාව වීය. සිංගප්පූර් සිංහ පුරය වීය. ගෝල්ඩ් කෝස්ට් ඝානා වීය. ඉන්දු චීනය ලාඕස් - කාම්බෝජ - වියට්නාම යන නම් තුනකින් හැඳින්වෙන්නට වීය. එපමණක් නොවේ. අප්‍රිකානු යටත් රාජ්‍ය සියල්ල ද ස්වාධීනත්වයට පත් වීමෙන් අනතුරුව දැන් ස්වදේශ නම්වලින් හැඳින්වෙන්නේ ය.

එ හෙයින් 'ලංකා' යනු 'සිංහලේ' යන ජාතික නමින් නම් කිරීම අතිශයින් සුදුසු ය.

1815 දී ගිවිසුමකින් තාවකාලිකව භාරදුන් සිංහල රාජ්‍යය ප්‍රයෝගයෙන් අල්ලාගත් හ. මේ අවස්ථාවේ දී රට බාර දුන්නෝ සිංහලයෝ ය. ලාංකිකයෝ නොවෙති. සිර භාරයට ගත්තේ සිංහලේ රජු ය. ලාංකිකයෙක් නොවෙයි. බිම හෙළන ලද්දේ සිංහල සිංහ කොඩිය යි. ලාංකික කොඩිය නොවේ. යටත් වූයේ සිංහල රාජ්‍යයයි. එහෙත් 1948 දී නිදහස් ආණ්ඩුක්‍රම පනතකින් නිදහස ලබා ගත්තේ සිංහලයා නොව ලාංකිකයා ය. ආණ්ඩු පනතේ මේ ආකාරයට සඳහන් වී ඇත. දෙවැනි ඵලිසබෙන් රැජින ලංකාවේ රැජින මිසක් සිංහලේ රැජින නොවේ. නිදහස ලැබුනාට පසු අපේ ජාතික කොඩිය වූයේ 1815 දී බාහ ලද සිංහලේ සිංහ කොඩිය නොව ලාංකික සංකර කොඩියකි.

ආර්.ජී. සේනානායකයන්ගේ
සිංහල මහජන පක්ෂයේ
ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයෙන්

මේ රටේ ජාතින් කීයක් සිටිනවාද?

මේ වූ කලී කාලයක් තිස්සේ මට නිරාකරණය ගැනීමට නොහැකි වූ බරපතල ප්‍රශ්නයක්. මෙම ලිපිය කියවන ඔබට ද මට සේම විය ගැටළුවක් වී ඇතුළුව සැකයක් නැත. මේ රටේ සිංහලයෙකුගෙන් ඔබ මේ ප්‍රශ්නය ඇසුවොත් ඔහු කියනුයේ මම 'සිංහල' කියාය. දෙමළ මනුෂ්‍යයෙකු තම ජාතිය "දෙමළ" යැයි මුස්ලිම් පුද්ගලයෙකු මුස්ලිම් යැයිද (මුස්ලිම් කියා ජාතියක් ලෝකයේ කිසිම රටක නැතත්) මහත් අභිමානයෙන් දැස් දල්වා කියනු ඇත. මැලේ, බර්ගර් වැනි පුද්ගලයෙකුගෙන් ඇසුවද ඔබට ලැබෙන්නේ විබඳුම පිළිතුරකි. ඒ අනුව ලාංකික ජාතිකයෙක්" යැයි මේ සැමදෙනාගේම ඇත්තේ උප්පැන්න සහතිකයේ හෝ විදේශ ගමන් බලපත්‍රයේ පමණි. වය ද ටික කලකට පෙර තිබුණේ සිංහල, දෙමළ ආදී වශයෙනි.

මෙම පැනයම ඔබ ඉන්දියාවේ, චීනයේ, ජපානයේ හෝ බටහිර රටවල් වල ඇමරිකාව, කැනඩාව, ජර්මනිය හෝ එංගලන්තය වැනි රටක කෙනෙකුගෙන් ඇසුවහොත් ඔහු එකවරම කියනුයේ රටේ නමින් හැඳින්වෙන තම ජාතියය. විශේෂයෙන් ජපානය, චීනය වැනි රටක පුද්ගලයෙකු තම ජාතිකත්වය කොතරම් අභිමානයෙන් ප්‍රකාශ කරනවා ද යන්න ඔබද දැක අසා ඇතුළුව මට සැකයක් නැත. මේ සැම රටකදීම මම වය මැනවින් දැක ඇත්තෙමි. එහෙත් අවාසනාවකට මෙන් විබඳු හැඟුම් බර ප්‍රකාශයක් මා

ලංකාවේ කෙනෙකු තුළින් කිසි දිනෙක දැක නැත. මේ අවාසනාවන්ත තත්වය ඇතිවීමට හේතු වශයෙන් මා කරුණු කිහිපයක් හඳුනාගෙන සිටිමි. එනම් ක්‍රි.පූ. 6 වෙනි සියවසේ සිට හෝ අපට තිබුණු 1815 දී අතිමි වූ ජාතිකත්වය පිළිබඳ හැඟීම ඉන්පසු අප විසින් ම නැතිකොට ගැනීම, මේ රටේ සිංහලේ, ලංකාව (ශ්‍රී ලංකාව) වශයෙන් නම් දෙකකින් හැඳින්වීම, (ද්‍රවිඩයන් වය ඉලංකෙයි කියා ද හඳුන්වනු පෙනේ) පාලකයින් ජාතිය පිළිබඳ පරස්පර විරෝධී ප්‍රකාශයන් කිරීම, මාධ්‍යය විසින් ද එම වරදම කිරීම, සුළු ජන කොටස් විශේෂයෙන් ද්‍රවිඩයින් ඉලංකෙයි, ඊළම, ඒෂම් වැනි නම් භාවිතා කිරීම, අධිරාජ්‍යවාදීන් විසින් "සිංහලේ" යන්න Ceylon වශයෙන් වෙනස් කිරීම සහ සිංහලයන් ඊට විරුද්ධ නොවීම, ඊතියා නිදහසින් පසු වසර 65 ක් ගතව ඇතත් පාලකයින් රටේ නියම නමින් නැවත රට හැඳින්වීමට අපොහොසත් වීම, ජනමතය නිර්මාණය කිරීමේදී පුරෝගාමී වන පුද්ගලයින් තම කාර්යභාරය නිසි අයුරින් ඉටු නොකිරීම සහ සියල්ලටමත් වඩා වසර 2500 කටත් වඩා දීර්ඝ වූ කාලයක් පුරා ලෝකයේ විශිෂ්ටතම ජාතියක් ව සිටි සිංහලයින් තුළම එම හැඟීම හා අධිෂ්ඨානය නැතිවීම යන කරුණුය.

උදාහරණයක් වශයෙන් මේ රටේ ජනාධිපතිවරයා, අගමැතිවරයා, සහ

මැති ඇමැතිවරුන් පමණක් නොව ඇතැම් විශ්වවිද්‍යාල මහාචාර්ය වරුන් ද (සිංහල හා ඉතිහාසය ඇතුළුව) තමන් මිස වෙනත් උගතුන් හා බුද්ධිමතුන් මේ රටේ නැතැයි සිතා සිටින උද්ධරණය වූ මුල් ඇති ඇතැම් මානසික රෝගීන් ද මේ රටේ සියලුම "ජාතින්ට" සහ කිසිම ජාතියකට "වෙනසක් නොවන පරිදි" වැනි ප්‍රලාප තම කට්ටුවලදී ද ලේඛන වලදී ද නිතර ගිරවුන් මෙන් භාවිත කරන අයුරු දැක්විය හැකිය. ඔවුන්ගේ කටා වලට සවන් දී සිටියද, රූපවාහිනී දෙස බලාසිටියද, ගුවන් විදුලියට සවන් දුන්නද, පුවත්පතක් බැලුවද නිතර මෙම පුනරුච්චාරණය ඇසිය හැකිය, දැකිය හැකිය. පසුගිය දිනෙක ජාතික රූපවාහිනියේ එක් වැඩසටහනකදී (මහනුවර මහමළුවේ පැවැති) එක් නිවේදිකාවක් මේ රටේ ජාතින් 23 ක් සිටින බවක් මුළු ලොවට ම ඇසෙන සේ ප්‍රකාශ කළාය. මොවුහු ඇත්ත වශයෙන් ම තමන් කියන්නේ හෝ ලියන්නේ කුමක්ද නොදැන මෙසේ කරති. දැන හෝ නොදැන මෙසේ භාෂාව වැරදි ලෙස භාවිත කිරීමෙන් බසට හා ජාතියට සිදුවන හානිය ගැන මොවුන් කිසිවෙකුට අවබෝධයක් ඇති බව නොපෙනේ. ඇතැම් විට දේශපාලඥයින් සුළු ජන

කොටස් වල ජන්ද ලබාගැනීම සඳහා ද බුද්ධිමතුන් හා උගතුන් තමන් පමණක් යැයි සිතා සිටින්නන් තම බුද්ධි ප්‍රභාව ප්‍රදර්ශනය කිරීම සඳහා ද මෙසේ කරනවා විය හැකිය. මේ අතර 'ජාතිය' යන්න කුමක්දැයි ඇත්තෙන්ම නොදන්නා සාමාන්‍ය ජනතාව ද වැරදි ලෙස එම වචන භාවිතා කරති. ඔවුන්ට නම් සමාව දිය හැකි වුවත්, දැන හෝ නොදැන එසේ භාවිතා කරන නායකයින් හා උගතුන් යැයි කියා ගන්නා අයට නම් කිසිදු සමාවක් දිය නොහැකිය. සාමාන්‍ය ජනයා වරද පෙන්වා දුන් විට එය නිවැරදි කර ගනිති. සෙසු අය කෙසේවත් තම වරද නොපිළිගනිති. හේතුව ඔවුන් සියල්ල දන්නා නිසාය. තවද තම පුද්ගලික න්‍යාය පත්‍ර වලට එසේ පිළිගැනීම බාධාවක් නිසාය. එවැනිවුන් නිදා සිටින්නේ හොරට නිසා ඇතැරවීම දුෂ්කරය. ඔහුන්ට තම ජාතිය පිළිබඳව හැඟීමක් නොමැති වීම ද, හේතුවකි. සමහර බුද්ධි ශෝධනයට ලක්වී සිටින නිසාද ජාතියක් ගැන කතා කිරීමට තරම් ජාතකයක් නොමැති නිසාද මෙසේ හැසිරෙනවා විය යුතුය. හේතු කෙසේ වුවද මේ සාවද්‍ය යෙදුම් නිරන්තරයෙන් ප්‍රකාශ වීම නිසා ජනතාව තුළ ඇතිවන ආපසු හැරවිය නොහැකි මානසික බලපෑමෙන් සිතීමේ විපර්යාසයන්ගේ හයානක කම ද ජාතියට සිදුවන හානිය ද ගැන තවදුරටත් නිහඬව සිටීම ජාතිමාමක කිසිවෙකුට කළ නොහැකි යැයි මම සිතමි.

තම ජාතිය පිළිබඳ අධමල් රේඛාවක හැඟීමක් හෝ තැකීමක් හැති ජනනායකයින්ගේ කටින් තමන්ට වාසිදායක මෙවැනි වදන් ගිලිහෙන්නේ කොයි මොහොතේදැයි දැස් දල්වා සිටින සුළු වාර්ගිකයන් විසින් උපරිම ප්‍රයෝජන ගෙන තමන් ද ජාතියක් යැයි කියා "ජාති දැමීමට" පටන් ගනිති. ඔවුන්ට මෙවැනි ප්‍රකාශ පනින රිලවුන්ට ඉණිමං බැඳීමක් වැනිය. කුමන රටක

වුවද ජනයා තුළ මෙවැනි හැඟීම් වර්ධනය වීම සහ ඒ තුළින් ඇතිවන මානසික විපර්යාසයන් එම රටේ ජාතික

මේ අනුව ඕනෑම රටක ජාතියක් එක එක්සත් කරනු ලබන ප්‍රධාන සාධකය එරටේ ජාතික භාෂාව නම්, එසේම එම රට හැඳින්වුණේ ද එම භාෂාවේ නමින් නම් සිංහල නම් මේ රට සිංහලය නැත්නම් එයට සිංහලය න් ගේ රට නොකියා හැඳින්විය යුතු නම කුමක්දැයි මම අසමි.

එකමුතු කමට හයානක අන්දමින් බලපායි. උදාහරණයක් වශයෙන් මෙරට කඳුකරයේ වාසය කළ සිංහලයන් 'උඩරැටියන්' හා මුහුදුබඩ ප්‍රදේශවල වාසය කරන සිංහලයින් 'පහරැටියන්' වශයෙන් බ්‍රිතාන්‍යයන් විසින් බෙදා වෙන්කිරීම නිසා මෑත ඉතිහාසයේ සිංහල ජාතියේ සමගියට සිදුවූ මහත් හානිය සඳහන් කළ හැකිය. මෙම බෙදීම නිසා මෙකී දෙපිරිස ජාතීන් දෙකක් වශයෙන් බෙදී ආවාහ විවාහ පවා නොකරගත් ජාතීන් දෙකක් වශයෙන් සිතීමට පෙළඹුණු අතර, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන පිළිබඳ සාකච්ඡා ඇති වූ මුල් අවස්ථාවලදී ඔවුන් සඳහා වෙන වෙනම පෙඩරල් රාජ්‍යයන් ඉල්ලීමට පවා උද්ඝෝෂණ කළහ. ජාතියේ වාසනාවට මේ දෙපිරිස එකම බස කතා කල නිසා ද එකම ආගම ඇදහූ නිසා ද එකම සංස්කෘතියක් හා ඉතිහාසයකට නෂකම් කී නිසාද එසේම ජාතියක් වශයෙන් තමන් වැරී සිටි ආගාධයේ

තරම අනගාරක ධර්මපාල තුමා වැන්නවුන්ට පින්සිදු වන්නට අවබෝධ වී තිබුණ නිසා ද අද ඒ තත්ත්වය පහව ගොස් යළිත් එකම ජාතියක් වශයෙන් එකමුතු වී ඇත.

ඕනෑම රටක මෙන් මේ රටේද ඇත්තේ එකම ජාතියක් බව ඉහත කී පරිදි සාවද්‍ය ප්‍රකාශ කරන්න වුන්ට නොවැරහෙන්නේ ඇයි ? ඔවුන් බොහෝ විට 'ජාති හේදයක් නැති' එකම ජාතියක්" ගැන කතා කරති. එක් ජාතියක් තුළ ජාතියේදයක් ඇතිවන්නේ කෙසේදැයි යන්න මොවුන්ට නොවැරහේ. මෙබඳු තත්ත්වයක් තුළ අවියත් ජනයා අන්දමන්ද වීම පුදුමයක් නොවේ. මේ රටේ ඇත්ත වශයෙන් ජාතීන් කිහිපයක් සිටින බව සිතීමට ඔවුන් පෙළඹෙති.

ඇතැම් දේශපාලනඥයින් මේ රට "බහුජාතික රටක්" වශයෙන් හැඳින්වීම නිසා තත්ත්වය තවත් හයානක වී ඇත. කල දුටු කල වල ඉහගන්නා සුළුජනකොටස් මෙම තත්ත්වයෙන් උපරිම ප්‍රයෝජන ගනිති.

මා පාසල් යන කාලයේ සිටම ඉගෙන ගෙන ඇත්තේ මේ රටේ සිටින්නේ එක ජාතියක් පමණක් බවය. රටේ නම කියා දී ඇත්තේ ලංකාව හෝ සිංහල දීපය කියායි. එයට හෙළදිව කියා ද ව්‍යවහාර කරන බව කියවිණි. උතුරු ඉන්දියාවෙන් පැමිණි විජය නම් කුමාරයෙකුගෙන් සිංහල ජාතිය ආරම්භ වූ බවද ඔහු සිංහ වංශිකයෙකු වූ බැවින් ජාතිය සිංහල වූ බවද කියැවේ. තවත් විටෙක විජය කුමාරයා මෙහි එන්නට පෙරද යක්ෂ, රාක්ෂ, නාග සහ දේව නමින් ගෝත්‍ර 04 ක ජන වර්ග මෙහි වීසු බව හා මේ රට එවකටත් හෙළදිව නම් වූ බවද කියවිණි. ජන වර්ග 04 ක් සිටි නිසා රට සිව්හෙළ නමින් හැඳින්වූ බවද, විය පසුව සිංහල වූ බවද ඉගැන්විණ.

රාවණ නම් රජෙකු මෙහි රජකළ බවද

එකල මෙරට ලංකා පුර නමින් හැඳින්වූ බවද කියවිණ. ක්‍රි.ව. 4 සහ 5 සියවස් වලදී ලියවුණු මහාර්ඝ වේදිකාසික ග්‍රන්ථවන දීප වංශයේ හා මහාවංශයේ මෙරට හඳුන්වා ඇත්තේ ලංකාදීපය නමිනි. මහාකාරතය, රාමායනය සහ පුරාන නමැති ඉන්දීය ග්‍රන්ථ වල ලංකා යන නාමය භාවිත කොට ඇත. ඒ අනුව ලිඛිත ඉතිහාසයක් ආරම්භ වීමට පෙර ලංකාව, ලංකාදීපය යන නම් වලින් හැඳින්වූ බව පැහැදිලිය. ක්‍රි.පූ. 2 සියවසේ සිටම දකුණු ඉන්දීය ද්‍රවිඩයන් මෙරට අල්ලා ගැනීමට වෙර දැරූහ. කාන්තාරයක් බඳු එම රටේ මිනිසුන් යස ඉසුරින් පිරි කෙළුම් හැමියන් වූ මේරට අල්ලාගැනීමට තැත් කිරීම පුද්ගලයට කරුණක් නොවේ. එතෙක් කිසිම අවස්ථාවක ඔවුන්ගේ ඒ දුෂ්ට අරමුණ ඉටු නොවීය. වරින් වර එසේ පැමිණි ය. වූ න් ගෙන් පිරිසක් මෙහිම නතර වූ අතර, පසුව ඔවුන් සිංහල සමාජයට අනුගත වූහ. මේ අතර අරාබිකරයෙන් හා දකුණු ඉන්දියාවෙන් වෙළෙඳාම සඳහා පැමිණි යෝනකයන්ගෙන් ඇතැම් අයද මෙහි පදිංචි වූහ. සිංහල රජුගෙන් ඉඩකඩම් හා වෙනත් සංග්‍රහ ලත් මොවුන් රට පුරාම පදිංචි වූ අතර, සිංහල කාන්තාවන් ද ආවාහ කොටගෙන සිංහල නම් ද ගෙන සිංහල සමාජයට අන්තර්ග්‍රහණය වූහ. කෙසේ වුවද මෙම දෙමළ හෝ මුස්ලිම් කිසිවෙකු කිසිවිටෙක වෙනම ජාතියක් වශයෙන් පෙනී සිටියේ හෝ පදිංචියට වෙනම ප්‍රදේශයක් මොවුන් ඉල්ලුවේ හෝ නැත. මොවුන්ට ලංකාව තුල වෙනම ජාතීන් වශයෙන් පෙනී සිටීමට ඇති දොළඳුක නිදහසින් පසුව ඇති වූවකි. මුස්ලිම්වරුන් මෙවැනි ඉල්ලීම් ආරම්භ කළේ වඩාත් මෑත කලයේදීය. ඒ

අෂ්රොෆ්-හකීම් සංයෝගයෙන් පසුවය. මෙසේ වීමට ප්‍රධාන හේතුව නිදහස ලැබීමත් සමග මෙරට සිටි ජනතායකයින් ජාතියේ අනන්‍යතාවය ස්ථාපිත කොට ව්‍යවස්ථාගත නොකිරීමය. ජාතික යැයි කියාගන්නා සියලුම දේශපාලන පක්ෂ අද වෙන තෙක් එවැන්නක් නොකළේ බලය තමන්ට ලබාගැනීමට සහ එය පවත්වාගෙන යාම සඳහා තරගයට සුළු ජනකොටස් හැළවූ නිසාය. එවැනි

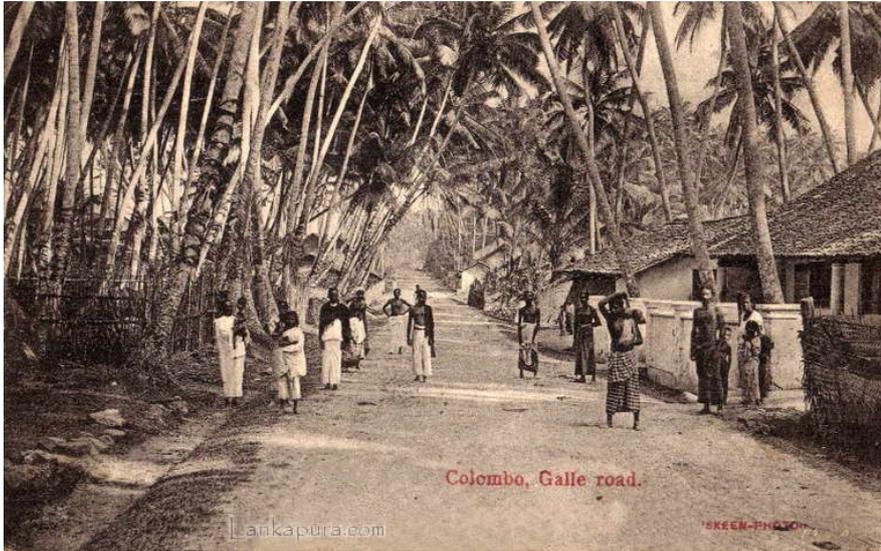
බහුතරයක් දකුණු ඉන්දියාවෙන් පැමිණීම ද එමෙන්ම එරට සහ මෙහි ද්‍රවිඩයින් සමග ද වෙළෙඳ ගණුදෙනු කළ නිසාත් මෙම ආගන්තුකයින් සියලුදෙනාම දේශීය භාෂාව වූ සිංහල උගත්හ. අදට ද ජනගහනයෙන් 95% කට වැඩි පිරිසක් සිංහල කතා කරන්නට හෝ දනිති. මෙම ප්‍රවණතාවය රටකින් රටකට පැමිණෙන ඕනෑම අයෙකුට ජීවත් වීම සඳහා අනිවාර්යයෙන් කිරීමට සිදුවන දෙයකි.

මේ අනුව ඕනෑම රටක ජාතියක් එක එක්සත් කරනු ලබන ප්‍රධාන සාධකය එරටේ ජාතික භාෂාව නම්, එසේම එම රට හැඳින්වුණයේ ද එම භාෂාවේ නමින් නම් සිංහල නම් මේ රට සිංහලය නැත්නම් එයට සිංහලයින්ගේ රට නොකියා හැඳින්විය යුතු නම කුමක්දැයි මම අසමි. අපේ අසල්වැසි ඉන්දියාව සේම චීනය, බුරුමය, ජපානය, රුසියාව, කොරියාව, ජර්මනිය, ප්‍රංශය වැනි සෑම රටක්ම නම්කර ඇත්තේ ඒ ඒ රටවල ප්‍රධාන භාෂාව අනුවය. නවලෝකයට අයත් දිගු ඉතිහාසයක් නැති ඇමරිකාව, ඕස්ට්‍රේලියාව සහ නවසීලන්තය වැනි රටවල් පිහිටීම, ඒ රටවල් සොයාගත් අයගේ නම් ආදිය මුල්කොටගෙන නම් කරනු ලැබ ඇත. මෙරට තුළ දෙමළ දේශපාලනඥයින් වෙනම රටක් හා ජාතියක් වශයෙන් පෙනී සිටීමට උත්සාහ දැරීම ඇරඹුනේ ඩොනමෝර් ආණ්ඩුක්‍රම ප්‍රතිසංස්කරණ කාලයේ දීය. ජී.පී. පොන්නම්බලම් වැන්නෝ 50 ට 50 වැනි අයිතිවාසිකම් ඉල්ලුවේද එකලය. නිදහස ලබා වසර 63 ක් ගතව ඇතත් අද වනතුරුම මේ රටේ ජාතිකත්වය පිළිබඳ යථාතත්වය නීතිගත කිරීමට තරම් කොන්දක් ඇති රාජ්‍ය නායකයෙකු පහළ නොවීම මෙම අවාසනාවන්ත තත්ත්වයට ප්‍රධාන හේතුවයි.

නැලවීමකින් බැහැරව ජාතියේ අනන්‍යතාවය රැකගැනීමට කරන ලද එකම පියවර වශයෙන් මා දකින්නේ බණ්ඩාරනායක මහතා විසින් සිංහල භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව කිරීම පමණි. සාමාන්‍ය දෙමළ හෝ මුස්ලිම් ජනතාවට වෙනම ජාතියක් වශයෙන් පෙනී සිටීමට හෝ වෙනම රාජ්‍යයක් ලබාගැනීමට හෝ අවශ්‍යයයි මම නොසිතමි. අවශ්‍යව ඇත්තේ තම පැවැත්ම සඳහා අඩණ්ඩ සටනක යෙදී සිටින දෙවර්ගයේ ම ජාතිවාදී දේශපාලනඥයින්ට ය. අද ද මන්නාරමට සිංහල ප්‍රාදේශීය ලේකම්වරයෙකු පත්නොකරන මෙන් දෙමළ ජාතික සන්ධානය ඉල්ලයි. අතීතයේ දී මෙරටට ආ ද්‍රවිඩ, මුස්ලිම් සියල්ලෝම දේශීය බස වූ සිංහල බස ඉගෙන ගත්හ. මුස්ලිම් වරුන් අමතරව දෙමළ බස ද දැනසිටියහ. ඔවුන්

“ජාතිය” යන්නට සාර්වභෞමිකව ගැලපෙන අර්ථකථනයක් තිබීම

අපහසුය. කෙසේ වුවද එක හා සමාන වංශ ප්‍රභවයක් එක් භාෂාවක් නියමිත භූගෝලීය ප්‍රදේශයක දීර්ඝ කාලයක් තුළ ජීවත් වීම, "එක හා සමාන අභි ලාභයන්" තිබීම, එකම සංස්කෘතියක් තිබීම සහ ඒ සියල්ලටම වඩා දීර්ඝකාලයක් පුරා වර්ධනය වූ ඓතිහාසික සම්ප්‍රදායක්" වැනි නිර්ණායකයන් පදනම් කොටගෙන ජාතියක් හැඳින්වීම වර්තමානයේ පිළිගත් සාමාන්‍ය සම්ප්‍රදායයි. හැරල්ඩ් ජේ. ලැස්කි වරෙක පෙන්වා දුන් පරිදි "එක්ව ජීවත්වීමේ අභිලාෂය ඇති ජනතාවක් තුළ අධ්‍යාත්මික ස්වරූපයක් ගත් ගති ලක්ෂණයක් වශයෙන් ජාතියකට පදනම් වූ ජාතිකත්වය හැඳින්විය හැකිය. එකී එක්සත් කම වූ කලී දීර්ඝකාලයක් තුළ ගොඩනැගුණු පොදු ඉතිහාසයක් හා සංස්කෘතියක් මත පදනම් වූවකි.

මේ අනුව බලන විට යටත් පිරිසෙයින් ක්‍රි.පූ. 6 වන සියවසේ සිට හෝ ජාතිකත්වය හා ජාතිය යන දෙකම පිළිබඳව හෙළ ජාතියට අඛණ්ඩ සම්ප්‍රදායක් තිබුණු බව පැහැදිලිය. විජයාගමනයට පෙර මෙහි ජීවත් වූ යක්ෂ, රාක්ෂ, නාග හා දේව යන ජනවර්ග හතර සිව්හෙලයන් ලෙස හැඳින්වූ බව ද සිංහල යන්න එයින් බිඳී ආ බව පිළිගැනේ. ඒ අනුව ජාතිය

සිංහල වූ බවද විද්වතුන්ගේ අදහස වේ. ඒ නිසාම සිංහලයන්ගේ රට යන අරුතින් මෙරට සිංහලය නම් වූ බව ද පිළිගැනේ. හෙළදිව සහ සිංහලේ යන නම් දෙකම මෙරට හැඳින්වීම සඳහා යොදාගෙන ඇත. ලංකාව හැඳින්වෙන අනෙක් සියලු නම් ඇතිවූයේ සිංහල යන්න පදනම් කොටගෙනය. ක්‍රි.පූ. 307 දී බුද්ධාගම හඳුන්වාදීමෙන් අනතුරුව මේ රටේ ජාතිය සිංහල බෞද්ධ ජාතිය බවට පත්විය. කිසිවකු සිංහල නොවුවද බෞද්ධ විය හැකි වුවද ඉහත කී තත්ත්වය සිංහලයින්ට පමණක් සුවිශේෂී වූ කරුණකි. ක්‍රි.පූ. 6 වන සියවසේ සිටම ඉතිහාසය පුරා සිදුවූ විවිධ ඉන්දීය ආක්‍රමණ මැද වුවද 1815 දී සිංහලයේ වැසියන් රචවා මෙරට බ්‍රිතාන්‍ය කිරීමට යටතට පත්කරගන්නා තුරු සියවස් 25 ක ආසන්න කාලයක් මෙරට හඳුන්වා ඇත්තේ ලංකාව නැත්නම් සිංහල දේශය යන නම් වලිනි. එහි වැසියෝ සිංහලයෝ වශයෙන් හැඳින්විනි. 1815 දී අත්සන් කෙරුණු උඩරට ගිවිසුමෙන් ද මේ බව සනාථ කොට ඇති අතර, ඉංග්‍රීසින් Ceylon වශයෙන් පරිවර්තනය කර ඇත්තේ සිංහලේ යන්නමය. ඓතිහාසික සත්‍යය එසේ තිබියදී යටත් විජිත සමයේ නව පන්නයක් ලද සුළුපන කොටස් මෙරට ඉලංකෙයි, ඊලම්, තම්ලේ, Ehesam නම්

වලින් හැඳින්වීම භාසය ජනකය. 'ඉලංකෙයි' කියන්නේ ද ලංකාව යන්නට බව ඔවුන් ට නොතේරේ. ලංකාව යන්න දෙමළෙන් ලිවිය නොහැකි බැවින් එසේ කියන බව ඔවුන් කියති. රටක හෝ පුද්ගලයෙකුගේ සංඥා නාමය වෙනස් කොට ලිවිය නොහැකිය. තවද එය සාපරාධී ක්‍රියාවකි. උච්චාරණයේ දී නම් සුළු වෙනසක් තිබිය හැකිය. එහෙත් ලිවීමේදී එය කිසිසේත්ම වෙනස් කල නොහැකිය.

වසර 2500 ක් මෙරට හැඳින්වූ නම පවා වෙනස්කර ලියනුයේ මොවුන් තුළ පවතින ජාතිවාදී හැඟීම් නිසාය. තවද ඔවුන්ගේ සිහින ඊලාමය ගොඩනගා ගැනීම සඳහා බොරු ඉතිහාසයක් මවා පෙන්වීමටය. කාගේවත් රටකට අහම්බෙන් පැමිණ පදිංචි වූ මෙම පිරිසට ඔවුන්ගේ මව්වරු දකුණු ඉන්දියාව බවත් අමතක වී ගොස්ය. ඇතැම්හු තර්ක කරන පරිදි රටේ ජාතිය හඳුනාගැනීමේදී වඩා වැදගත් වනුයේ මුල් පදිංචිකරුවෝ කවුද? මුලින්ම ඉන්දියාවෙන් පැමිණියේ කවුද? යන්න නොව මෙරටේ ප්‍රකටව පවතින ශිෂ්ටාචාරය ගොඩනැගුවෝ කවුරුද? යන්නය. රටක ජාතිකත්වය මෙන්ම ජාතියක මූලික පදනම ද එය වේ. වර්තමාන සිංහල ජාතියේ ආදිකර්තෘවරයා යැයි සැලකෙන විජය කුමරු ලංකාවට පැමිණියේ, දකුණු ඉන්දියාවෙන් මෙහි පැමිණි ප්‍රථම ද්‍රවිඩ ආක්‍රමණිකයන් වූ සේන සහ ගුණතික (ක්‍රි.පූ. 2 සියවස) පැමිණීමට සියවස් 04 ක පමණ පෙරය. එසේම සිංහල ජාතියේ අනෙක් ප්‍රධාන ජනවර්ගය වූ සිව්හෙළයින් විජයාගමනයටත් පෙර අනාදිමත් කාලයක සිට මෙහි පදිංචිව ශිෂ්ටාචාරයක් ගොඩනගාගෙන සිටි පිරිසකි. ඒ අනුව බැලූවද සිංහලයන්ට මෙරටට ඇති අයිතිය කිසිවෙකුට නැති බව පැහැදිලිය.

ද්‍රවිඩයන්ගේ මව්බිම දකුණු ඉන්දියාව බවද, මුස්ලිම්වරුන්ගේ මව්බිම

අරාබිකරය බව ලොවම පිළිගත් චේතනාසික සිද්ධාන්තයකි. එසේම සිංහලයන්ගේ මව්බිම සිංහලය නැතිනම් ලංකාව බවද ලොවම පිළිගත් චේතනාසික සිද්ධාන්තයකි. එපමණක් ද නොව එය ඔවුන්ගේ එකම නිජබිම වේ. කිසිවෙකුට කිසිම අයුරකින් ප්‍රතික්ෂේප නොකළ හැකි මෙම සත්‍යය දිවයිනේ යාපනය කදුරුගොඩ සිට දකුණේ දෙවුන්දර මාගම දක්වා ද එසේම නැගෙනහිර මුහුදු මහා විහාරයේ සිට බටහිර තම්මැන්නාව හා මන්නාරම දක්වාද ලංකා ධරණි තලය යට මෙන්ම මතුපිට ද පැතිරී ඇති ප්‍රාග් චේතනාසික, ප්‍රාග් චේතනාසික, පුරාවිද්‍යාත්මක, අභිලේඛන සහ ලිඛිත මෙන්ම ඇසට පෙනෙන නටඹුන් වලින් ද සියලු සැකයන් දුරුකොට සනාථ කර ඇත. එබැවින් සුරංගනා කතාවැති බොරු සාක්ෂි ගොතා කිසිවෙකුටත් කිසිම දිනෙක මේ සිංහල අපගේ රට කොල්ලකා ගැනීමට නොහැකි බව ඉඳුරා කිවයුතුය.

එබැවින් දැන් හෝ දෙමළ සහ මුස්ලිම් සුළු වාර්ගිකයන් සියලු දෙදෙනාම යථාර්ථය තේරුම්ගෙන එම රාමුවට අනුගතව සිංහලදේශයේ වැසියන් වශයෙන් ජීවත් වීමද වෙනත් රටක් මව් රට වශයෙන් නොසලකන බව ප්‍රකාශ කිරීමද කළ යුතුය. එසේම තම්මින්නාව සහ අරාබිකරයට වැළීම ද අත්හල යුතුය. එසේ කළ නොහැකි අය ඇත්නම් අපට වද නොදී ඔවුන් ද වද

නොවිඳ තමතමන්ගේ ආදරණීය මව් රටවල් බලා හික්ම යාම හැර වෙනත් විකල්පයක් නැත. 'රිලම් ක්', කාලිස්ථානයක් හෝ වෙනම රාජ්‍යයක් ගැන සිහින මවමින් තමන්ට අයිතියක් නැති වෙනත් ජාතියක් සතුවූ එනම් අප විසින් වසර 2500 කට අධික කාලයක් තුල අනේක විධ පරිත්‍යාග කොට ජීවිත පූජාවෙන් රැකගෙන ගොඩ නගාගත් මේ සිංහල රට පැහැර ගැනීමේ කිසිදු සැබෑ නොවන දවල් සිහිනය අත්හල යුතුය.

එසේම ලෝ වටා යමින් මේ රටත් ජාතියත් හින්දුවට පත් කිරීම නතර කල යුතුය. මෙම පණි වීඩිය විශේෂයෙන් ම අදාල වනුයේ දෙමල ජාතිවාදයේ හා බලනණ්භාවේ උන්මාදයෙන් සුවකළ නොහැකි අන් දුමින් පෙනෙන දෙමළ දේශපාලනඥයින්ටය. පටු පක්ෂ දේශපාලනයෙන් මිදී මේ සිංහල දේශයේ නියම හිමිකරුවන් වශයෙන් ක්‍රියා කිරීමට දැන්වත් සියලු දේශපාලන පක්ෂ එක්ව ක්‍රියාකළ යුතුයැයි මම සිතමි. එසේම මේ රට ජනවාර්ගික පදනම් අනුව කැලි වලට කැඩීමට ස්වයං පාලන ඒකක ඉල්ලීමට, වෙනම "ජාතින්" වශයෙන් පෙනී සිටීමට, කතා කරන, ක්‍රියා කරන, කල්ලි ගැසෙන හෝ ඒ සඳහා ආධාර අනුබල දෙන සියලු දෙනාම දේශද්‍රෝහීන් හා ජාති ද්‍රෝහීන් ලෙස නම්කොට ඒ බව ව්‍යවස්ථා ගතකොට ක්‍රියා කිරීමට ඉදිරිපත් වන

මෙන් සියලුම දේශපාලන පක්ෂ නායකයින්ගෙන් මම ඉල්ලමි. මේ සඳහා වෙන කවරදාටත් වඩා වර්තමානය සුදුසු යැයි මට සිතේ.

මගේ අදහසේ හැටියට හිදුනසින් පසු මෙම තත්ත්වය වකුකාරව තේරුම්ගෙන ක්‍රියා කල ප්‍රථම රාජ්‍ය පාලකයා බණ්ඩාරනායක මහතාය. මන්ද වසර 142 ක් තිස්සේ ජාතියට අහිමිව තිබූ තම භාෂාවේ අයිතිය නැවත ලබාදීමට කටයුතු කලේ ඔහු බැවිනි. ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මහතා ඉන්දීය බලපෑම් මහතා සිය බලය රැක ගැනීම සඳහා දෙමළ භාෂාව ද රාජ්‍ය භාෂාවක් කොට එම කිරි කලයට ගොම බඳුනක් දමා බණ්ඩාරනායක මහතාගේ දේශප්‍රේමී, ජාතිමාමක තීරණයේ ගාමිනීරත්වය අඩුකරන ලදී. 1815 සිට 1956 දක්වා ජාතියක් වශයෙන් අපට අහිමිව තිබූ අපේ ජාතික උරුමයක් අපට ලබාදුන් බණ්ඩාරනායක මහතා ඉතිහාසගත වී හමාරය. ඇතැම් සිංහල මෝඩයන් ද සිංහල රාජ්‍ය භාෂාව කිරීමෙන් මේ රටේ ජාතිවාදය ඇති කළ බවද එසේම අධ්‍යාපනය විනාශ කළ බවද මැසිවිලි නගති. වසර 2500 කට අධික කාලයක් සිංහලය රාජ්‍ය භාෂාව වූ මේ රටේ සිංහල භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව නොකරන්නේ නම් එය රාජ්‍ය භාෂාව කළ යුත්තේ කොහේදැයි එවැනි මෝඩ පණ්ඩිතයින්ගෙන් මම අසමි. ජාතිකත්වයේ හදවත තම මව්බිම බවත් නොදන්නා මොවුන් ගැන අප අනුකම්පා කල යුතුය.

මා මෙසේ කියන විට මා සිංහල ජාතිවාදියෙක් යැයි ඔවුන් නම් කරනු ඇත. එවැනි අමනසින්ට මට දිය හැකි සරළම පිළිතුර මෙයයි. එසේ නම් තමන් මෙලොවට බිහිකරන තම අම්මාට අම්මා කියන පුද්ගලයා ද ජාතිවාදියෙකු විය යුතු බවය.

ආචාර්ය සුදත් ගුණසේකර

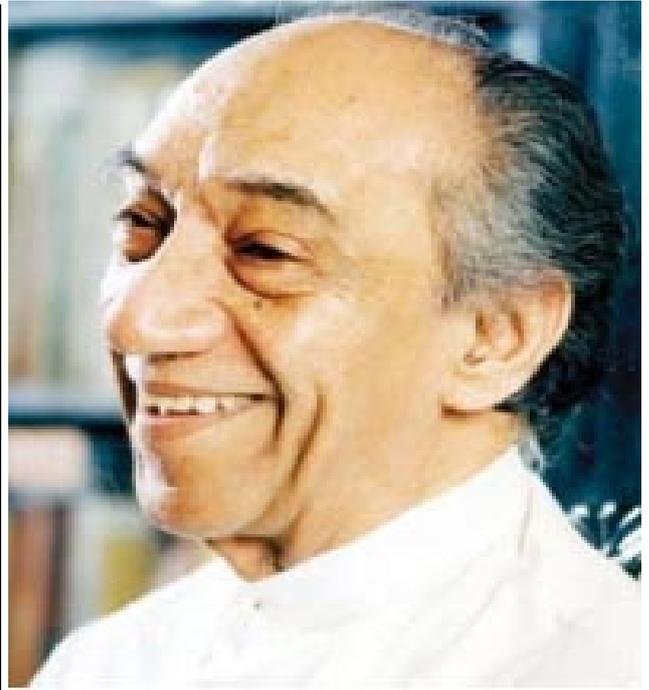
හිටපු ජනාධිපති ජේ.ආර්. ජයවර්ධනගේ ගුණානුස්මරණය සැප්තැම්බර් 17 වෙනි දිනට යෙදී ඇත. නිදහස් ලංකාවේ විද්‍යා මෙදාතුර දේශපාලනයේ වඩාත්ම ආන්දෝලනාත්මක වර්තය ජේ.ආර්. ජයවර්ධනගේගේ බව අවිවාදිතය. තව සිය වසකින් පසුව හෝ වම තත්ත්වය

අතර, කෙනෙකු සිදුකළ අයහපත් ක්‍රියා සහ ඔහුගේ නුගුණ සඟවන්නේ නම් එය ආත්ම වංචාවයි. ඕනෑම කරුණක් හෝ පුද්ගලයකු පිළිබඳව පක්ෂග්‍රාහීව කරුණු සඟවමින් කරන විග්‍රහයන් අනාගත පරපුරට කරනු ලබන දෝහිකමක් වන අතර, අසත්‍ය තොරතුරු දැන ගැනීමට සැලැස්වීම

ගන්නා තුරු පමණක් කළ වංචනික ක්‍රියාව නොවේදැයි කෙනෙකු ප්‍රශ්නයක් නැගුවහොත් එය ප්‍රතික්ෂේප කිරීම ද පහසු නොවන බව පෙනේ.

ජේ.ආර්. ජයවර්ධන යනු ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරුවරයෙකු වූ ඊ.ඩබ්. ජයවර්ධන මහතාගේ පුත්‍රයෙකු

දෙස්පාලන ලොව සඳා විවෘද්ධ චරිතය ජේ.ආර්.

වෙනස් වේයැයි සිතීම දුෂ්කරය.

එක්සත් පාක්ෂිකයන් විසින් එය ශ්‍රේෂ්ඨ වීර වර්තයක් ලෙස හඳුන්වනු ලබන අතර, විරුද්ධවාදීන් හට එය දේශද්‍රෝහී අධම දුෂ්ට වර්තයක්ම වනු ඇත. එසේ වුවද, කලාතුරකින්ම මිස දේශපාලනයේ සුදු කඩ වර්ත දක්නට නොලැබෙන පරිදි ජේ.ආර්. වර්තය ද ඒ දෙආකාර ස්වභාවයෙන් සංකලනය වූවක් බව බොහෝ දෙනෙකු අවධාරණය නොකරන සත්‍යයකි. මිය ගිය අයකු සම්බන්ධයෙන් තිබූ හෝ නොතිබූ ගුණම කියනු මිස තිබූ නරකක් නොකියා මගහැරීම සාමාන්‍ය සම්ප්‍රදායකැයි පිළිගන්නා තත්ත්වයක් තුළ මොහු සම්බන්ධයෙන් ද ගුණම පමණක් ගායනා වෙමින් සත්‍යය. අනාගත පරපුර කෙරෙන් සැඟවී යනු ඇත.

කෙනෙකු කළා වූ යහපත් ක්‍රියාවන් සඟවමින් දිය යුතු ගෞරවය නොදන්නේ නම් එය කුහකකම වන

හෝ සත්‍ය තොරතුරු වසන් කිරීම එක්බඳු වරදවල්ය. අනාගත පරපුර වෙනුවෙන් වර්තමාන ලේඛකයන්ගේ යුතුකම සහ වගකීම වනුයේ සත්‍ය කරුණු අපක්ෂපාතීව වාර්තා කිරීමයි. දේශපාලනඥයකු සම්බන්ධයෙන් වන විට එය වඩාත් බරපතල වේ. ජේ.ආර්. වර්තය සම්බන්ධයෙන් බැලූ විට ඔහු සිදු කළා වූ ක්‍රියාවන් අතර සාකලනයෙන්ම යහපත් ක්‍රියාවන් ද එමෙන්ම, සාධාරණ පුද්ගලයකු විසින් යහපත් යැයි කිසිසේත් අනුමත නොකරන ආකාරයේ ක්‍රියාවන් ද වේ.

තවද, බලයට පැමිණීමට පෙර ඉතා යහපත් යැයි අනුමත කරමින් කියාපාමින් එකළ ක්‍රියාකල ආකාරයන් ද, එයට ඉඳුරාම වෙනස් ව බලයට පත්වූ පසු ක්‍රියාකල ආකාරය ද වශයෙන් දෙබිඬි අවස්ථාවන් ඔහු වෙතින් දැකිය හැක්කේය. එවැනි අවස්ථා ගැන අවධානය යොමු කරන විට එකී පූර්ව හැසිරීම බලය ලබා

බවත්, රාජකීය විදුහලෙහි අධ්‍යාපනය ලැබ කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයට සහ අනතුරුව නීති විදුහලට ඇතුළත්ව නීතිය හදාරා අධි නීතිඥයෙකු වශයෙන් දිවුරුම් දී අධිකරණයෙහි කටයුතු කළ කීර්තිමත් නීතිඥවරයෙකු බව ද අනතුරුව 1930 දශකයේ මුල් වකවානුවෙහි ලංකා ජාතික සංගමයට බැඳී එහි සම ලේකම් වරයෙකු වී ස්වරාජ්‍ය ඉල්ලීමේ ව්‍යාපාරයේ ප්‍රබල හඬක් නැගූ නායකයෙකු වී, ඉක්බිති එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ද සම ලේකම් වරයෙකුව තිදහසින් පසු ප්‍රථම ආණ්ඩුවෙහි මුදල් අමාත්‍ය තනතුරට පත්වූ, එක්සත් ජාතික පක්ෂය අන්ත පරාජයට පත්වූ අවස්ථාවෙහි එය නැවත නගා සිටුවීමට ක්‍රියා කල අනතුරුව, විපක්ෂ නායක පදවිප්‍රාප්තව ඩබ්ලිව් සේනානායක මහතාගෙන් පසු එ.ජා.ප යෙහි නායකත්වයට ද පත්ව 1977 දී පාර්ලිමේන්තුවේ 5/6 ක බලයක් ලබා බලයට පැමිණ අගමැති සහ අනතුරුව 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව යටතේ

ප්‍රථම විධායක ජනාධිපතිවරයා වශයෙන් පත්වූ දේශපාලනඥයා බව අප බොහෝ දෙනා දන්නා තොරතුරු රාශිය වේ.

ජේ.ආර්. ජයවර්ධනයන්ගේ සම්භවය පිළිබඳව තොරතුරු රැසක් පියසේන සේනාරත්න නමැති ලේඛකයා ලියූ ජේ. ආර්. නම් ග්‍රන්ථයෙහි ඇතුළත් වේ. එහි සඳහන් වන අන්දමට ජේ. ආර්. ගේ ආදිතමයකු වශයෙන් සඳහන් කර ඇත්තේ ජේ. අර්. ගේ මී මුත්තා වූ බ්‍රිතාන්‍ය සමයේ හලාවත මහමුහන්දිරම් තනතුර දැරූ දොන් ඒඩ්වින් විජයසිංහ ජයවර්ධන නමැත්තා ගැනයි. තවද, මොහු පළමුව ලන්දේසීන්ට පක්ෂපාතීව ඔවුන් යටත් සේවය කොට ආරච්චි නිලය දක්වා උසස් වීමක් ලැබූ බවද, ඔහුගේ දක්ෂතාවයන් දුටු ලන්දේසීන් එවක ඉංග්‍රීසීන් අල්ලාගෙන සිටි ප්‍රදේශ වල ඔත්තු බැලීමට මොහු පිටත් කර හරින ලදුව එහිදී ඉංග්‍රීසීන්ට අසුවී සිරගත වීමට සිදුවූ නමුත් පසුව ඔහුගේ දක්ෂතාව දැනගත් ඉංග්‍රීසීන් ඔහු තමන් යටතේ ඔත්තු බැලීමේ කාර්යයට යොදවා ගත් බවද සඳහන් වේ.

එහෙත්, මහාචාර්ය තෙන්නකෝන් විමලානන්ද ශූරීන් උඩරට කැරැල්ල” නමැති තම පර්යේෂණ ග්‍රන්ථයෙහි සඳහන් කරන විස්තරය අනුව දුටුබ සම්භවයක් සහිත මොහු තමා බුදුලි” නමින් හැඳින්වූ අතර, ඉන්දියාවේ කොරමැන්ඩල් වෙරළ ප්‍රදේශයේ සිට මෙරටට සංක්‍රමණය වී හංවැල්ල ප්‍රදේශයේ පදිංචිව සිටි අයෙකි.

ඉංග්‍රීසි පාලනයට විරුද්ධ ව කැරළි ගසන සිංහලයන් සිටින තැන් පිළිබඳව ඉංග්‍රීසීන්ට ඔත්තු සැපයීමේ කාර්යය පිණිස යොදවාගෙන සිටි අයෙකු බවත්, වරක් උඩරට රාජ්‍යය අල්ලාගැනීම සඳහා වැදගත් වන ඔත්තු සැපයීම

තරාතිරම් නොබලා ඔහු සියළු කාන්තාවන් (කොළඹ 07 වංශවත් කතක හෝ වේවා වනාහමුල්ලේ පදික වේදිකාවේ වට්ටි වෙළෙන්දියක් හෝ වේවා) අමතා ඇත්තේ මැඩම් යන එකම පොදු වචනයෙනි. 1930 දශකය මුල දේශපාලනයට පැමිණ 1938 දී ලංකා ජාතික සංගමයට බැඳී එහි ලේකම් ධුරයකට පත්ව 1943 දී මුල් වරට රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවට මන්ත්‍රීවරයෙකු වශයෙන් පත්ව 1977 දී අගමැති හා මෙරටට විධායක ජනාධිපති බවට පත්වන තුරු සියළු දුක්ගැහැට හැල හැප්පීම් පසුබිම් පාවාදීම් සියල්ලටම මුහුණ දෙමින් අරමුණ මඟින් ප්‍රාථම වනතුරු ඉන්දුබලයක් සේ නොසැලී සිටියේය. ඔහු ආ ගමන සැබවින්ම අරමුණ වෙනුවෙන් වූ දෘඪ කැපවීම නොසැලෙන අධිෂ්ඨානය සහ සීමාන්තික ඉවසීම පිළිබඳව ද දුරලභ කථාන්තරයක් මිස වෙනත් කිසිවක් නොවේ.

සඳහා ඉංග්‍රීසීන් පොරොන්දු වූ රන් පොරොන්දු පන්සිය එලෙසම නොදී මුලින් පොරොන්දු වූ මුදල අඩුකර ගෙවීම නිසා ඉංග්‍රීසීන් සමග විරසකව හංවැල්ල ප්‍රදේශයේ සැඟවී සිටි බවත් සඳහන් වේ. සිංහලයේ අවසාන රජු වූ ශ්‍රී වික්‍රම රාජසිංහ රජු මැදමහනුවර සැඟවී සිටියදී අල්ලා ගැනීමට ගිය පිරිස අතර, මොහු ද සිටි බව ආණ්ඩුකාර මුහුණ්දර්ගේ භාෂා පරිවර්තක පෝන් ඩොයිලි සඳහන් කර ඇත.

පියසේන සේනාරත්න මහතාගේ විස්තරය අනුව ඉහත කී ඒඩ්වින් ජයවර්ධනයන්ගේ පුත්‍රයා ඒඩ්වින් බවද, ඔහුට කොරන්ලිස්, පිලිප් ඇලෙක්සැන්ඩර්, ජේම්ස් ඇල්ග්‍රැඩ් යනුවෙන් පුතුන් තිදෙනෙකු සිටි බව ද, ඒ අතුරෙන් ජේම්ස් ඇල්ග්‍රැඩ් ට හෙක්ටර් ඇල්ග්‍රැඩ්, තියොඩෝර් ගොඩ්ලි, යූජින්

විල්ග්‍රැඩ්, ඔස්ටින් වැලන්ටයින්, ක්වින්ටස් සහ සෙක්ස්ටස් නමින් පුත්‍රයින් සය දෙනෙකු ද වූ අතර ජේ.ආර්. ඉහත කී යූජින් විල්ග්‍රැඩ් ජයවර්ධනයන්ගේ පුත්‍රයා ය.

කීර්තිමත් අධි නීතිඥයෙකු වූ ජේ.ආර්. නීති වෘත්තියෙන් බැහැර වී 1930 දශකයේ දී දේශපාලන ක්ෂේත්‍රයට අවතීර්ණ වී ජාතික සංගමයට බැඳේ.

එහෙත් එහි සාමාජිකයින් විසින් බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යය යටතේ සුළු නිදහසක් හෝ ඩොමීනියන් තත්ත්වය පමණක් ඉල්ලා යෝජනා සම්මත කරමින් සිටි වකවානුවක එහි සමලේකම් පදවියට පත්වන මොහු ලබාගත යුත්තේ සම්පූර්ණ නිදහස, එනම් ස්වරාජ්‍ය මිස ඉන් මෙහා කිසිවක් නොවන බවට උද්ඝෝෂණය කිරීමේ පෙරමුණ ගත්තේය. ඉන්දියානු ජාතික සටන් ව්‍යාපාරය අප විසින් ද ගුරුකොට ගතයුතු යැයි හඬ නැගූ ඔහු ඉන්දියානු නිදහස් සටනේ නියමුවන් හමුවී සහාය පළකරනු පිණිස

ජාතික සංගමය විසින් එහි පිටත් කළ නියෝජිත පිරිසේ නායකත්වය ද දැරූ අතර, ඔහු ලංකාවට නිදහස දිනා ගැනීමේ අරගලයේ දී කැපවී කටයුතු කළ දේශපාලනඥයෙකු වශයෙන් ද පිළිගැනීමට ලක් වේ.

නිදහස් ජාතියක් ලෙස අපට අපගේම ජාතික ගීයක් සහ ජාතික කොඩියක් අවශ්‍ය බව මුල්වරට කියා සිටි නායකයා ඔහු විය. ඒ 1930 දශකයේ දීය. තවද, රටේ නිදහස අහිමි වූ මාර්තු 02 දින ජාතික දිනය විය යුතු යැයි හඬ නගා 1944 මාර්තු 02 දින මුල්වරට රැස්වීම් පවත්වා සම්පූර්ණ නිදහස අවශ්‍ය බව ඔහු ප්‍රකාශ කළේය.

ජාතික සහ අන්තර්ජාතික වශයෙන් මෙරටට හා විදේශයන් හට ද බෙහෙවින් වැඩදායක වූ අනගිතවනීය සේවාවන්

රැසක් ද ඔහු ඉටුකර ඇත්තේය.

නිදහස් ලංකාවේ පළමු මුදල් ඇමැතිවරයා වූ ඔහු නිවහල් දේශීය ආර්ථිකයක් සඳහා අපේ මුදල් ක්‍රමය නිදහස් විය යුතු බව පෙන්වා දෙමින් එතෙක් ඉන්දියානු රුපියල සමග බැඳී තිබූ මෙරට මුදල් ඒකකය ඉන් නිදහස් කරගනු සඳහා ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව පිහිටුවීය.

1950 වර්ෂයේ දී කොළඹ මුළු දුන් පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලීය මුදල් ඇමැතිවරුන්ගේ සමුළුවේ දී ඔහු ඉදිරිපත් කළ යෝජනාවක් අනුව ගොඩනැගුණු ආර්ථික සහයෝගිතා වැඩ පිළිවෙල වූ "කොළඹ ක්‍රමය" පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලය තුළ හා ඉන් පිටත දියුණුවන රටවල ආර්ථික සහ සමාජයීය සංවර්ධනය සඳහා විශාල මෙහෙයක් ඉටු කර ඇත. ඔහුගේ නාමය ජාත්‍යන්තර වශයෙන් පැතිරයාමට හේතුවූ ඔහු ඉටු කළා වූ අනන්තවතීය කර්තව්‍යයක් ඇත්තේය.

එනම් දෙවන ලෝක සංග්‍රාමයේ දී යටත් වූ ජපානයට යුද වන්දි ගෙවීමකින් තොරව නිදහස ලැබීමට පදනම සැලසුයේ සැන් ෆ්‍රැන්සිස්කෝ නගරයේ 1951 දී පැවැති ජගත් සාම සමුළුවේදී "නගී වේරෙන වේරානි" (වෙරයෙන් වෙරය නොසන්සිඳේ.) යනුවෙන් කියැවෙන ධර්ම පද පාඨය උපුටා දක්වමින් ඔහු කල කථාවයි. මහ බලවතුන් ඇතුළු යුද්ධයෙන් පීඩා විඳි රටවල් වන්දි ඉල්ලීම අතහැර දමා කොන්දේසි විරහිතව එරටට නිදහස ලබා දීමට තීරණය කළේ ඉන් පසුවය.

එම ඓතිහාසික කථාව නොවන්නට යුද්ධයේදී පීඩාවට පත් ජාතින් එරටින් සය වන්දි ඉල්ලා සිටියේ නම් ජපානයට කෙටි කලකින් මේසා දැවැන්ත ආර්ථික යෝධයෙකුසේ නැගී සිටීමට එතරම් පහසු නොවන්නට ඉඩ තිබුණි. ජපානය

පේ.ආර්. ට සදාකාලිකව ණයගැති වනුයේ එබැවිනි. මේ අනුව පේ.ආර්. ලෝක ඉතිහාසය ද වෙනත් මගකට යොමු කළ පුද්ගලයෙකි.

ජපානය තුල ඔහු ඉහළම ගෞරවයෙන් පුදනු ලබන්නෙකි. එයට කදිම නිදසුනක්

ජනාධිපතිවරයාට තමා ආ රියෙන්ම සිහිවටනය වෙත යාමට ඉඩ සලස්වන ලෙසයි ! ආපසු එන ගමනේදී එහිවූ සමරු පොතේ "Never again" (කිසි දිනෙක නැවත නොදෙන්න) යැයි ඔහු සටහනක් තැබීය.

වාර්තා වී තිබුණි. ජනපති පේ.ආර්. වරෙක තම ආර්යාව ද සමග ජපානයේ කල වාර්තාවක දී හිරෝෂිමා යුද සිහිව

පේ.ආර්. වර්තයෙන් ගතහැකි පරම ආදර්ශයන් අතර අරමුණ වෙනුවෙන් කැපවීම, නොසැලෙන අධිෂ්ඨානය සහ ඉවසීම ද වේ. තමන්ගේ අරමුණ සාක්ෂාත් වනතුරු නොසැලෙන අධිෂ්ඨානයක් ඔහු වෙතින් පලවීය. වරක් තම පක්ෂය ආසන 08 ට වැටී තමා ද අසුතින් පැරදී සිටිය ද විරුද්ධ පක්ෂ ජයග්‍රාහක සේනාවේ ඔල්වරසන් මැද ඔහු තනිවම කොළ කොඩිය වනමින් කවිවේරයේ සිට නිවස වෙත ගියේය. පක්ෂය වැටුණ හැමවිටම එය ගොඩ ගැනීමට හේ අවංකවම කැපවීය. මෙරට දේශපාලන ක්ෂේත්‍රයේ ඉවසීම පිළිබඳ ඉහළම

"Never Again"

ඉනය නැරඹීමට ගියේය. එම ගමන් මගේ එක් ස්ථානයකින් ඔබ්බට කිසිවෙකුට හෝ වාහනයකින් යාමට ඉඩ නොදේ. එතැනට පැමිණි ජනාධිපතිවරයාගේ රිය මුර හටයින් විසින් නතර කරනු ලැබ ඉන් එතාට පා ගමනින් මිස වාහනයෙන් යා නොහැකි බව දන්වනු ලැබීය. තමන්ට පයින් යෑම අපහසු බව පේ.ආර්. කී විට ආරක්ෂක හටයින් පැවසුවේ එතැන් සිට සියල්ලන්ම පයින් යා යුතු බවට නියමයක් ඇති බවත්, තම අධිරාජ්‍යයා වුවද එතැන සිට යන්නේ පා ගමනින් බවත්ය. අධිරාජ්‍යයා හට ඇමතීම සඳහා ඇමතුමක් තමාට ලබාදෙන්නැයි එවිට පේ.ආර්. ඉල්ලා ඇත.

පේ.ආර්. අධිරාජ්‍යයා ඇමතු අනතුරුව මුරහටයින් ට ආ නියෝගය වූයේ

වාර්තාව පේ.ආර්. සතුය. 1952 දී තමන් බලාපොරොත්තු වූ යම් කරුණක් නිසා ගිලිහී ගිය අගමැති තනතුර ලබා ගැනීම සඳහා ඔහුට 1977 දක්වා කල් ඇල්ලීමට සිදුවිය. කළකිරීමට පත්ව කෙටි පාරවල් සොයමින් ද, පක්ෂ මාරු කරමින් ද නොගිය ඔහු වර්තමාන තරුණ දේශපාලනඥයින්ට කදිම ආදර්ශයකි.

තරාතිරම් නොබලා ඔහු සියළු කාන්තාවන් (කොළඹ 07 වංශවත් කතක හෝ වේවා වනාතමුල්ලේ පදික වේදිකාවේ වටීට් වෙළෙන්දියක හෝ වේවා) අමතා ඇත්තේ "මැඩම්" යන එකම පොදු වචනයෙනි. 1930 දශකය මුල දේශපාලනයට පැමිණ 1938 දී ලංකා ජාතික සංගමයට බැඳී එහි ලේකම් ධුරයකට පත්ව 1943 දී මුල් වරට රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවට මන්ත්‍රීවරයෙකු වශයෙන් පත්ව 1977 දී අගමැති හා අනතුරුව මෙරටට විධායක

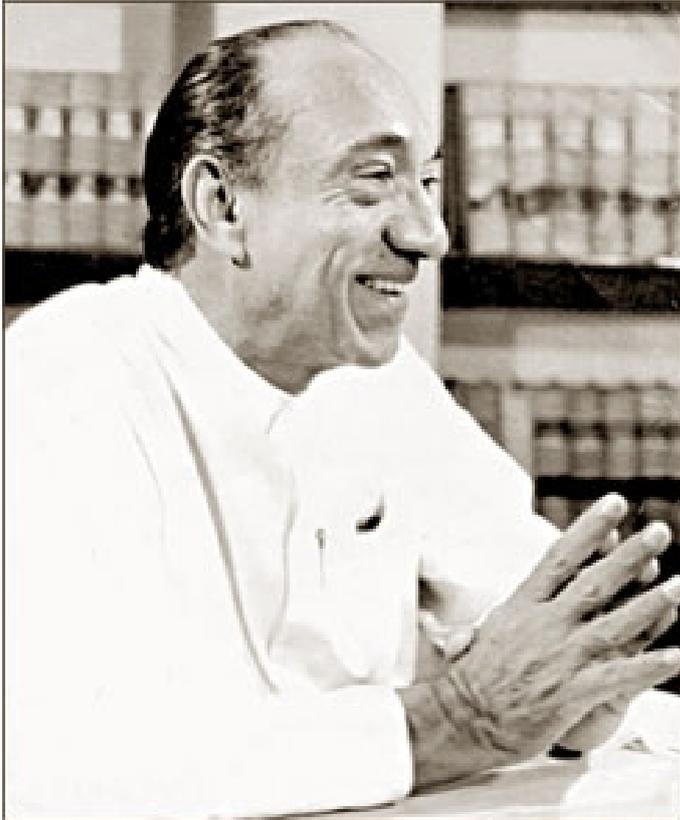

ජනාධිපතිතුමාට පත්වන තුරු සියළු දුක්ගැහැට හැල හැප්පිම් පසුබැසී පාවාදීම් සියල්ලටම මුහුණ දෙමින් අරමුණ මස්තක ප්‍රාප්ත වනතුරු ඉන්ද්‍රබෝධයක් සේ හේ නොසැලී සිටියේය. ඔහු ආ ගමන සැබවින්ම අරමුණ වෙනුවෙන් වූ දෘඪ කැපවීම නොසැලෙන අධිෂ්ඨානය සහ සීමාන්තික ඉවසීම පිළිබඳව ද දුර්ලභ කථාන්තරයක් මිස වෙනත් කිසිවක් නොවේ.

1977 බලයට පැමිණ වනෙක් පැවැති අත්තනෝමතික සංවෘත ආර්ථිකය උඩු යටිකුරු කරමින් ඔහු විසින් හඳුන්වා දුන් එහි අතින් අන්තය වූ විවෘත ආර්ථිකය අදට ද විසඳුම් රහිතව පවතින බොහෝ ආර්ථික හා සමාජයීය දුර්වලතාවයන්ට මූලාරම්භය බවට එල්ල වන චෝදනාව පහසුවෙන් බැහැර කළ නොහැකිය.

ජනතාව කිසි දිනෙක ජේ.ආර්. ට බලය නොදිය යුතු බවද, යම් විටෙක බලය දුන්නේ නම් එය නැවත ගැනීම ගැන නොසිතිය යුතු යැයි ද සර් ජෝන් කොතලාවල මහතා වරක් පැවසීයැයි යනුවෙන් ජනප්‍රිය කියමනක් ජනතාව අතර පවතී. බලය ඒමට පෙර කළ ප්‍රකාශයන්ට හා ක්‍රියා කළ ආකාරයට ඉදුරු පටහැනිව බලයට පැමිණි පසු කටයුතු කළ අවසාන රැස්කේ ද ප්‍රජාතන්ත්‍රී විරෝධීව කළ ක්‍රියාවන් රැස්කේ ද එමෙන්ම කල භාසයජනක විපරිත ක්‍රියා සහ ප්‍රකාශයන් ද ජේ.ආර්. වර්තය තුළින් දැකගත හැකිය.

ජේ.ආර්. බරපතල ලෙස ප්‍රජාතන්ත්‍ර මෙන්ම සදාචාර විරෝධීව ක්‍රියාකර තිබූ අවස්ථාවක් ඉකුත් වකවානුවේ පැරණිම එ.ජා. පාක්ෂිකයෙකු වූ ජිනදාස නියතපාල මහතා සහිත අන්ත පත්‍රයක් හමුවේ සම්මුඛ සාකච්ඡාවකදී කියා තිබුණි. එනම් 1952 දී ඩී.එස්. සේනානායක මහතා අභාවප්‍රාප්ත වූ විට ශෝක ප්‍රකාශ යෝජනාවකට යැයි පවසා ජේ.ආර්. මන්ත්‍රීවරුන්ගේ අත්සන් ලබාගෙන තිබූයේ තමාට අගමැති ලෙස

1958 දී දෙමළ භාෂා විශේෂ විධි විධාන පනතට විරෝධය පළ කොට සිංහල පමණක් රජ බස විය යුතු මුරගා නුවරට පා ගමන් ගිය ඔහු බලයට පත්වූ පසු දෙමළ රාජ්‍ය භාෂාවක් කළේය.

පත් කිරීමට මන්ත්‍රීවරුන්ගේ කැමැත්ත ප්‍රකාශ වන ලෙස සකස් කළ ආණ්ඩුකාරවරයා ආමන්ත්‍රිත ලිපියකට බවය.

තමා මහත්මා ගාන්ධිතුමාගේ අහිංසා මාර්ගය අනුගමනය කරන්නෙකු බව නිතර පැවසූ ඔහු වරෙක ඒ බව පෙන්වීමට විජ්ජවකාරී ලෙස චතුරත්නයේ පින්තූරයක් නීති විද්‍යාලය තුළ එල්ලා තැබීමට ද ක්‍රියා කළේය. ඔහු තමා අහිංසා වාදියෙකු බව ද ධර්මිෂ්ඨ සමාජයක් බිහි කිරීම තම පරමාර්ථය බවද ප්‍රසිද්ධ කොට බලයට ආ ගමන්ම

බණ්ඩාරනායක මැතිණියගේ ප්‍රජා අයිතිය අහෝසි කර දැමීය.

1977 මැතිවරණ ප්‍රතිඵල ලද පසු පොලිසියට සති 02 ක නිවාඩු දෙන බව වේලාසනින් ප්‍රකාශ කොට විරුද්ධ පාක්ෂිකයන්ගෙන් පලිගැනීමට ඔවුන්ව තලාපෙලා මරා දැමීමට තම පාක්ෂික මැරයන්ට ඉඩ ලබාදුනි. ශ්‍රී.ල.හි.ප. නායිකාව එම හිංසාවන් නතර කරවන මෙන් ඉල්ලු විට ඔහු පැවසුවේ තම පාක්ෂිකයන් ජයග්‍රහණය භුක්ති විඳිමින් සිටිනවාය කියාය! නිවාඩු පිට සිටි පොලිසිය හිංසා පීඩාවන්ට ලක්වූ කිසිවෙකුගේ පැමිණිල්ලක් ගැන ක්‍රියා කළේ නැත.

වරක් තම රජයට එරෙහිව පැවරුණු හඬුවකදී රජයට විරුද්ධව තීන්දු ලබාදුන් විනිසුරුවරුන්ගේ නිවෙස් වලට මැරයින් ලවා ගල් ගස්සවීය. මැති සබයේදී ඒ ගැන විමසනු ලැබූ විට ගල් ගසා ඇත්තේ විනිසුරු නිවාස වලට නොව ඒ නිවෙස් ඉදිරිපස කොට්ටම්බා ගස් වලට බව ද ඒ සඳහා ඔවුන්ට නිදහස ඇති බවද පැවසීය.

ධර්මිෂ්ඨ සමාජය විවේචනය කරමින් මහාදුරු සර්විචන්ද්‍රයන් පොතක් ලිවීම නිසා ඔහු කෙරේ උරණ වී බොද්දි සම්මේලන ශාලාවේදී සිංහල බල මණ්ඩලයේ රැස්වීමක් මැරයන් ලවා කඩාකප්පල් කොට මහාදුරුවරයාට පහර දී මාදුළුවාවේ සෝභිත හිමියන් ඇතුළු හික්ෂුන්ගේ ඔළු පැලීමට සැලැස්වීම ද සිදු කළේය.

1958 දී දෙමළ භාෂා විශේෂ විධි විධාන පනතට විරෝධය පළ කොට සිංහල පමණක් රජ බස විය යුතු මුරගා නුවරට පා ගමන් ගිය ඔහු බලයට පත්වූ පසු දෙමළ රාජ්‍ය භාෂාවක් කළේය.

සිංහල රාජ්‍ය භාෂාව කළයුතු යැයි මුලින්ම රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවේදී ප්‍රකාශ කළේ ජේ.ආර් ය. ඒ 1943 දීය. විජිතවාදීන්ගේ බස වෙනුවට රටවැසියන්ගේ බස රජ බස කිරීමෙන් ඔවුන් තුළ නව ප්‍රබෝධයක් ජනිත වන

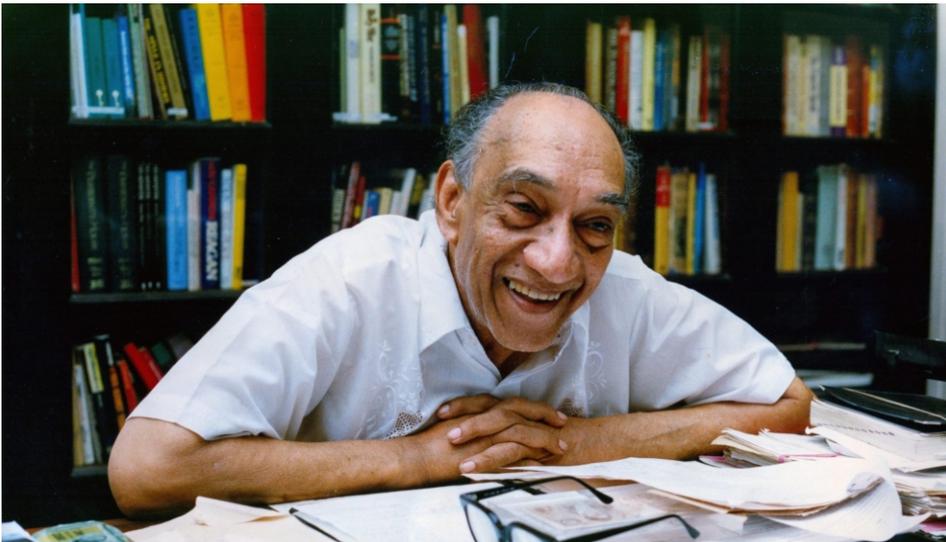

බවත් එහි වටිනාකම කියා පාමින් වය ජාතියේ භාෂා සහ සාහිත්‍යය ඥානය වර්ධනයට ද හේතුවන බවක් ප්‍රකාශ කල ඔහු 1986 මාතර පැවති රාජ්‍ය සාහිත්‍ය උළලේ දී පැවසුවේ දැන් ඉගැන්විය යුත්තේ විද්‍යා හා තාක්ෂණය බව ද සිංහල භාෂාව සහ සාහිත්‍යය ඉගෙනීමේ එලක් නැති බවය. භාෂා සාහිත්‍යය ඉගෙන ගැනීමෙන් හොඳ වැටුපක් ලැබෙන රැකියාවක් කළ නොහැකි බවය, මෝටර් වාහනයක් තබා ගත නොහැකි බවය, හොඳ ජීවන තත්ත්වයක් ලබාගත නොහැකි බවය.

නීති ශිෂ්‍යයෙකු ව සිටි සමයේ වර්ජනයකට පත්ව පිරිස් විනිසුරු පියාට හොරෙන් ඔහුගේ වාහනයෙන් ප්‍රවාහනය කරමින් රටේ පැරණිම වැඩ වර්ජනයක් වූ ට්‍රැම් රථ රියදුරන්ගේ වර්ජනයට සහාය දීමෙන් ද පසුව සමසමාජ කොමියුනිස්ට් ප්‍රථම මැයි

පොත්පත්, දිවා ආහාරය, ඇඳුම් හා අනෙකුත් පහසුකම් ද ලබාදිය යුතු බව ඔහු පැවසීය. නමුත්, ජනාධිපති වීමෙන් පසු 1983 දී අධ්‍යාපන ධවල පත්‍රිකාව ගෙන එමින් නිදහස් අධ්‍යාපනයේ කප්පාදුව ඇරඹීය. ගුරු වැටුප් හැර අනෙකුත් සියළුම වියදුම් පාසල තුළින් සපයා ගත යුතු යැයි යන සංකල්පය ස්ථාපනය කිරීම සඳහා ඉඩ සැලසෙන පාසල් සංවර්ධන සමිති පනතක් ද හඳුන්වා දුනි. ගුරු වැටුප් ගෙවීම හැරුණු කොට සෙසු වියදුම් දෙමාපියන්ගෙන් අයකර ගැනීම ඒ අනුව නීත්‍යානුකූල කෙරිනි.

ජන සම්මත වාදයට ගරු කරන බවද, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට පිටින් නමා කටයුතු නොකරන බවද, අඟවමින් 1972 ජනරජ ව්‍යවස්ථාව හඳුන්වා දෙමින් එවක රජය පාර්ලිමේන්තු කාලය වසර 07 දක්වා වැඩිකරගෙන

රැළියේ මුලසුන ගනිමින් ද කම්කරු අයිතීන් ගැන කියා පෑ ඒවා අගය කළ ජේ.ආර්. ජනපති වීමෙන් පසු දිනකට රු. 10 ක වැටුප් වැඩිවීමක් ඉල්ලා වැඩ වැරදි ලක්ෂ ගණනක් රජයේ සේවකයන්ගේ අයිතිය ලබාදුන්නේ ඔවුන්ව කනත්තට දක්කනවා යැයි එක පෑන් පහරින් සේවයෙන් පහ කිරීමෙනි.

දුරුවන්ට නිදහස් අධ්‍යාපනය ලබාදිය යුතු බව මුලින්ම කියා සිටියේ ජේ.ආර්. ය. ඒ 1943 දී රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවේදීය. වය අර්ථවත් වීමට

වසර 02 ක් වැඩිපුර බලයේ සිටීම හෙලා දකිමින් තමන් පත්වූයේ වසර 05 කට පමණක් කියා දකුණු කොළඹ තම ආසනයෙන් ඉල්ලා අස්වී නැවත තරඟ කලේය.

නමුත් "කළගෙඩි ලාම්පු සෙල්ලම" යැයි කුප්‍රකට ජනමත විචාරණය මගින් ජනතාවගේ ඡන්ද අයිතිය උදරා ගනිමින් 1982 දී පාර්ලිමේන්තුවේ කාලය වසර 06 කින් දිගුකර ගත්තේ අවු. 06 කට මැතිවරණ සිතියම අකුලනවා කියමිනි.

විරුද්ධ මත ප්‍රකාශ කිරීම වැළැක්වීමේ අරමුණෙන් ජේ.ආර්. තම පාක්ෂික සියළු මන්ත්‍රීන්ගෙන් දින රහිත ඉල්ලා අස්වීමේ ලිපි ලබා ගත්තේ තම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ තරම මොනවට පෙන්වමිනි !

ප්‍රජාතන්ත්‍ර විරෝධීව ඔහු ක්‍රියා කල තවද අවස්ථාවක් නම් කළවාන අතුරු මැතිවරණයෙන් පැරදුන තම අපේක්ෂකයා රඳවා ගැනීමට එම අසුන බහු මන්ත්‍රී අසුනක් කිරීමට ගත් උත්සාහයයි..

ඉන්දියාවේ හිටපු අගමැතිනිය සහ ඇගේ පුත්‍රයාට එළඳෙන සහ වස්සා යැයි හඳුන්වමින් අපහාස වන පරිදි ප්‍රකාශයක් සිදුකොට ඉන්දියානු නායකයින් අමනාප කරගත් ඔහු එරට සමග සබඳතා පිරිහෙලා ගත්තේය. ඒ අනුව 13 වන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙන ඒමටත් ඒ සමගම පළාත් සභා පිහිටුවීමටත් හේතු වූ ඉන්දු ලංකා ගිවිසුමට අත්සන් කිරීමටත් මග පාදා ගත්තේය.

ඔහු කල භාස්‍යජනක ක්‍රියාවකැයි හැඳින්විය හැකි එක් ප්‍රසිද්ධ ක්‍රියාවක් නම් වරෙක ශ්‍රී ලංකා ක්‍රිකට් කණ්ඩායම එංගලන්තය සමඟ පැවති ටෙස්ට් ක්‍රිකට් තරගයකින් ජය ගැනීම හේතුවෙන් එම අවස්ථාවේ ක්‍රිඩාපිටියේ සිට පසුදින ප්‍රසිද්ධ නිවාඩු දිනයක් බවට පත්කරමින් ප්‍රකාශයක් කිරීමයි. එය එවකට උගන්වා වේ සිටි පාලකයෙකුගේ හැසිරීම සිහිගැන්වූවකි.

කිසිදු රාජ්‍ය නායකයෙකු කිසිදු සිදු නොකළ ආකාරයේ ප්‍රකාශයක් ද ඉතිහාසයේ පළමු වරට ජේ.ආර්. විසින් කරන ලදී.එවකට අගනුවර නිතර නිතර කොට්‍රි ත්‍රස්තවාදීන්ගේ බෝම්බ පිපිරෙන්නට පටන් ගත්විට ඔහු පවසා සිටියේ රජයට ජනතාවට ආරක්‍ෂාව සලසා දින නොහැකි බවත්, තම තමන්ගේ ආරක්‍ෂාව තම තමන් විසින් බලාගත යුතු බවත්ය. (රජයක මූලික වගකීම රට තුළ නීතිය හා සාමය රැකීම සමඟ ජනතාවට ආරක්‍ෂාව ලබාදීම බව මොහුට අමතක වූයේ කෙසේද?)

ගුණරත්න සෙනරත් බණ්ඩාර

සිංහලයාට කැමැත්ත උගන්වන්නට

ශ්‍රීමත් අනුගාරික ධර්මපාලතුමාගෙන් පිරිනැමුණු සක්‍රීය දායකත්වය

වසර ගණනාවක් තිස්සේ දඹදිව ඉපැරණි වෙහෙර විහාර ප්‍රතිසංස්කරණය කරවමින් පෙරදිනෙක පැවති බෞද්ධාගමික පරිසරය යළිත් එහි ඇති කිරීමේ උදාර පරමාර්ථය අනුව කටයුතු කරමින් සිටි ශ්‍රීමත් අනුගාරික ධර්මපාලතුමන් එක් දිනෙක පෙර ලෙසටම තම සෝබන මාලිගාව රථයෙන් ගමිනියම් ගම් බලා සංචාරයක යෙදෙමින් සිටියහ. එක් දේශනයක් යෙදුණේ දකුණේ ප්‍රකට විරස්ථානයක ය. දින ගණනාවකට කලින් ම එතුමන් පැමිණෙන බවට වූ ආරංචිය පළාතේ පැතිර ගොස් තිබූ හෙයින් විහාරස්ථාන භූමිය අතුරු සිදුරු නැතිව පිරි ඉතිරි ගොස් තිබුණේ ය. ඔවුනතුරින් වැඩි දෙනෙකු ධර්මපාල තුමන් පළමුවතාවට දැකගත් අය වූහ. ඔහු මේ අතිත ස්වරයෙන් තමන් අමතන මහා පුරුෂයාගෙන් රටට රාජ්‍යයට මෙන්ම ආගමට ද සුවිශේෂ සේවයක් මතුකළෙක සිදුවෙතැයි නියත වශයෙන් ම විශ්වාස කළහ.

මුහුදු කොල්ලකාරයන් හා රටවල් කොල්ලකාරයන් වූ යුරෝපීය ජාතිකයන් තුන්ගොල්ලකගේ ග්‍රහණය නිසා සිංහල බෞද්ධයාට සිදුවී තිබෙන හානිය එකින් එක විස්තර කර කියාදුන් ධර්මපාල තුමන් ඔවුන් අපේ ජාතික හැදියාව විනාශ කර අපේ රටේ සම්පත් තම රටවල් වලට ගෙන ගිය අන්දම හා ගෙන යන අන්දම ද එකින් එක විස්තර කළහ. සමහර රටවල් වල පිරිමින් පමණක් නොවේ, ගැහැණුන්, හා ළමයින් පවා තම සුළු විවේක කාලය යමක් කරමින් මුදල් උපයා ගන්නට හෝ රටට වැඩක් කරන්නට ගතකරනවා. ඒකට අපේ රටේ ජනතාව

කටයුතු කරන හැටි කියන්නට බැරි තරම්, ඔවුන් තමන් විසින් කලයුතු රාජකාරිය පවා නොකර පැහැර හරින්නටයි වගබලාගන්නේ. තමන්ට නියමිත රාජකාරි ඉටුනොකර පිනට පඩි ගන්න අයගෙන් තමන්ටවත් අනුන්ටවත් හරියට වැඩක් කෙරෙන්නෙ නෑ. පිටරට වල සමහරු තමන් දන්න ශිල්පයක් කරලා නැතිනම් නිෂ්පාදනයක් කරලා මුදල් උපයා ගන්නවා. සමහර රටවල පවුල් අයම කරන ගෘහකර්මාන්ත, රසකැවිලි නිෂ්පාදන හා තවත් මහජනයාට වදිනෙදා අවශ්‍ය වන දේ නිපදවන්නට පවුලම සහභාගි වෙනවා. එවැනි දේ වලින් ඒ අය පෞද්ගලිකව දියුණු වෙනවා. රටත් දියුණු වෙනවා." යනුවෙන් එතුමා ප්‍රකාශ කල එතුමා "මම දැන් අහන්න කැමතියි එක කාරණයක්, මේ පිරිස අතර ඉන්නවාද බොම්බයි මොටයි හදන්න දන්න කෙනෙක් ?" යැයි දේශනය මැදදී එතුමෝ සභාව දෙස නෙත් හෙලා ඇසූහ. විවිධ රැකියාවන්ට සම්බන්ධ හා නගරාශ්‍රිත ස්ත්‍රී පුරුෂයන් ද දහසක පමණ වූ පිරිසක් එතැන රැස්වී සිටි හෙයින්, බොම්බයි මොටයි හදන්නට දක්ෂයෙකු සිටි බව දැනගන්නට ලැබුණේ යමෙකු සභා ගැබෙත් අත උස්සා නැගී සිටි නිසාය. මම දන්නවා, මම දන්නවා බොම්බයි මොටයි හදන්නට" කියමින් මැදිවියේ පුද්ගලයා අත උස්සා මහ හඬින් කියාපෑවේ මෙවිටය. ඔහු එසේ තම දැනුවත්කම දන්නා සිටියේ නොඅනුමානවම ඒ මහා සෙනඟ මැද ධර්මපාල තුමන් තමන්ගේ දස්කම අගයාවිය යන බලාපොරොත්තුවෙනි.

අන්ත බලාපල්ලා නියම මිහරකෙක්. අං තට්ටුව පෙනෙන්නට නොතිබුණාට නියම මී හරකෙක්. මේ මිනිහ බොම්බයි මොටයි හදන්න දන්නවා. හදලා තමන්ගෙ අඹුදරුවන් එක්ක කනවා. කාලා සන්තෝෂ වෙනවා. ඒත් ඒවා හදලා ව්‍යාපාරයක් වශයෙන් පවත්වාගෙන ගිහිල්ලා මුදලක් උපයාගෙන දියුණුවෙන්න හිතන්නෙ නෑ. එහෙම හිතන්න තරම් මොලයක් මේ මීරකට නෑ !" යනුවෙන් ශ්‍රීමත් අනුගාරික ධර්මපාලතුමන් කියා සිටි වේල්ලේ වර්ණනාවක් බලාපොරොත්තු වූ එම පුද්ගලයාට සිදුවූ ප්‍රසිද්ධියේ අපහාසයකට ලක්වන්නට ය. ඔහු තමන් සිටි තැනින් ඉවත් ව සෙනඟ අතර සැඟවෙමින් පිටවී යනු දක්නා ලදී. ඔන්ත ඔය කාරණාව තමා අපේ සිංහල ජාතිය දිනෙන් දින පිරිහෙන්න හේතුව. තමන් දන්නා යමක් කරලා එයින් යම් මුදලක් උපයාගෙන දියුණුවෙන්න කටයුතු කරන්නෙ නෑ. ඒ නිසා අපේ සිංහල ජාතිය ක්‍රම ක්‍රමයෙන් පහළට යනවා. ඒකට අනෙක් ජාතිකාරයෝ තමන් දන්නා කර්මාන්ත දියුණුකරගනිමින් දිනෙන් දින දියුණු වන හැටි බලන්නත් ආසයි. දෙමළ, මුස්ලිම්, පරවර වැනි අපේ රටම මාතෘ භූමිය කරගත් අයත්, සමහර විට පිටරටින් මෙහි පැමිණි අයත් තමන් දන්නා යම් යම් කර්මාන්ත ඇතිකරගනිමින් එයින් තම වර්ගයාට රැකී රක්ෂා ද සපයා දෙමින් කටයුතු කරනවා. ඔවුන්ට තමන් දියුණු වෙන්න ඕනෑ කියලා හැඟීමක් තියෙනවා. අපේ වැඩි දෙනෙකුට එහෙම නෑ. ඔවුන්ගෙන් වැඩි දෙනෙකු කරන්නේ තම තමන්ට ඉරිසියා කරගෙන වැනසෙන එකයි."

"දැන් බලමු අපේ අගනුවර පැමිණ සුළු වශයෙන් යම් යම් ව්‍යාපාර ඇති කරලා දියුණු වුන සිංහලයන් ඉන්නවා. මම හොඳටම දන්නවා ඔවුන් වැඩි දෙනෙකු දකුණේ උපන් අය. යම් යම් හේතු නිසාත්, තමන්ගේ ගමෙන් පිටවෙලා දියුණුවෙන්න ඕනෑ කියන හැඟීමෙන් සුළු මුදලක් අතේ තබාගෙන ඒත් නැතිනම් ඇදවුන පමණක් ඇතිව ඔහේ ඉබාගහේ වගේ බොහෝ දුකසේ කොළඹ අගනගරයට පැමිණි සිංහලයන් විශාල පිරිසක් කර්මාන්ත හිමියන් වෙලා දියුණු වෙලා දහස් ගණනකට රැකී රක්ෂා සපයලා තමනුත් දියුණු වෙන ගමන්

රටත් දියුණු කරනවා. එහෙව් අය අද අපි සලකන්නේ අපේ සිංහල රට, සිංහල ජාතිය ඉදිරියට ගෙනයන නියමුවන් හැටියටයි. ඔවුන්ට අපේ ගෞරවාදරය හිමිවෙනවා. ඒ නිසා මෙතන සිටින යම් යම් දේ දන්නා අයත් අද සිට හෝ සිතට ගන්න ඕනෑ තම තමන් වශයෙන් හෝ පවුල් වශයෙන් හෝ තම දස්කම් නංවමින් ප්‍රයෝජනය ගෙන දියුණු වෙන්න."

"දැන් අපව පාලනය කරන ඉංග්‍රීසි වර්ගයා උනත් මේ රටින් තමන්ට උරාගන්න පුළුවන් හැම සැප සම්පතක්ම ධන ධාන්‍ය වශයෙන් හෝ මුතු මැණික් වශයෙන් උරාගෙන තමන්ගේ රට පොහොසත් කරන්නට එසේ යැවීමට ප්‍රධාන වුවා මිසෙක අපේ ජනතාව නිසි කර්මාන්තයක් ඉගැන්වුවේ නෑ. ඒනිසා තමයි මම අපේ හොඳ තරුණයන් පස් දෙනෙකු තෝරාගන මගේ පියාගේ දොන් කරෝලිස් හේවා විතාරණ සහ පුත්‍රයෝ වෙළඳ සමාගම මගින් ශිෂ්‍යත්ව දීලා ජපන් රටට යවලා කර්මාන්ත ගණනාවක් උගන්වාගෙන ලංකාවට ගෙන්වලා දැන් එයින් ප්‍රයෝජන ලබන්නේ. අපේ ම රෙදි අපිම සකස් කරගෙන ජේෂ්කර්මාන්තයෙන් රට දියුණුකරන්නටයි යු.ඩී. දොලපිහිල්ල තරුණයාව ජපන් රටට යවා එහි උපරිම පුහුණුවක් ලබා මෙහි ගෙන්වාගෙන දැන් රාජගිරියේ ජේෂ්කර්මාන්තයනය පවත්වාගෙන යන්නේ. එහි නූල් කැටීම, රෙදි විවීම සායම් කිරීම ආදී පමණක් නොවෙයි රට පුරාම මෙම කර්මාන්තය දියුණු

කරන්න ජේෂ්කර්මාන්ත ගුරුවරුන් පවා පුහුණු කරනු ලබනවා. මේ කටයුතු කෙරෙන්නේ රජයෙන් හෝ ලැබුණු ආධාරයකින් නෙමෙයි. මගේ පියා සහ සහෝදරයන්ත් කැමැත්තකින් කෙරෙන මේ කටයුතු වලින් අපේ තරුණයෝ සේරම සිය දහස් ගණනකට මතු වට රැකියා ලැබෙනවා" යනුවෙන් පැවසූහ. ජාතික හා ආගමික හැඟීමෙන් යුතුව අපේ රට අපිම දියුණු කරගත යුතුව යන හැඟීම තම දේශනා අසන සියල්ලම තුළම ඇති කරන්න එතුමා අධිෂ්ඨාන කරගත් බව දක්නට ලැබිණි.

මහනුවර යු.ඩී. දොලපිහිල්ලේ මහතා ජේෂ්කර්මාන්තය ඇරඹීම සඳහාත් බියන්ගොඩ බාලසූරිය ගිනිපෙට්ටි කර්මාන්තය ඉගෙනගැනීම සඳහාත් රුවන්වැල්ලේ විජයබන්දු පිඟන් කර්මාන්තය ඉගෙන ගැනීම සඳහාත්, යටියන්තොට ජී.ඩී. හින්ති අප්පුහාමි විසිතුරු භාණ්ඩ කර්මාන්තයත් දෙමටගොඩ සෝමරත්න කුරේ මුදුණා කර්මාන්තයත් හා කඩදාසි කර්මාන්තය ඉගෙන ගැනීම සඳහාත් මෙසේ හේවා විතාරණා කර්මාන්තයතනය මගින් පිරිනැමූ ජපන් ශිෂ්‍යත්ව යටතේ වසරක පුහුණුවක් ලබා මෙහි පැමිණ සිය දක්ෂතා වර්ධනය කරන්නට පටන් ගත්හ. එහෙත් එයින් වඩාත් ඵලදායී වූයේ දොලපිහිල්ලේ මහතා රාජගිරියේ ආරම්භ කරන ලද ජේෂ්කර්මාන්ත-තායනය හා ජේෂ්කර්මාන්ත විද්‍යාලයත් පැලියගොඩ දී ආරම්භ කරන ලද අලියා ගිනිපෙට්ටි කර්මාන්ත ශාලාවත් පමණි. අතින් කර්මාන්ත මෙහි ආරම්භ කරන්නට මුදල් ආයෝජනය කරන්නට විශාල ආයෝජකයන් මැලි වූ

බවත්, සමහර කර්මාන්ත සඳහා කැමැත්ත පල කළ සමහරු තමන්ට ඉන් වාසියක් නොලැබෙනෙයි යන හැඟීමෙන් මුලදී ම ඉන් ඉවත් වූ බව වාර්තා වී ඇත.

සිංහලයන් මෙවන් විවිධ කර්මාන්ත වලට පෙළඹවීමේ ඇරඹුණින් 1912 දී කොළඹ වික්ටෝරියා උද්‍යානයේදී ද පසුව රාජගිරියේ ද පවත්වන ලද කර්මාන්ත ප්‍රදර්ශන වලදී එයින් සැහෙන හැඟීමක් සිංහල ධනවතුන් තුළ ඇති කර ඔවුන්ගේ ධනය කර්මාන්ත වලට යොදවන්නට ධර්මපාල තුමා ඇතුළු සහෝදරයන්ට හැකිවිය. මෙම අවස්ථා දෙකේදීම ලද ප්‍රතිපල අනුව ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුවට ද එවැනි කර්මාන්ත අලුතින් ඇරඹන සිංහල ව්‍යාපාරිකයන්ට දිරි දීමට ඉදිරිපත් වූ බව ද කියවේ. කෘෂිකර්ම කටයුතු වලට නොයෙක් ආකාරයෙන් දිරිදී රට ස්වංපෝෂිත කරවමින් ආහාර සඳහා පිටරටින් නැවී එනතෙක් බලානොසිට තම තමන් වගා කර කෑමට ද ධර්මපාල තුමා ඇතුළු සහෝදරවරු විවිධ අන්දමින් සිංහලයන් දිරිමත් කළෝය.

ඉංග්‍රීසිගෙන් නිදහස ලබාගැනීමේදී මෙන් ම ශතවර්ෂ ගණනාවක් තිස්සේ අපේ ඇත්තන්ට හුරුවී තිබුණු පර සිරිත්, පර ගති බව ඉවත් කොට නියම සිංහලයන් ලෙස කටයුතු කිරීමට එදා ධර්මපාලතුමන් කළ කී දේ සදා ගුණදෙන ඉෂ්ට මන්ත්‍රයක් ලෙස සදාකල්හිම සිංහලයන් තුල පවතිනු නිසැකය.

කෝමසිරි කස්තුරිආරච්චි.

4෭යි මේ සිංහල ජීවිතය?

අධ්‍යාපන ඇමැතිතුමනි,

**ඔබ කලේ
දෙමව්පියන් මුලා
කිරීමක් ද?**

රජයේ පාසල් වල සිසුන්ගෙන් කිසිදු කරුණකට මුදල් අයකිරීම තමන් තනනම් කරන බව, අධ්‍යාපන ඇමැති අකිල විරාජ් කාරියවසම් මහතා ප්‍රකාශ කලේ ජනවාරි 8 දින යහපාලන රජයේ අධ්‍යාපන අමාත්‍යවරයා වශයෙන් පත් වූ අවස්ථාවේදීය.

වෙනත් රජයේ පාසල්වල විදුහල්පති වරුන් විසින් සිසුන්ගෙන් නොයෙක් නොයෙක් කරුණු වලට යැයි කියා මුදල් අයකර ගැනීම තවදුරටත් නිදැල්ලේ සිදුවේ. ඇතැම්විට අයකරන්නේ කුමන කරුණට දැයි ද යන්න හෝ නොකියති. කිසිවිටෙක ලදුපතක් ද හිකුත් නොකරති. නිදසුනක් ලෙස වයඹ පළාතේ ප්‍රමුඛ බාලිකා විදුහලක සිසුවියන්ගෙන් රු. 1160/=ක මුදලක් මෑත අයකරගෙන ඇත්තේ ඒ ගිය වසරේ අයකරගත් ගාස්තු ප්‍රමාණයම පමණක් බව කියමිනි. එසේ වුවත් නමුත් රටනුහු කුර ද, සුදු පුවරුවේ ලියන පෑන ද, පංති කාමරය අතුගාන කොස්ස ද ගැනීමට පංති මට්ටමින් සිසුන් මුදල් ගෙවිය යුතුව ඇත. විභාග ප්‍රශ්නපත්‍ර හා අතිරේකව ගුරුදින හා වෙනත් දිනයන්ට ද, ගුරුවරුන් විශ්‍රාම යෑම ආදී අවස්ථාවන්හි දී මුදල් අයකිරීම ද නොවෙනස්ව සිදුවේ. මෙවැනි අවස්ථා රටපුරාම සිදුවේ.

ඇමැතිවරයාගේ ඉහත කී නියෝගය ගැන වයඹ පළාත් අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂකවරයාගේ කාර්යාලයෙන් විමසූ විට ඒ අවස්ථාවේ සිටි නියෝජ්‍ය අධ්‍යක්ෂක වරයක පැවසුවේ වැරැකි නියෝගයක් තමන්ට ලැබී නැති බවයි. තවද ඉසුරුපායේ ජාතික පාසල් භාර අධ්‍යක්ෂකවරයාගේ කාර්යාලයෙන් විමසන ලදුව එතැනින් ද දැනගත හැකිවූයේ ඉහත කී ආකාරයේ නියෝගක් ලැබී නැති බවකි. මුදල් අයකිරීම වහාම නතර කරන බව ඇමැතිවරයා පවසන විට දෙමව්පියෝ කුමන නම් සතුවට පත්ව බලාපොරොත්තු රඳවා ගන්නට ඇද්ද? එනිසාම කොපමණ ජන්ද සංඛ්‍යාවක් යහපාලනයට ලැබෙන්නට ඇද්ද? ඇමැති තුමනි, පැහැදිලිව නියෝගයක් නිකුත් කරන්න.

අද සිංහලයා තමන්ගේ නිජබිම තුලට තම අයිතිවාසිකම් වලට අහිමිව නිවට නියාලුව සිටී, නැතිනම් එසේ සිටීමට ඔහුට බලකරනු ලැබ ඇත.

එද මොදා තුර කපටි දේශපාලකයන් විසින් බලයට ඒම සඳහා සුචාර්යකයන්ගේ ජන්ද වලට කෑදරකමින් ඔවුන්ට සුළු ජාතිකයන් යැයි නමක් ද ආරෝපණය කොට දේශයේ ශිෂ්ටාචාරය ගොඩ නැගූ සිංහලයන්ට වඩා ඉහළ වරප්‍රසාද සහිත තත්වයකට ඔවුන්ව ඔසවා තබා ඇත.

ඒ සඳහා "ශ්‍රී ලංකා ජාතියක්" යන මිථ්‍යාව තුලට සිංහලයන් සිරකරනු ලැබ සිටී. සිංහල යන වචනය යෙදීම නිල නොවන පරිදි තනනම් වචනයක් බවට පත්කර ඇත. සිංහල යන වචනයට යෙදීම ජාතියේදාවාදයට හේතුවක්ය, එය ජාතික සමගිය නැති කරන වචනයක්ය, වැනි අදහස් සිංහලයන්ගේ සිත් තුලට "සුළු ජාතිකයන්ගේ සිත රිදේය" ඇතුල් කර ඇත. රාජ්‍ය මාධ්‍යයන් මේ වචනය කිසිසේත් නොයොදා සිටීමට කටයුතු කරති. උගන්යැයි කියන භාමුදුරුවරු ද දේශපාලකයන් හෝ රජය අමනාපවේ යැයි සිංහල" යන්න නොයෙදීමට වග බලා ගනිති. ඔවුන් දේශනා කරන්නේ මිනිසු හිමියන් එද සිරිලකට වැඩම කර ශ්‍රී ලාංකිකයන්ට"

දහම් දෙසූ බවය. ක්‍රි.පූ. දෙවන සියවසේ ශ්‍රී ලාංකික නික්ෂුනීන් චීනයට ගොස් එහි මෙහෙණි ආසනය ඇති කලාය. ශ්‍රී ලාංකික රජවරු" රට එකසේසත් කළාය. ආදී වශයෙනි.

උගත් ආචාර්ය මහාචාර්යවරුද විචාරකයෝ ද ශ්‍රී ලාංකික සංස්කෘතියක්, ශ්‍රී ලාංකික නැටුම් කලාවක්, ශ්‍රී ලාංකික ගීත සාහිත්‍යයක්, ශ්‍රී ලාංකික සිනමාවක් ගැන ද ලියති.

මෙවැනි බහුබ්‍රහ්‍ම නිබ්බිය හැකිද?

මෙසේ කියාගෙන යනවිට ඇතැම් තැනකදී මෙම ශ්‍රී ලාංකිකයෝ සිරවෙති. සිංහලයාගේ බස ගැන කියනවිට ඔවුන්ට තනනම් වචනය වැනැරීමට අනිවාර්යයෙන්ම සිදුවේ. තවද සිංහලයාගේ ජාතිකෝත්සවය සිංහල අවුරුද්දට ශ්‍රී ලාංකික අවුරුද්ද" යැයි කීමට ඔවුන්ට බැරිය. නමුත් එසේ පැවසීමට ඇතැම් නිවටයන් උත්සාහ කිරීමට බැර නැත.

මේ නිවට කමට පහරදිය යුතුය. සිංහල භික්ෂුව දුරුලිය යුතුය.

ශ්‍රී ලාංකික" යැයි වචනයක් ව්‍යවහාරයට ආවේ 1972 න් පසුවය.

මෙය සිංහල රට නොවේද

කවුද කියන්නේ? ලංකාව සිංහලයන්ගේ රට කියල. කොහෙද එහෙම ලියවිල තියෙන්නේ? යනුවෙන් එක්තරා දේශපාලඥයෙකු පසුගියදා ප්‍රකාශ කර තිබුණි.

දෙදහස් පන්සිය වසරකටත් වඩා ඈත අතීතයේ සිට විරප්‍රසිද්ධ මහාවංශය, දීපවංශය ආදී වංශ කතාවලත්පේදුරු තුඩුවේ සිට දෙවුන්දුර තුඩුව දක්වා සිංහල දෙරණ මත විසිරී පැතිරී ඇති සෙල්ලිපි ගිරි ලිපි ආදියේ පටන් උඩරට ගිවිසුම යැයි ප්‍රසිද්ධ සිංහලේ ගිවිසුම" දක්වා මේ රට සිංහල රට බවට ලියැවී ඇති සාක්ෂි, ගැන මේ තැනැත්තාට සිංහල ව්‍යවහාරයේ එන පරිදි කෙළ මෝලෙන් ඈත පෙත්වා දන්නද" එලක් නොවන බැවින් නිරපරදේ ඒ ගැන වෙනසවීමට නොයමු.

දෑ හිතකාමී සිංහලයින්, එක්ව අනතුර තේරුම් ගන්න, මේ සැරසෙන්නේ විරාත් කාලයක් රැකුණ සිංහල ඔබේ උරුමය නැසීමටයි.

ඔබ කිසියම් දේශපාලන පක්ෂයකට සහාය දෙන අයෙකු විය හැකිය. ඔබ යු.එන්.පී. ශ්‍රී ලංකා හෝ වෙනත් පක්ෂයකට අයත් වූයේ පසුවය. නමුත් ඔබ සිංහලයෙකු වූනේ එයට පෙරයි. පටු දේශපාලන පක්ෂ පාතකම් වලට මුල්තැනදී ඔබේ සිංහල කමට ගැරහීමට ඉඩ දෙනවාද?

සිංහලයකු වු පදී සිංහලකම හැසීමට ඉඩ දෙනවාද?

ධර්මපාල තුමන් අනුස්මරණයේ සැබෑ අරමුණ

චිකිත්සා කිරීමට ඉඩ නොදෙමු.

තවත් ධර්මපාල තුමන් අනුස්මරණය කිරීමේ දිනයක් සැප්තැම්බර් 17 දිනට යෙදේ.

මෙයට පෙර වසර වලදී සිදුවූවාක් මෙන් මෙවරද, චතුමා “ශ්‍රේෂ්ඨ ශ්‍රී ලාංකිකයෙකු” වූ බවත්, ලාංකිකයන්ගේ දියුණුවට වෙනත් සුළු ජාතින්ගේ ආධාර උපකාර ලබාගනිමින් ඔවුන්ගේ ද සහයෝගයෙන් වැඩ කළ බවත්, සුළු ජාතින්ගේ සහයෝගයෙන් ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් ලබාදෙමින් ඔවුන් හා එක්ව, රටේ දියුණුව සලසාගත යුතු බව චතුමාගේ දර්ශනය වූ බවත්, වර්තමාන සිංහලයන් ද එසේ කළ යුතු බවත්, වැනි දේ කියමින් ගුණ සමරු උත්සව වලදී චතුමන්ට නිගරු වන දෙසුම් පවසමින් ජාති ප්‍රේමී හිස් දේශපාලකයන් දොඩමළු වනු ඇත. ධර්මපාල පිළිරු වලට මල්දම් පළඳවනු ඇත. පාසැල් සිසුන් ලවා ගුණ ගී ගායනා කරවීම සහ ගැදී පැදී තරග පවත්වා ජයග්‍රාහකයන් තෝරා ත්‍යාග සහතික පත්‍ර පිරිනැමීම ද කරනු ඇත. නමුත්, ධර්මපාල අනුස්මරණයේ සැබෑ අරමුණ කිසිසේත් අවධානයට ලක් නොකරනු ඇත. ඒ ඔවුන් එය නොදන්නා නිසා නොවේ. එදා දිවමන් ධර්මපාල තුමන්ට එදා දේශපාලකයන් බියවූ පරිද්දෙන් දිවංගත චතුමාගේ නාමට ද අද දේශපාලකයන් ද එසේම බියපත් වන නිසාය. ධර්මපාල තුමාගේ උරුමය වූ මහාබෝධියේ ඉහල තැන්වල

වැජඹෙන ඇතැම් පිරිස් ද, ධර්මපාල නාමයෙහි මඬ තවරමින් නිගාකරමින් චිවැනි ප්‍රකාශ කරමින් සිටිනු දකින විටත්, අසිංහල අබ්‍යෝධියන් පසුගිය කාලයේ මහාබෝධියේ ඉහළ තනතුරු වලට පත්ව සිටි බවක් අසන විටත් සිංහල ජාතියට එරෙහි කුමන්ත්‍රණකරුවන් කෙතෙක් දුරට සාර්ථක වී සිටීදැයි තේරුම් ගත හැකිය.

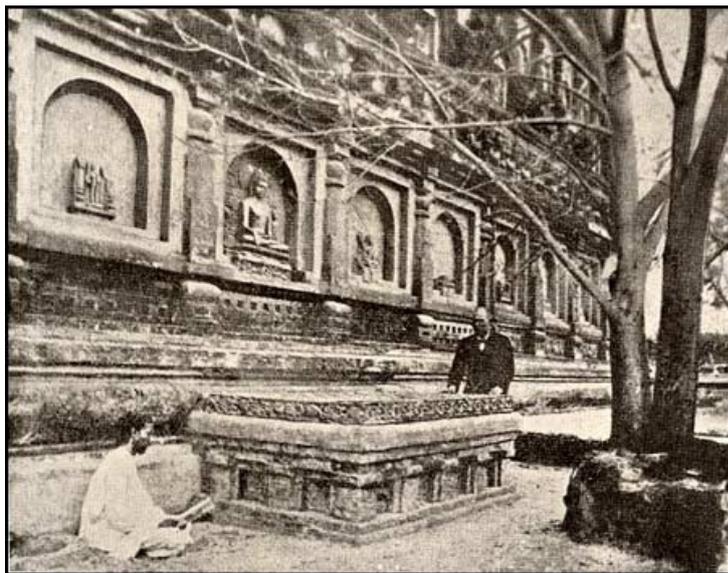
ධර්මපාල තුමා කවරෙකුද චතුමාගේ ව්‍යාපෘතිය කුමක්වීද යන්න විමසා බැලිය යුතුව තිබේ. ධර්මපාල තුමන් සිහිකිරීම මෙරට වර්තමාන වකවානුවේ අතිශයින් වැදගත් කරුණක් වනුයේ ධර්මපාලතුමන් පහළ වන අවධියේ මෙරට සමාජයේ

තිබීම නිසාය.

චිකිත්සා මෙරට සිංහල බෞද්ධයා සහ බුදු සසුන ද පත්ව තිබූ පරාධීන තත්ත්වයෙන් මුදාගෙන, සිසුයෙන් ගිලිහී යමින් තිබූ බොදු හැදියාව යළිත් මෙරටට ස්ථාපිත කිරීමට පදනම දැමූ 19 සියවසේ අග භාගයේ ජාතියේ පුරාකෘත පුණ්‍ය මහිමයෙන් මෙලක පහල වූ අසභාය යුග පුරුෂයාණෝ ශ්‍රීමත් අනගාරික ධර්මපාල තුමාය.

ජාතියේ පිනෙන් චිකිත්සා චතුමන් පහළ නොවන්නට, එකී සියවස පසුභාගයේ සිට ඇරඹෙන වකවානුවට අයත් ජාතියේ වංශ කථාව ඒකාන්තයෙන්ම ලියවෙනු ඇත්තේ ඉඳුරාම වෙනස් මුහුණුවරකිනි. එය එසේ සිදුවී නම්, මේ වනවිට මෙරට සමාජ සහ සංස්කෘතික වටපිටාව තුළපින දුෂිත සංකරවූ චිකිත්සා ඒ තිබෙනවා මෙන්ම සිංහලයින්, බෞද්ධයින් වශයෙන් කථා කිරීමට තරම් හැදියාවක් ඉතුරු නොවී එය සදහටම මෙසිරිලකෙන් පිස දැමීමෙන් බොහෝ කලක් ගතවී තිබීමටත් ඉඩ තිබිණි.

“සිංහලයින් නැගිටවී, බුද්ධගයාව බේරාගනිවී”

පැවැති ජාතික ආගමික පිරිහීම හා සමාන වාතාවරණයක් යලිත් ඇතිවී

චිකිත්සා මෙරට ශිෂ්ටාචාරය ගොඩ නැගූ ජාතිය වූ සිංහල බෞද්ධයා තම උරුමයන්ට අහිමි කරනු ලැබ ආගන්තුකයකු බවට පත්කොට තිබිණි. වසර 2500 කට ආසන්න කාලයක් තුළ ගසට පොත්ත මෙන් තම ජීවිත රටාව හැඩගස්වන ලද අධ්‍යාත්මික සංස්ථාව වූ බෞද්ධාගම හැරදමා බෞද්ධයින් තාන්ත මාන්ත හා වරප්‍රසාද වෙනුවෙන් ක්‍රිස්තියානි ලබ්ධියට හැරෙමින් සංකර රටාවකට හැඩ ගැසෙමින් සිටියහ. තමන් සිංහල යැයි, බෞද්ධ යැයි චලිපිට හඳුන්වා ගැනීම මහත් මදිකමක් විය.

සියළු වරප්‍රසාද හිමිවූයේ අධ්‍යෝද්ධයන්ටය. සිංහල බෞද්ධයෝ මුළු ගැන්වී සිටියේය. වරප්‍රසාදලාභීන් වූයේ ඉංග්‍රීසි වැහැරුණු අධ්‍යෝද්ධයින්ය. බෞද්ධ ඇතැමෙක් රහසිගතව තම වත් පිළිවෙත් කළහ. සිංහල බෞද්ධයෝ තම අයිතිවාසිකම් පිළිබඳව කිසිත් නොදැන නායකයෙකු නොමැතිව නිවට නියාලුව කල් ගෙවූහ. මෙවැනි වාතාවරණයකදී මතු වූ අප නායකයාණන්ගේ "සිංහලයින් නැගිටීම්, බුද්ධගයාව බේරාගනිමි" ගවමස් කන්නා වසලයෙකි", පරසුද්දාට බිය නොවමි" වැනි වදන් නිදා වැටී සිටි ජාතියට වැදුණ කස පහර මෙන් විය. එතුමාගේ අතීත රණකඬන් නිවට නියාලුව සිටි ජාතියකට ප්‍රාණ වායුව ඇතුල්විය. අවදි වූ සිංහලයෝ පර සිරිත්, පර නම් ගම්, පැවතුම් ඉවත දමා යළි බෞද්ධවීමට පටන් ගත්හ. අතිමි කළ තම උරුමය වෙනුවෙන් සටනට අවතීර්ණ වූහ.

ලන්ඩන් මැට්‍රිකියුලේෂන් විභාගය සමත්ව අළුතින් රජයේ සේවයට බැඳී සිටි ධර්මපාල තරුණයා හට අනගාරිකව ජාතියට සහ ආගමට දිවි හිමියෙන් කැපවීමේ අධිෂ්ඨානයට එළඹීමට පාදක වූ තීරණාත්මක සංසිද්ධියක් වේ.

වරෙක මාලිගාකන්දේ සිට කොටහේනේ දීපදුන්තාරාමය වෙත ගමන් ගත් සාමකාමී බෞද්ධ පෙරහැරකට කොටහේන පල්ලිය අසලදී ක්‍රිස්තියානීන් විසින් පහර දී එහි ගමන් කළවුන් හට වධ හිංසා පමුණුවා, වෙඩි තබා පෙරහැරේ ගෙන ගිය කරත්තය ගිණි තබා ගොනු මරා ඇස් ද උගුල්ලා දමන ලදී. මෙම අසාධාරණය ගැන බෞද්ධයින් පොලීසියට පැමිණිලි කළ ද, පොලීසිය අපරාධකරුවන්ගේ පැත්ත ගත්තේය. එවක සිංහල බෞද්ධයා පත්ව සිටි අසරණ දුක්ඛිත තත්ත්වය පසක් කර ගැනීමට මෙම සිදුවීම පමණක්ම සෑහේ. පෘතුගීසි, ලන්දේසි සහ ඉංග්‍රීසි ආක්‍රමණීයන්ගෙන් සිංහලයන්ගේ ජාතික ආගමටත්, සිද්ධස්ථාන වලටත්, සිරිත් විරිත් සාහිත්‍ය කලා ශිල්ප ආදී සියල්ලටමත් එරෙහිව එල්ල වූ මහා විනාශයෙන් ජාතිය සහ ආගම රැක ගැනීම පිණිස පහළ වූ

වරෙක මාලිගාකන්දේ සිට කොටහේනේ දීපදුන්තාරාමය වෙත ගමන් ගත් සාමකාමී බෞද්ධ පෙරහැරකට කොටහේන පල්ලිය අසලදී ක්‍රිස්තියානීන් විසින් පහර දී එහි ගමන් කළවුන් හට වධ හිංසා පමුණුවා, වෙඩි තබා පෙරහැරේ ගෙන ගිය කරත්තය ගිණි තබා ගොනු මරා ඇස් ද උගුල්ලා දමන ලදී. මෙම අසාධාරණය ගැන බෞද්ධයින් පොලීසියට පැමිණිලි කළ ද, පොලීසිය අපරාධකරුවන්ගේ පැත්ත ගත්තේය. එවක සිංහල බෞද්ධයා පත්ව සිටි අසරණ දුක්ඛිත තත්ත්වය පසක් කර ගැනීමට මෙම සිදුවීම පමණක්ම සෑහේ.

පළමු වැනි රාජසිංහ. 02 වැනි රාජසිංහ විමලධර්මසූරිය, විදිය බණ්ඩාර, පුරන්අප්පු, ගොන්ගාලේගොඩබණ්ඩා, කුඩාපොල හිමි, වාරියපොල හිමි, ඇහැලේපොල. මද්දුම බණ්ඩාර, කැප්පෙට්පොල යන විරු නාමාවලියේ අග සඳහන් වන

අප මහා පුරුෂයාණන් වූ ධර්මපාල තුමා හට සෛසුවීරුවන් අතර ලැබෙනුයේ සුවිශේෂ ස්ථානයකි. ඒ විකී විරුවන් හට සටන් කිරීමට සිදුවූයේ රටදැය සහ සමයට එරෙහිව ආ විදේශිකයන්ට එරෙහිව පමණක් වුවද, ධර්මපාල තුමන්ට විදේශීය ආක්‍රමණිකන්ට එරෙහිව මෙන්ම තමන්ට එරෙහිව ආ ස්වදේශික සතුරන්ට එරෙහිවත් පෙරමුණු දෙකක එකවර සටන් කිරීමට සිදුවූ නිසාය.

සිරිත් විරිත් වලින්, කථා බහෙන්, ඇඳුමෙන්, පැළඳුමෙන් සංකර වූ සිංහලයන් දැකීම එතුමාට වහකදුරු මෙන් විය. එතුමා විවැන්නක් ඇමතු "වල් අලියා", ගොන් තඩියා", බහු භූතයා" වැනි කර්කඟ වචන හමුවේ නැමිපනාකාරයන් කලිසමට උඩින් රෙදි ඇන්දවුන් සමග සංකර අනුකාරකයින් සමාජයෙන් අතුරුදහන් වූහ.

සංකර වී මුල් සිඳගත් ජනතාවක් දේශීය උගැරවට යළි හැඩ ගැස්වීම සඳහා ආහාර ගැනීම, ඇඳුම් පැළඳුම් කිරීම, වැසිකිලි, කැසිකිලි පාවිච්චි කිරීම, මහමග යාම ඒම, ආචාර සමාචාර විධි අවට පිරිසිදුව තබා ගැනීම, සමාජ සම්බන්ධතා පැවැත්වීමේදී කටයුතු කළයුතු ආකාරය ආදී වශයෙන් පවත්වා ගතයුතු පුරුදු පුහුණු කරගත යුතු කුදු මහත් ඇවතුම් පැවතුම් වාරිත වාරිත විධි පිළිබඳව අ" යන්නේ සිටම කියා දීමට එතුමාට සිදුවූ බව

සිංහල බෞද්ධයා” පත්‍රයේ දැනගත යුතු කරුණු යටතේ චතුරා ලියා පළකල කරුණු වලින් පෙනී යන්නේය.
දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ විදේශීය ආක්‍රමණික ආධිපත්‍යයෙන් තැලී පොඩිවී හීනදිනව, නිවට නියාලුව ගිය ජනතාවක් තුළ, විධිය දිරිය ජාතිවාක්සලය රැයකින් දෙකකින්

කාලාන්තරයක් තිස්සේ සුද්දන් කෙරේ ජනතාව තුල තිබූ බිය, පක්ෂපාතකම නැති කිරීම සඳහා චතුරා ගත් මනෝ විද්‍යානුකූල ප්‍රවේශය කෙතරම් තර්කානුකූලද? සිංහල ජාතිය කෙරෙහි වූ අසීමිත ආදරය නිසාම ජනතාව තුළ පැවැති දුර්ගුණයක් දුටු තැන කිපුණේය. බැණ වැදුණේය. ධර්මාශෝක අධිරාජයාණෝ බුදු දහම

නොගැලපීමක් තිබුණද පෘතුගීසි නම් සමග සිංහල බෞද්ධ නම් ඇඳා තබා ගන්නේ චතුරා නිසා බවත්, කතෝලික ඝිලින්ද සාරිය සහ ඔසරිය ඇඳින් චතුරා නිසා බවත්, ඔවුන් නොදන්නවා විය යුතුය. ඔවුන් චතුරාට සදා ණයගැතිය. (සිංහල ඝිලියට සුදුසු ඇඳුම එතෙක් ව්‍යවහාර වූ ගවුම නොව සාරිය හෝ ඔසරිය බව කී චතුරා මුලින් එකී ව්‍යාපාරය පටන් ගන්නේ තම මෑණියන්ට මුලින්ම සාරිය ඇන්දවීමෙනි.)

ජාතියට ඒ සා මෙහෙවරක් කළ චතුරාගේ මෙහෙවර නායක කරකාදීන්ගේ අගය කිරීමකට ලක් නොවූයේය. එදා නායක කාරකාදීහු කළුසුද්දන් හා එක්ව චතුරාගේ ව්‍යාපාරයට එරෙහි වූහ.

යළි ඇති කිරීම උගතට බව දන් චතුරා සුද්දන් කෙරේ තිබූ බිය නැති කිරීම පිණිස, පිදුරු පුරවා සුදු හුණු ගා මිදුලේ වල්ලන ලද ගෝනියකට දරුවන්ට පෙනෙන සේ පහර දෙමින් සුද්දන්ට පහර දෙන බව කියන මෙන් ද, දරුවන්ට ද එසේ පහර දීමට පුරුදු කරන මෙන් ද සිංහලයන්ට පැවසූහ. එසේ කිරීමෙන් බාල පරපුර කවදාහෝ සුද්දන් කෙරේ ඇති බිය සැක නැති කර ගන්නා බව තේරුම් කර දුන්හ.

මෙරටට ලබා දුන්හ. බුදුරජුන් පහළ වූ දඹදිවින් අතුරුදහන් වූ බුදු දහම යළි වරටට ලබා දුන්නේ ධර්මපාලතුමන්ය. අද බටහිර ලෝකයේ සිඝ්‍රයෙන් පැතිර යන බොදු රැල්ලේ පුරෝගාමියා ධර්මපාලතුමන් වශයෙන් හැඳින්වීම සාධාරණය. ධර්මාශෝක අධිරාජයාණන්ගෙන් පසු ලොව පුරා ධර්ම ප්‍රචාරයට මුල් වූයේ චතුරාමන්ය. 1899 දී චිකාගෝ නුවර මුළුදුන් ජගත් දෘෂ්ඨි සම්මේලනය හමුවේ බුදු දහම අලවා චතුරාමන් කළ දේශනය වියට පදනම දැමූ බව අවිවාදිතය.

අද බෞද්ධයන් දඹදිව බුද්ධිකූම් වන්දනා කරන්නේ චතුරා නිසාය. මහාබෝධි සමාගම පිහිටුවා, දඹදිව බොදු සිද්ධස්ථාන බෞද්ධ අයිතියට නතු කළේ චතුරාමන්ය. ඉන් ප්‍රමුඛ බුද්ධගයාව හින්දුන්ගේ අයිතියෙන් නිදහස් කර ගැනීමට ඉන්දීය ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය හමුවේ චතුරා ගෙනගිය නඩුව චතුරාගේ නොසැලෙන අධිෂ්ඨානයට නිදසුනකි.

ජාතිය ආර්ථික වශයෙන් නිවහල් වන තුරු ජාතියට නිදහසක් නොලැබෙන බව දන් චතුරා කෘෂිකාර්මික දියුණුව සමග කාර්මික දියුණුවට ද කටයුතු කළයුතු බව අවධාරණය කළේය. ශක්ති පමණින් ඒ අරමුණට කැපවිය. එහි මුල් පියවරක් වශයෙන් තම වියදමින් ශිල්පීන් ජපානයට යවා ජේෂ්‍ය කර්මාන්තය, ගිණි පෙට්ටි කර්මාන්තය වැනි අංශයන්හි පුහුණුව ලබා දී මෙරට එක් කර්මාන්ත වලට පදනම දැමීය.

අද සිංහල බෞද්ධයන් පරනම් අත්හැර දමා ආර්ය සිංහල නම් භාවිතා කරන්නේ චතුරා නිසාය. උපතේ දී තමන්ට ලැබුණ “ඩේවිඩ්” යන අසිංහල හා විදේශික පෘතුගීසි තම අත්හල චතුරා ධර්මපාල” නම ගන්නේය. ඒ මෙරටදී පරනමක් අත්හැර දේශීය සිංහල නමකින් කෙනෙකු තමන් හඳුන්වා ගත් පළමු අවස්ථාවයි. සිංහල කාන්තාවන් සාරිය, ඔසරිය ඇඳින් චතුරා නිසාය. අද ඕනෑම ජගතෙකු ඉදිරියේ කොන්ද කෙළින් තබාගෙන කටයුතු කිරීමට සිංහල බෞද්ධයාට හැකිව ඇත්තේ චතුරා නිසාය. තමන් සිංහලයින් බෞද්ධයින් යයි ඔවුන් තමන්ට අභිමානයෙන් හඳුන්වා ගන්නේ චතුරා නිසාය.

සිංහල බෞද්ධයින් පමණක් නොවේ. අද කතෝලිකයන් ද ආර්ය සිංහල නම්, බෞද්ධ නම් තබාගන්නේ හෝ කෙතරම්

ධර්මපාලතුමන් කළ කී දෑ මෙහෙති කරන විට එක් පුද්ගලයෙකුගේ ජීවිත කාලය තුළ ඒ සා විශාල වැඩ සම්භාරයක් කෙනෙකු හට කළ හැකිදැයි අප තුළ විස්මය දනවයි. සැබවින්ම චතුරාමන් විසින් කරනු ලැබ ඇත්තේ කෙනෙකු හට ආත්මභාවයන් ගණනාවකදී වුව කළ නොහැකි කාර්යය සම්පූර්ණයකි. ධර්මපාලතුමන්ව ඇසුරු කල, ඇස දුටු අය තුල පමණක් නොව චතුරා ගැන යන්නමින් හෝ කියවූ යටත් පිරිසෙයින් චතුරාගේ පින්තූරයක් හෝ දුටු සිංහලයන් තුළ ජාතිය ගැන දේශය ගැන හැඟීමක් ඇත. ධර්මපාල යන නම පමණක් වුව ජාතියට ද, හැඟුම් පිබිදවීමට, විධිය, බලය කැවීමට සමත්ය. ජාතියට ඒ සා මෙහෙවරක් කළ චතුරාමන්ගේ මෙහෙවර

ජාතිය

කිසියම් ජනකොටසක් තමන්ටම හිමි දේශයක දිගුකලක් තිස්සේ වාසය කරමින් ඔවුන්ට ම වෙන් වූ බසක් සමහර විට ඒ බසටම වෙන් වූ අක්ෂර මාලාවක් හා සංකේත ද යොදාගනිමින් එම බසින් සාහිත්‍ය නිර්මාණ ද කරමින් එම ජනකොටසටම වෙන් වූ සංස්කෘතියක් හා ආර්ථිකයක් ද බිහිකර ඇතොත් එම ජනකොටස වරට ජාතිය ලෙස සැලකේ. ඔවුන්ගේ භාෂාව වරට ජාතික භාෂාවද වෙයි. ඒ අනුව අතීතයේ සිංහලය හෝ සිංහලද්වීපය නමින් හැදින්වුණු අද ශ්‍රී ලංකාව ලෙස සැලකෙන මේ රටේ ජාතිය සිංහලයි. ජාතික භාෂාවද සිංහල භාෂාවයි. මෙහි ඇත්තේ සිංහල බෞද්ධ රටකි. එට සිංහලයි. ජාතිය සිංහලයි. දහම බුදු දහමයි. සංස්කෘතිය බෞද්ධ සංස්කෘතියයි.

ඒන, ජපන්, බුරුම, තායි, රුසියන්, ප්‍රංශ, ජර්මන්, ඉංග්‍රීසි ආදීන් ලොව විවිධ ජාතීන් බවට පත්ව ඇත්තේ ඉහත සඳහන් ලක්ෂණ පදනම් කරගෙනයි. එසේ නැතිව හැඩ හුරුකමින් ලෙසින් හෝ භාෂාවෙන් ජාතිය හදුනාගත නොහැකිය. මෙයින් කිසියම් ජාතියකට පමණක් හිමි වූ අක්ෂර සංකේත ඇත්තේ ජාතීන් කිහිපයකට පමණි. ඉංග්‍රීසි, ප්‍රංශ, ජර්මන්, ඇමරිකන්, ඕස්ට්‍රේලියන් ආදී යුරෝපා ඇමරිකා හා ඕස්ට්‍රේලියා රටවල ජාතීන් කිහිපයක්ම භාවිත කරනුයේ රෝමන් අකුරුයි. මැදපෙරදිග ජාතීන් කිහිපයක්ම අරාබි අක්ෂර භාවිත කරති. ඉන්දියාවේ ජාතීන් කිහිපයක් ම භාවිතා කරනුයේ නාගරී අක්ෂරයි. දෙමළ ජනයාටද වෙනම අක්ෂර සංකේත ඇතත් ඔවුන්ට ජාතියක් වශයෙන් පිවිත් වූ නිශ්චිත බිමක් නොමැත. තමිල්නාඩුව ඔවුන්ගේ භූමිය වුවද එය වෙනම රටක් නොවේ. එහෙත් ලෝකයේ ඉතා කුඩා ජාතියක් වූ මුළු ජනගහනයම ගත් විට එක්කෝටි දහසය ලක්ෂයක් පමණ වූ සිංහල ජාතියට වෙන් වූ අක්ෂර සංකේත ද ඔවුන් විසින්ම සකස්කර ගනු ලැබ ඇත.

දෘතිකාමය, දෘඪමත, ජාතකාමය, ජාතිහිතෙතී යන වදන් සකස් ඇත්තේ ජාතිය හෙවත් දැය යන සංකල්පය පදනම් කරගෙනයි. මෙම වදන් නොවැදගත් හෝ නොසරුප් ලෙස කිසිවෙක් නොසලකති. ඒ වදන්වලින්

කියවෙනුයේ වැදගත් අරුත් බව පිළිගනිති. ඒ වදන්වල පදනම වූ ජාතිය හෙවත් දැය යන සංකල්පයද වැදගත් බව එයින් ගම්‍ය වෙයි. විඛේවන් වැදගත් වූ මෙම සංකල්පය දැන සිටීම අවශ්‍ය වෙයි. මිනිස් ශිෂ්ටාචාරයේ ඉතිහාසය නමින් විෂයක් සකස්වී ඇත්තේද මෙම ජාතිය පිළිබඳ අතීතය හා එහි වැදගත් බව දැනගැනීමටයි.

සත්වයන් පිළිබඳ වූ උපත මෙන්ම ස්වභාව ධර්මයට අදාළ සියල්ලේම හටගැනීම හෙවත් උපත ජාති" යන වචනයෙන් දැක්විය හැකිය. පාලි හා සංස්කෘත බසින් ජාති" යැයි සඳහන් වන මෙම වදනේ හෙළ උච්චාරණය "ජා" හෝ "ජාය" යන්නයි. කිසියම් ජාතියක් පිළිබඳව පිළිගැනීම, ඉගැන්වීම හෝ මතවාදය ජාතිවාද නමින්ම දැක්විය හැකිය. ජාතිය පදනම් කරගෙන වෙනත් ජාතියකට හෝ ජන කොටසකට නිගරු කිරීම අසාධාරණයක් කිරීම. එරෙහිව ක්‍රියා කිරීම ජාති හේදවාදය මිස ජාතිවාදය නොවේ. ජාතිවාදයක් නොමැතිව ඊට ගරු නොකරන විට කිසියම් රටක ජාතිකත්වයන් ආරක්ෂා නොවේ. ජාතිය හෝ ජාතිකත්වය වනසාලීමට කළහැකි ලොකුම දෙය නම් ජාතිය හෝ ජාතිකත්වය පිළිබඳව සිතීම ක්‍රියාකිරීම හා කතා කිරීම වරදක් ලෙස හුවා දක්වමින් ජනතාව එයින් බැහැර කරවීමයි. කිසියම් රටක ජාතිකත්වය හෝ ජාතිය පිළිබඳ හැඟීමක් දැනීමක්, අවබෝධයක් නොමැති විට ඒ ගැන අධ්‍යාපනයක් නොදෙන විට එම ජාතිය පමණක් නොව වරට ද පිරිහී විනාශ වී යයි. රටකට ජාතික ගීයක් අවශ්‍ය වනුයේ ද ඒ රටේ ජනතාවට තම ජාතිය පිළිබඳව ගෞරවයක්, අභිමානයක් ඇති කරලීමටයි. ජාතික ගීය සකස්විය යුත්තේ එම රටේ ජාතික භාෂාවෙනි. එක් රටකට ජාතික ගී එකක් මිස කීපයක් තිබිය නොහැකිය. භාෂා හා ජනවර්ග අතින් විවිධත්වයක් ඇති භාරතයේ පවා ඇත්තේ එකම ජාතික ගීයකි. භාරතයේ ජාතික භාෂාව වූ හින්දි භාෂාවෙන් එය රචනා වී ඇත.

නිශ්චිත දේශය, භාෂාව, සාහිත්‍යය, සංස්කෘතිය, ආර්ථිකය යන මේ සියල්ලක්ම ජාතියේ අංගෝපාංගයන්ය.

මෙම අංගෝපාංග සහිත වූ ජාතියක් බිහිකිරීම එක් පුද්ගලයකු විසින් හෝ සුළු කාලයකින් කළහැකි දෙයක් නොවේ. වර්තමානයේ බලය හා ධනය අතින් ශක්තිමත් ජාතීන් පිළිබඳව සලකා බැලීමේ දී අඩුම ගණනේ අවුරුදු හයසියයක් තරම් කාලයක් ජාතියක් ගොඩනැගීමට අවශ්‍ය බව පෙනේ. ඇතැම් ආක්‍රමණශීලී ජාතීන් වෙනත් ජාතීන් වඳකරගෙන අලුත්ම ජාතීන් ද ගොඩනගා ඇත. ඕස්ට්‍රේලියාවේ ආදි වාසීන් යටපත් කළ ඉංග්‍රීසිහු එහි ඕස්ට්‍රේලියන් ජාතියක් බිහිකල අතර එම ඉංග්‍රීසීන්ම ඇමරිකාවේ රතු ඉන්දියන්වරු නැතිකර ඇමරිකානු ජාතියක් ගොඩනගා ඇත. මේ අතර ලොව පුරා විසිරී සිටි යුදෙව්වන් ඒකරාශී කර ඔවුන් ඊශ්‍රායලය නමින් රටක් හා ඊශ්‍රායල ජාතියක් ද බිහිකරගෙන තිබේ. ඔවුන්ට වෙනම බසක් හා බසට වෙන් වූ අක්ෂර සංකේත ද ඇත. දෙමළ ජනයාට ජාතියක් වශයෙන් ලොව තුළ පෙනී සිටීමට ඔවුන්ටම වෙන් වූ රටක් මේ වන තුරුත් නොමැත. ඔවුන්ගේ ජාතික උරුම හිමිකම් තමිල්නාඩුව හා බැඳී ඇතත් එය ඉන්දියාවේ ප්‍රාන්තයක් මිස වෙනම රාජ්‍යයක් නොවේ. ඒ නිසා ලොව පුරා විසිරී පැතිරී සිටින කෝටි 7 ක් පමණ වූ දෙමළ ජනයා සඳහාම වෙනම රටක් යොදාගෙන ජාතියක් වශයෙන් නැගීසිටීමට ඔවුහු ප්‍රබල උත්සහයක යෙදෙති. එම දෙමළ ජාතියේ දේශය තමිල් ඊළම්" තහවුරු කළදාට දෙමළ ජාතියක් ලෙස ලොවට ප්‍රකාශ කළ හැකිය. වඳවී යන ජාතියක් වඳවීමෙන් වළක්වා ගැනීමට නම් ඒ ජාතියටම හිමි වූ දේශයක් උරුම කරගත යුතුමය. ඒ උරුමය වෙනත් ජාතියකින් දේශයකින් කොටසක් කඩාගෙන හෝ සම්පූර්ණ දේශයම අත්පත් කරගෙන හෝ ලබා ගැනීම ජාතික වැඩක් නොව අවජාතක වැඩකි. තම පාරම්පරික භූමිය තමිල්නාඩුව දෙමළ ජාතීන්ගේ රට වශයෙන් යොදාගැනීම එකවරම කළ නොහැකි හෙයින් සිංහල ජාතියේ දේශය ආක්‍රමණය කිරීමට ඔවුහු දේශපාලන හා යුධමය උපක්‍රම යොදාගෙන ඇත. පළමුව තම තම ජාතියට ගරුකළ යුතු ය. ඒ සමග ම අන්‍ය ජාතීන්ට ද ගරුකළ යුතුය. ඔවුන්ගේ අයිතිය පිළිගත යුතුය. එම අයිතියට හානි නොකළ යුතුය.

බෙංගමුවේ නාලක හිමි

නායක කරකාදීන්ගේ අගය කිරීමකට ලක් නොවූයේය. එදා නායක කරකාදීන් කළුසුදුන් හා එක්ව එතුමාගේ ව්‍යාපාරයට එරෙහිව වූහ. ධර්මපාල තුමන්ගේ ව්‍යාපාරයෙහි අරමුණ වූයේ නිවට නියාලු තත්ත්වයට පත්කර තිබූ සිංහලයාට තමන් ගොඩ නැගූ රටෙහි අහිමි කර තිබූ අයිතිවාසිකම් නැවත ලබාදීමට තමන් මෙහි සැබෑ උරුමකරුවන් බව ඒත්තු ගන්වා තහවුරු කර දීමයි.

අද ද එදා පැවති තත්ත්වය හා සමාන තත්ත්වයකට සිංහලයා පත්ව ඇත්තේය. එකම වෙනස නම් එදා පැවතුනේ විදේශීය පාලනයක් වීමත් අද ස්වදේශික පාලනයක් පැවතීමත්ය. අද සිංහලයාට ඔහුගේ රට ඔහුගේ නොවන බව ඒත්තු ගැන්වීමට කුමන්ත්‍රණ රැසක් ක්‍රියාත්මක වේ.

මේ රටේ අනන්‍ය ශිෂ්ටාචාරය ගොඩ නැගූ සිංහලයාට සිංහල, සිංහල ජාතිය" යන වචන තහනම් බවට පත්කර තිබේ. එවැනිනක් භාවිත කළහොත් ඔහු රාජ්‍ය විරෝධීයෙකු හෝ ජාතිවාදීයෙකු යැයි හංවඩු ගසනු ලැබේ.

මර්ධනය කරනු ලැබේ. සුළු වාර්ගිකයාට තම වර්ගයා ගැන, වර්ගයේ අයිතිවාසිකම් ගැන ඕනෑම උද්ඝෝෂනයක් කළ හැකිය. අද සිංහල දේශපාලනයේ ද සැදී පැහැදී සිටින්නේ සුළු වාර්ගිකයන්ට අයිතිවාසිකම් සැලැස්වීම සඳහාය. ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් ලබාදීම සඳහාය. ඒ ආණ්ඩු පිහිටුවීමට උන්ගේ ජන්ද කුට්ටියේ වටිනාකම නිසාය. අද ජාතිය පත්ව ඇති විනාශයට එකම හේතුව ධර්මපාල වින්තනය අමතක කිරීමයි. ඉන් බැහැර වීමයි. සිංහල ජාතියට, යළි එඩිය, සවිය කවා රට දැය සමය පත්ව ඇති විපතක් ගලවා ගැනීමේ ඒකායන මාර්ගය ධර්මපාල වින්තනය, ධර්මපාල වර්තය හැකිතාක් බාල සහ තරුණ පරපුර අතර ප්‍රචලිත කිරීමයි.

ගුණරුවන් සෙනරත් ධර්මාචාර්ය

දෙවනුව ගුවන් තොටුපල වී ගබඩාවක් කළාට කමක් නැත. අගමැති තුමනි,

මත්තල ගුවන්තොටුපලේ ගබඩා ඉඩ කඩ වී ගබඩා කිරීමට යොදාගැනීමට තම දේශපාලන විරුද්ධවාදිය අපකීර්තියට පත්කර පටු දේශපාන වාසි ලබාගැනීමේ අමුණින් කළ එතරම් උසස් නොවන ක්‍රියාවකැයි සිතමු.

ගුවන්තොටුපල වී ගබඩා කිරීමට පාවිච්චි කිරීමට අදහස් කරන බව ඔබතුමා වේලාසනින් පවසා තිබූ බවක් ද ඇසීමු. ඒ ගැන විරුද්ධ මත ප්‍රකාශ වනවිට එසේ ගුවන්තොටුපල ඉඩ පාවිච්චි නොකරනවා නම් හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයේ වී මිලට ගැනීමට රජයට නොහැකිවන බව ද පැවැසිණ. ඒ අනුව අපට එළඹිය හැකි නිගමනය නම් ගුවන් තොටුපල නොතිබුණා නම් එහි ගොවීන්ගේ වී මිලදී ගැනීමට රජයට කිසිසේත්ම නොහැකිවන බව නොවේද?

අප යෝජනා කර සිටින්නේ එදු ජේ.ආර්., ශ්‍රේමදාස යුගයේ ද පුද්ගලික අංශයට පවරාදුන් වී අලෙවි මණ්ඩලයේ 300 කට අධික ගබඩා ගොඩනැගිලි පළමුව පවරා ගන්නා ලෙසත්, ඒවාද නොසැහෙන බව පෙනෙන්නම් ගුවන්තොටුපලේ ගබඩා පාවිච්චි කිරීම සුදුසු බවත්ය.

අපි ඉල්ලන්නේ මහාණ්ඩුවට ආපසු පවරා ගන්නා බැර බලය පැවරීමක්.

දෙමළ ජාතික සන්ධානයේ එම්.ඒ. සුමන්තිරත් 2015 අගෝස්තු මස 30 වැනිදා ඉරාදා දිවයින 5 වන පිටුව

රටේ සහ උතුරු නැගෙනහිර සත්‍ය තත්වය ගැන විශේෂයෙන් සිංහල අපි දැනුවත්විය යුතුය. ඕනෑම කෙනෙකුට සංවිධානයකට, පක්ෂයකට හෝ රටකට ඕනෑම අදහසක් ඉදිරිපත් කිරීමේ හැකියාව ඇත. තමන් හෝ තම සම්බන්ධ වී සිටින අයගේ අවශ්‍යතා සපුරා ගැනීම සඳහා හෝ තමන්ට යම් කිසි කණ්ඩායමක නායකත්වය ලබාගැනීමට හෝ කැපී පෙනීමට උත්සාහ කිරීමට සමහර අය මෙසේ කරුණු ඉදිරිපත් කිරීම සාමාන්‍ය දෙයකි.

එම කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නා හිතන විදිහට හෝ හිතනවා යැයි පෙන්වන දිනට එසේ කරුණු ඉදිරිපත් කළත් ඒවා පිළිගැනීමේ සහ ක්‍රියාත්මක කිරීමේ කාර්යය සඳහා එම කරුණු වලට සම්බන්ධ අනෙකුත් අයගේ හෝ පාර්ශවයන්ගේ හෝ අදහස් හා හැකිනම් කැමැත්ත අනිවාර්යයෙන් ලබා ගත යුතුව ඇත. එසේ නැතහොත් ප්‍රශ්න පැනගැනීම වැළැක්විය නොහැකිය. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය යනු බහුතරයකගේ කැමැත්තට අනුව කටයුතු කිරීමයි. (Rule of Majority) එය ජාතිකව හා ජාත්‍යන්තරව පිළිගෙන ඇති ක්‍රමවේදයකි.

දැන් අපි විවෘත මතභේද හා පලමු දෘෂ්ටියකින් ලෝකය දිනා බලමු.

අපි ඉල්ලන්නේ මහාණ්ඩුවට ආපසු පවරා ගන්න බැරි බලය පැවරීමක් දෙමළ ජාතික සන්ධානයේ එම්. ඒ. සුමන්තිරත්න (2015 අගෝස්තු මස 30 වැනිදා ඉරිදා දිවයින 5 වන පිටුව)

රටේ සහ උතුරු නැගෙනහිර සත්‍ය තත්වය ගැන විශේෂයෙන් සිංහල අපි දැනුවත්විය යුතුය.

ඕනෑම කෙනෙකුට, සංවිධානයකට, පක්ෂයකට හෝ රටකට ඕනෑම අදහසක් ඉදිරිපත් කිරීමේ හැකියාව ඇත. තමන් හෝ තමා සම්බන්ධවී සිටින අයගේ අවශ්‍යතා සපුරා ගැනීම සඳහා හෝ තමන්ට යම්කිසි කණ්ඩායමක නායකත්වය ලබාගැනීමට හෝ කැපී පෙනීමට උත්සාහ කිරීමට සමහර අය මෙසේ කරුණු ඉදිරිපත් කිරීම සාමාන්‍ය දෙයකි.

එම කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නා හිතන විදිහට හෝ හිතනවා යැයි පෙන්වන විදිහට එසේ කරුණු ඉදිරිපත් කළත් ඒවා පිළිගැනීමේ සහ ක්‍රියාත්මක කිරීමේ කාර්යය සඳහා එම කරුණු වලට සම්බන්ධ අනෙකුත් අයගේ හෝ පාර්ශවයන්ගේ හෝ අදහස් හා හැකිනම් කැමැත්ත අනිවාර්යෙන් ලබා ගත යුතුව ඇත. එසේ නැතහොත් ප්‍රශ්න පැන නැගීම වැළැක්විය නොහැකි ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය යනු බහුතරයකගේ කැමැත්තට අනුව කටයුතු කිරීමයි. (Rule of Majority) එය ජාතිකව හා ජාත්‍යන්තරව පිළිගෙන ඇති ක්‍රම වේදයකි.

දැන් අපි විවෘත මතසකිත් හා පළල් දෘෂ්ටියකින් ලෝකය දිහා බලමු. ලෝකයේ භාෂා 6000 කට වඩා කතා කරන ජන වර්ග 10,000 ක් පමණ වෙති. නමුත් ලොවෙහි ස්වෛරී රටවල් ඇත්තේ 197 ක් පමණි. ලොව සෑම ජනවර්ගයකටම තමන්ට කියා රටක්

අපි ඉල්ලන්නේ මහාණ්ඩුවට ආපසු පවරා ගන්න බැරි බලය පැවරීමක්

හෙවත් මාතෘ භූමියක් නොමැති බව මින් පැහැදිලිව තේරුම් ගත යුතුව ඇත.

කෝටි හත්සියක් (7,000,000,000) කට වඩා ජීවත් වෙන ලෝකයේ එක්කෝටි පහස් දෙලක්ෂයක් (15,200,000) වන සිංහල ජාතිය අතීතයේ පටන් තමන්ට යැයි කියා රටක් වෙන්කරගෙන ආරක්ෂා කරගෙන ඇත. මාතෘ භූමියක් ඇත. එය මේ රටයි. ලෝක ජනගහනයෙන් භාරසියෙන් පංගුවක් වන (1/400) සිංහල ජාතියට අවුරුදු 2500 ට වැඩි කාලයක් තිස්සේ ලොව ඇති සීමිත රටවල් කීපයෙන් එකක් හිමිකර දෙනු ලැබුවේ මේ පොළොවේ දෙවුන්දරතුඩුවේ සිට කන්කසන්තුරය දක්වාත් හලාවත සිට මඩකලපුව දක්වාත් වැලලී ගිය අප මුතුන් මිත්තන්

විසිහි. ඒ අතීත මුතුන් මිත්තන්ගේ පරම්පරාවෙන් පැවතෙන ඒ රෝ ධාර රණවිරුවෝ අවුරුදු 2500 ට වැඩි කාලයක් තුළ රජවරුන් 185 ක් දෙනෙකු සහිත අතීත රාජාවලියක් තිබූ සිංහල ඉතිහාසයේ මේ රට දෙසිය (200) වරකටත් වඩා ලොකු කුඩා ආක්‍රමණිකයන්ගෙන් සහ කැරලිකරුවන්ගෙන් මුදාගෙන තමන්ගේ සිංහල අනාගත පරපුරට උරුම කර දුන්න. ඔවුන් විසින් එසේ කරනු ලැබුවේ මෙම බිම කිසිම දිනෙක අත් ජාතියකට ලියා නොදෙනු ඇතැයි යන පරම අභිලාෂයෙනි. ඔවුන්ගේ දුවා දුරුවන් අනාගතයේදී මේ සිංහල අපගේ රටයි අප ඉපදෙන මැරෙන රටයි යන්න පැවසීම අවුරුදු 2500 ට වැඩි ඉතිහාසය පුරා රට රැකගෙන මතු පරපුරේ උරුමය රැකගෙන මතු පරපුරේ උරුමය සුරැකීමේ චේතනාවෙන් දිවි පිදු ලක්ෂ ගණනක රණ වීරවන්ගේ ප්‍රධාන බලාපොරොත්තුව වූ බව හිසැකය. එසේ මුතුන් මිත්තන් අපට උරුම කර දුන් අපේ මව්බිම අපේ අනාගත පරපුරට හිමි කර දීම සිංහලයාගේ විශේෂයෙන්ම සිංහල බෞද්ධයාගේ ප්‍රධාන වගකීම හා යුතුකම බවත් රටේ පාලනය දුර්වලවල වූ හැමවිටම දෙමළ ආක්‍රමණ දොරළුගටම පැමිණ ඇතත් ඒවා පරදා රට ආරක්ෂා කිරීමේ කාර්යය අනාගතයේදී ද බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කර ඇති පරිදි දිගටම කෙසේ හෝ ඉටුවන බවත් කවුරු කවුරුත් තේරුම් ගත යුතුව ඇත.

ලෝකයේ පැරණි සිතියම් සම්බන්ධයෙන් ඇවිදින විශ්ව කෝෂයක් ලෙස

විරුදාවලිය ලත් වංශලන්තයේ ඔක්ස්ෆර්ඩ් සරසවියේ මහාචාර්ය සී.සී. ඩේවිස් මහතාගේ සිතියම් වලට අනුව ක්‍රි.පූ. 5 වන සියවසේ සිට ක්‍රි.ව. 1500 දක්වා අප රට හඳුන්වා දී ඇත්තේ සිංහලේ (Sinhale) නමිනි.

ජාතික වශයෙන් ගත් කල 1815 ඉංග්‍රීසින් සමග අත්සන් කරන ලද උඩරට ගිවිසුමේදී මේ රට හඳුන්වා දී ඇත්තේ සිංහලේ නමිනි. අතින් ලියන ලද පිටු 14 කින් සමන්විත එම ගිවිසුමේ සෑම පිටුවකම වෙන් වෙන් වශයෙන් වම් පැත්තේ භාගය ඉංග්‍රීසින්ට තේරුම් ගතහැකි වන පරිදි ඉංග්‍රීසියෙන්ද දකුණුපැත්තේ භාගය සිංහලයන්ට තේරුම් ගත හැකි වන පරිදි සිංහලෙන්ද දක්වා ඇත.

මෙයින් පෙනී යන්නේ 1815 දක්වාම මේ රට ජාතික වශයෙන් සිංහල ජනතාවගේ මව්බිම වන සිංහලේ හැටියට පිළිගෙන තිබූ බවයි.

මෙහි දෙමළ අයිතියක් ගැන කෙසේවත් සදහන් වී නොමැති බව සියල්ලන්ම දැන ගත යුතුව ඇත.

සියම් ධුරුම මූලාශ්‍රයන්ගෙන් යුත් 'දිනකාලිමාලි' (ක්‍රි.ව. 615) නැමැති ග්‍රන්ථයට අනුව මේ රට හඳුන්වා දී ඇත්තේ සිහලේ නමිනි. මේ රටෙන් වරටට ගෙන ගිය භික්ෂු උපසම්පදාව සිහල උපසම්පදාව වශයෙන් හඳුන්වා දී ඇත. ක්‍රි.ව. 459 දී ලියා ඇති ඉන්දියාවේ කල්යාණි ශිලා ලිපියෙහිද මේ රට සිංහල දේශය යනුවෙන් හඳුන්වා දී ඇත. මීට අමතරව 1936 දී යාපනයේ විෂ්ණු කෝවිල් භූමියේ කැණීමකදී හමුවූ වසන රජුගේ (ක්‍රි.ව. 66-110) වල්ලි පුරම් රන්පතට අනුව එම රජුගේ ඉසගිරි ඇමැති විසින් නාගදීපය පාලනය කළ බව පැහැදිලිව දක්වා ඇත.

මලේ මලේ තැඹිලය වැන්න පොල් මලේ රළේ රළේ මුහුදින් දමන දිය රළේ බලේ බලේ රාසිං දෙයියන්ගේ බලේ ගලේ කොටුව බැන්දැයි තිරිකුණාමලේ

සිංහල පොඩි ළමයෙකු පවා දන්නා ii රාජසිංහ රජු (1634-1686) වෙනුවෙන් ලියවුණ කවියෙන් සිංහලයන් ක්‍රිකුණාමලය රැකගත් ආකාරයයි. මේ රට සිංහලයන්ගේ මව්බිම ඉව පැවසීමට කියන්න තවත් කරුණු උවමනාද?

ජපානය ජපනුන්ගේ රට හැටියට සළකන්නාක් මෙන්ම චීනය චීනුන්ගේ රට හැටියට සළකන්නාක් මෙන්ම සිංහලේ දූපත සිංහලයාගේ රට බව අනිවාර්යෙන්ම පිළිගෙන ඇත. අවුරුදු 2500 කට වැඩි අතීතය කියාපාන මහාවංශය නම් ලිඛිත ඉතිහාසය මගින් ඔප්පු වන පරිදි අවුරුදු දහස්

සිංහලයන්ගේ මව්බිම බව අවවාදයෙන් ජාතිකව හා ජාත්‍යන්තරව පිළිගෙන ඇත. එහි ගෞරවය හිමි වන්නේ ඒ උතුම් ශිෂ්ටාචාරය මතු පරපුරට උරුම කරදුන් ඒ උදාර අතීත සිංහලයන්ටය. එය අසත්‍යයක් යැයි කීම උන්මත්තකයෙකුට හැර වෙනත් කිසිවෙකුට කළ නොහැකිය.

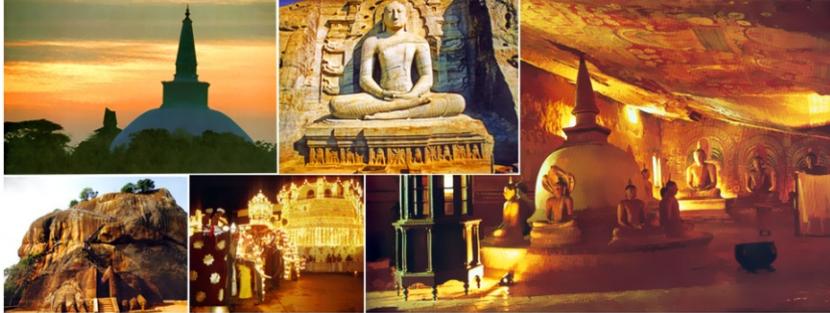
මෙයින් කීමට අදහස් කරනුයේ මේ රටේ සිංහලයන් පමණක් හෝ සිංහල බෞද්ධයන් පමණක් හෝ ජීවත් විය යුතු බව නොවේ. සුලු වාර්ගිකයන් ආරක්ෂා කරමින් ඔවුන් සමග සහයෝගයෙන් සමාදානයෙන් ජීවත් වන අතර සුලු වාර්ගිකයන්ගේ අන්තවාදී ඉල්ලීම් වලට ඉඩ නොදීම මාතෘ භූමියේ අනාගත

පැවැත්මට අතිශයින් වැදගත් වන බව 6 වෙනි පංතිය සමත් සියලුම රට වැසියන්ට සහ පාලකයන්ට පෙනී යා යුතුය.

ලෝකයේ සෑම රටක්ම බහු ජාතික බහු ආගමික රටවල් ය. එක් ජන වර්ගයක් මව්බිම කරගෙන

ජීවත් වන සෑම රටවලම පාහේ කලින් කලට සංක්‍රමණය වූ වෙනත් ජනවර්ග ජීවත් වෙති. ඕනෑම රටක එසේ ජීවත් වන සියලු ජනවර්ගයන්ගේ ජන්ම භූමිය ඒ රටට වුවත් එම රට මාතෘ භූමිය වන්නේ අතීතයේ සිටම ජීවත් වූ අවුරුදු දහස් ගණනක් තිස්සේ එම රට දියුණු කොට රැකගෙන ආ ජන වර්ගයට පමණි. ජන්ම භූමිය හැටියට රටක ජීවත් වන ජන කොටස් වල ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතීන් සියල්ල ඔවුන් භුක්ති වින්දත් අයෙකුට අවශ්‍ය උපරිම අයිතිවාසිකම් ලබා ගත හැක්කේ තම මුතුන් මිත්තන් විසින් දියුණු කරන ලද මාතෘ භූමියේදී පමණි. එම උපරිම අයිතිවාසිකම් ලැබීමට අවශ්‍ය නම් පිට රට සිටින සිංහල ජනයා මේ රටටද දෙමළ ජනයා තමිල්නාඩුවටත්, මුස්ලිම් ලබ්ධිකයන් අරාබිකරයටත් යා යුතුය.

මේ රට ජන්ම භූමිය කර ගත් සිංහල දෙමළ මුස්ලිම් බර්ගර් ආදී සැමට

ජපානය ජපනුන්ගේ රට හැටියට සළකන්නාක් මෙන්ම චීනය චීනුන්ගේ රට හැටියට සළකන්නාක් මෙන්ම සිංහලේ දූපත සිංහලයාගේ රට අනිවාර්යෙන්ම පිළිගෙන ඇත.

ගණනක් තිස්සේ මේ රට ගොඩ නැගූ, ලෝකයේ කිසිම රටකට හෝ ජාතියකට නොමැති විශ්මිත වාරි ක්‍රමයක් ලොවට හඳුන්වා දුන් ලෝපතල මින්නේරිය වැව, යෝධ වැව වැනි ජලාශ, රුවන්වැලි සෑය අභයගිරිය වැනි විශාල බෞද්ධ දාගැබ්, සීගිරිය වැනි කලා නිර්මාණ කරවූ අපටම අනන්‍ය වූ භාෂාවක් හා සංස්කෘතියක් හා සත්‍යත්වයක් ගොඩනගා රටම දියුණු කර මේ වන තෙක් එය ආරක්ෂා කර දී අපට හිමි කර දුන් මුතුන් මිත්තන් හිසා අපේ රට

ලංකාවේ ඕනෑම තැනකට යාමට ඒමට පීචන් ඒමට රැකියා කිරීමට හැකියාවක් තිබේ. එය මූලික අයිතිවාසිකමකි. ඒ අනුව බලන කල වර්තමානයේ සිංහලයන් හැරුණු විට අන් සියලුම ජන වර්ග වලට මේ රටේ ඕනෑම තැනක සිංහල ජනයා වැඩි වශයෙන් 100% හෝ පීචන්වන තැනක පවා පීචන් වීමේ හැකියාව ඇති නමුත් සිංහලයන්ට දෙමළ මුස්ලිම් බහුතරය පීචන්වෙන පලාත් වල වීම හැකියාව 1977 ජේ.ආර්. ජයවර්ධන පාලනයෙන් පසු හැරී ඒ ඇති බව පෙනී යයි. 1977 න් පසු පටන් ගත් මේ තත්වය අනිවාර්යයෙන්ම වෙනස් විය යුතුව ඇත. එය කිසිසේත් සිංහල ජාතිවාදී ඉල්ලීමක් නොව දේශ හිතෛෂි සාධාරණ අත්‍යවශ්‍යතාවයකි. කොටින්ම කිවහොත් සුලුවාර්ගිකයන් උතුරු නැගෙනහිර පළාත් වලින් පිට සිංහලයන්ගෙන් කිසිම කරදරයකින් තොරව වර්තමානයේ රැකියා, වෙළඳාම් ආදිය කරගෙන දැරුවන්ට අධ්‍යාපනය ලබා දෙමින් ඉඩකඩම් මිලදීගෙන ගෙවල් දොරවල් හදාගෙන නිවී සැනසිල්ලේ පීචන් වන්නාක්මෙන් ත්‍රස්තවාදය අවසන්ව ඇති බැවින් අවශ්‍ය වන්නේ සිංහලයන්ට ද උතුරු නැගෙනහිර පලාත්වල විවෘතම සාමකාමී ජීවිතයක් ගත කිරීමට සැලසීමයි. එය දෙමළ මුස්ලිම් සුලු වාර්ගිකයන් විශේෂයෙන්ම තේරුම්ගත යුතුව ඇත. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය යනු එයයි. ඉන්දියාවෙන් සරණාගතයන් යැයි සලකන දෙමළ ජනයා උතුරු නැගෙනහිර පදිංචි කිරීමට පෙර 1981 දී උතුරේ සිටි සිංහලයන් 33,000 නැවත පදිංචි කිරීම රජය සතු මූලික වගකීම බවත් එසේ නැතිව සිංහලයන් තම මව්බිමේ උතුරු නැගෙනහිර පළාත්වලින් පලවා හැරී ඔවුන් උතුරු නැගෙනහිරට අමතරව දකුණටත් පැමිණ සිංහලයන් අතර සුව සේ විසීම නොවේ.

දැන් අපි දෙමළ ජනවර්ගය දෙස බලමු. ජාත්‍යන්තර දෙමළ ජනගහනය කෝටි අටක් (80,000,000) ක් පමණ වේ. එයින් 80% ක් පමණ පීචන් වන්නේ ඉන්දියාවේ තමිල්නාඩුව එනම්, දෙමළ මව්බිම වශයෙන් ජාත්‍යන්තරව පිළිගත්

ලංකාව මෙන් දෙගුණයක් විශාල වර්ග කිලෝ මීටර් 130000 විශාල වූ ඉන්දියානු ප්‍රාන්තයෙහිය. ලංකාවේ පීචන් වන්නේ දෙමළ ජනගහනයෙන් 4% කට අඩු ප්‍රමාණයකි. ලංකාවේ උතුරු නැගෙනහිර පලාත්වල පීචන් වන්නේ ලෝක දෙමළ ජනගහනයෙන් 2% කටත් අඩු ප්‍රමාණයකි.

ලෝකයේ තමන්ටම කියා රටක් නැති විශාලම ජන වර්ගය දෙමළ බව බොහෝ අය නොදනිති. ඔවුන්ට ඇත්තේ ඉන්දියාවේ ප්‍රාන්ත 26 න් 1 ක් පමණි. ඔවුන්ට ප්‍රාන්තයක් වෙනුවට රටක් අවශ්‍ය නම් එය වෙන්කර ගත යුත්තේ ලෝක දෙමළ ජනගහනයෙන් 80% ක් පමණ පීචන් වන ඉන්දියාවේ තමිල්නාඩුවේ මිස ලෝක දෙමළ ජනගහනයෙන් 2% කටත් වඩා අඩුවෙන් පීචන් වන මෙරට උතුරු නැගෙනහිර පළාත් වල නොවන බව මන්ද බුද්ධික හෝ මානසික රෝගීන් නොවන සියල්ලන්ටම තේරුම් යනු නොඅනුමානය. එය නොතේරෙන අයුරින් සිටීමට බොහෝ ලංකා දෙමළ නායකයන් සහ සමහර සිංහල නායකයන්ද පෙළඹී ඇති බව පෙනේ.

දැනට ප්‍රශ්නයට යොමු වී ඇති උතුරු නැගෙනහිර පළාත් වල නම් වලින් හඳුනාගෙන ඇති ඉපැරණි වෛතස ගණන 260ක් සහ මීට අමතරව තවමත් නම් වලින් හඳුනා නොගත් බෞද්ධ සිද්ධස්ථාන සිය ගණනක නටඹුන් තිබීමෙන් පෙනී යන්නේ මේ ප්‍රදේශයේ අතීතයේ සිටම සිංහල බෞද්ධයන් පදිංචි වී සිටි බව නොවේද? ත්‍රස්තවාදය ඔවු දිවීමට පෙර 1981 සංඛ්‍යා ලේඛනවල මේ ප්‍රදේශවල සිංහලයන් 276,500 ක් පදිංචිව සිටි බව දැක්වේ. මීට අමතරව මුළු රට පුරාම විහිදී ඇති සිංහලයන්ට පමණක් අවේණික වූ වාරි කර්මාන්ත පද්ධති වලින් පැහැදිලි

වන්නේ එම ප්‍රදේශවල සිංහලයාට අතීතයේ සිටම තිබූ සුවිශේෂී උරුමය නොවේද? ක්‍රි.ව. 125 ක් අත අතියේදී සද්ධාතිස්ස රජු විසින් කරවන ලද පදවිය වැව, ක්‍රි.ව. 650 දී පමණ පළමුවන අශ්වමේරු රජු විසින් කර වන ලද මුලතිව් නගරයට නිරිත දෙසින් පිහිටා ඇති කුරුදු වැව (දැනට තන්තිමුරුප්පු කුලම් වැව) සහ එම වැව ඉස්මත්තේ ඇති කුරුදු විහාරයේ නටඹුන්, මන්නාරම් අකච්චිමුරුප්පු වැව, යාපනයේ ඉරණමඩුකුලම් වැව, වවිනියාවේ පාවට්කුලම් වැව, වන්නිකුලම් වැව ක්‍රි.ව. 822 දී අශ්වමේරු රජු කරවන ලද කන්තලේ වැව ධාතුසේන රජතුමා (459-469) විසින් කරවන ලද පනන්කාව වැව, අක්කර 14,000 ක් අස්වැද්දිය හැකි යැයි සැලකෙන යෝධ වැව ආදී ප්‍රධාන වැව් සහා කුඩා වැව් සමූහය සහිත සංකීර්ණ වාරිකුම පද්ධතිය යාපනය, මන්නාරම, මුලතිව්, පදවි, කන්තලේ ආදී සියලුම ප්‍රදේශ වල පෙර සිටම පැවති සිංහල අයිතිය මනාව විදහා පායි.

ප්‍රභාකරන් නැමැති මෘග ත්‍රස්තවාදියාගේ සහ රහිල් වන්දිකා සමයේදී නව ලංකා ව්‍යාප දෙමළ ඉතිහාසයක් විළිදැක් වූවත් ලංකා සහ ජාත්‍යන්තර ඉතිහාස මූලාශ්‍ර වලට අනුව 13 වෙනි සියවස තෙක් දකුණු

ඉන්දියාවේ වසර දහස් ගණනක කීර්තිමත් ඉතිහාසයක් දෙමළ ජනයා සතුව පැවතුණි. රාජ රාජ වෝල වැනි රජවරු මුහුදින් එතා පිහිටි රටවල කොටස් පවා තම ගුණාංගයට හසුකරගෙන තිබූ බව පෙනේ. නමුත් 13 වන සියවසේ මෝගල් අධිරාජ්‍යයාගෙන් ඉන්දියාවට ප්‍රහාර එල්ල වූ අවස්ථාවේ දෙමළ රාජ්‍යය බිඳ වැටිණි. ඒ කාලයේ සමහර දෙමළ ජන කණ්ඩායම් මේ රටේ උතුරුකරයට පැමිණ ඇති අතර සිංහල රජුගේ අවසර ලබාගෙන උතුරේ පදිංචි වූ බව කියවේ.

පසුව ලන්දේසින් විසින් දැනට වසර 400 කට පමණ පෙර දුම්කොළ වැවීම සඳහා කුලීකරුවන් වශයෙන් දෙමළ වාර්ගිකයන් දකුණු ඉන්දියාවෙන් ගෙන්වා ගත් බවද වසර 150කට පමණ පෙර බ්‍රිතාන්‍යයන් විසින් කෝපි වැවීම සඳහා ඉන්දියාවෙන් දෙමළ ජාතිකයන් කුලීකරුවන් වශයෙන් ගෙන්වා ගත් බවත් මෙම ජනයාගෙන් 60% ක් පමණ සිරිමා ශාස්ත්‍රී ගිවිසුම යටතේ ඉන්දියාවට පිටත් කර යැවූ බවද දැක්වේ.

ඉතින් මේ කරුණු සනාථ කරමින් කේ. පොන්නම්බලම් නමැති දෙමළ ඉතිහාසඥයා 13 වන සියවසට පෙර උතුරේ දෙමළ ජනාවාස නොතිබුණු බවද එසේම කානිගේසු ඉන්ද්‍රපාලන් නැමැති ඉතිහාසඥයා ඔහුගේ ආචාර්ය උපාධිය සඳහා ඉදිරිපත් කර ඇති Dravidian Settlement in Ceylon යටතේ 13 වන සියවසට පෙර යාපනය ප්‍රදේශයේ දුට්ඨ ජනාවාස නොතිබුණ බව සඳහන් කර ඇත.

යාපනයේ උගත් ලේඛකයෙකු වන කේ වේලුපිල්ලේ 1918 දී (යාලපනාවයි පව්පට්ටේ) කෘතියෙන් යාපනේ ගම්වල ඇති නවී වලින් 75% කට වඩා දෙමළ නම්වලට පරිවර්ථනය කර ගත් සිංහල නම් බව දක්වා ඇත.

ක්‍රි.පූ. 237 දී සේන හා ගුත්තික යන දෙමලුන්ගේ ආක්‍රමණිකත්වයෙන් පටන්ගෙන ප්‍රභාකරන් දක්වා අවුරුදු 2250 ක් ඇතුලත දෙමළ ජාතිකයන්ගේ නාඩන පීඩන වලට සිංහලයා සාර්ථකව මුහුණ දී ඇත. සියලුම ජනයාට සහ සතුන්ටත් මෙහි කරන ලෙස අවවාද අනුශාසනා කළ මහඟු දර්ශනයක් වන බෞද්ධ දර්ශනයෙන් බහුතර සිංහලයාගෙන් 90% වැඩි කොටසක් හෝ හසුරුවන බැවින් එය දුර්වලකමක් ලෙස සැලකීමට සුලු වාර්ගිකයන්ගෙන් සුලු කොටසක් වන අන්තවාදීන්ගේ සිරිතක් වී ඇත. නමුත් එය එසේ නොවන බව ඔවුන් 2005-2009 අතර අත්දැකීමෙන් හෝ තේරුම් ගත යුතුව ඇත. මේ රටේ පළාත් 9 න් දෙමළ ජනතාව 65% කට වැඩියෙන් සිටින්නේ එක් පළාතක බැවින් ඔවුන්ගෙන් 50% ක් පමණ සිටින්නේ බහුතර සිංහලයන් ජීවත් වන පළාත් 7 ක බවත් රටේ බහුතරය නොදන්නවා වීමට පුලුවනි. එසේම මෙරට මව්බිම කරගෙන ජීවත්වන සිංහලයන් පළාත් 9න් පළාත් 7කම ජනගහනයෙන් 65% වඩා ජීවත් වෙති.

ඉහත ගෙන හැර දැක්වූ කරුණු හා තවමත් ගෙනහැර නොදැක් වූ මේ රටේ ජනයා දැන ගත යුතු විශේෂිත කරුණු ගැන සැලකීමේදී පසුගිය කාලයේ රට අගාධයට ඇද දැමීම සහ දස දහස් ගණනක් වූ සිංහල දෙමළ මුස්ලිම් ජනයා මරණයට පත් වීම සම්බන්ධයෙන් කොටි සංවිධානය හා බැඳී තිබුණු දෙමළ ජාතික සංවිධානය අසාධාරණ අත්තනෝමතික රට බෙදීමක් හා තම ප්‍රදේශයට විශේෂිත බලතල නිතර ඉල්ලා සිටින්නේ වර්තමානයේ රට කරවන නව ජනාධිපති හා අගමැති දෙපල අද ගොලු බිහිරි මානසික රෝගී තත්වයක් ඇති අය හැටියට සිතාගෙන දැයි නොදනිමි.

රටට හා සාමාන්‍ය සිංහල දෙමළ මුස්ලිම් ජනතාවට අවශ්‍ය වන්නේ රැකියා ව්‍යාපාර කරගෙන දරුවන්ට

අධ්‍යාපනය ලබා දෙමින් හොඳින් තම තමන්ගේ ජීවිත ඉදිරියට ගෙන යාමයි. ඉන්දියානුවෝ පනහෙන් පංගුවක් පමණ අවුරුදු දහස් ගණනක් ඒකීය රටක්ව පැවති මේ රට බෙදීමට වලිකනවානම් 2009ට පෙර පැවති තත්වයට රට පත්වීම වැළැක්විය නොහැක. දෙමළ වාර්ගිකයන්ට මැති ඇමැති, පොලිස්පති, නීතිපති, අගවිනිසුරු, මහබැංකු අධිපති වැනි රටේ උසස්ම තනතුරු ලබා ගැනීමට කිසිම බාධාවක් හෝ නොමැත. ඔවුන් වීම තනතුරු හොබවනවා අප සියලුදෙනා දැක ඇත. මෙරට දෙමළ පක්ෂ නායකයෙකුට අගමැති ජනපති පදවියක් හෙබවීමට අවශ්‍ය නම් කළ යුත්තේ ඉන්දියාවට ගොස් තම්බ්නාඩු ප්‍රාන්තය වෙතම රාජ්‍යයක් ලෙස හැකිනම් ඉන්දියාවෙන් වෙන් කරවාගෙන එහි ජනපති හෝ අගමැති පදවි දැරීමය. ශ්‍රී ලංකාවේ උතුරු නැගෙනහිර පළාත් කිසි ලෙසකින්වත් දෙමළන්ට සීමා කිරීමට නොහැකිය.

අවුරුදු 2500 කට වැඩි සිංහල ඉතිහාසයේ තම මව්බිමේ ඕනෑම තැනකට යාමට ඒමට ජීවත් වීමට රැකියා කිරීමට සිංහලයන්ට මෙන්ම සුලු ජනවර්ග වලට ද තිබූ නිදහස බටහිරයන්ගේ මතයට වහල් වී තාවකාලික සාමයක් සඳහා කැප කිරීම දේශ හිතෙහි රජයක පරමාර්ථය නොවිය යුතුය.

**සභාපති- සිංහලනාදය
උපදේශක ඉංජිනේරු
වංශරත්න සේනානායක
B.Sc.(Ceylon),
Textile Engineer (Germany),
L.T.L.(U.K), I.W.S.P.Grad. (U.K)**

අගෝස්තු 17 මහමැතිවරණ ප්‍රතිඵලයේ අවසන් විග්‍රහය වළිදුරව් කර සිටින සත්‍යය කුමක්ද?

ඉකුත් අගෝස්තු 17 වන දින පැවති මහමැතිවරණයේ ප්‍රතිඵලයේ ප්‍රධාන දෙපිර සංඛ්‍යාත්මකව ලබාගත් ඡන්ද සංඛ්‍යාව හා ලද ආසන සංඛ්‍යාව

පක්ෂය	ලබාගත් ඡන්ද සංඛ්‍යාව	ලබාගත් ආසන සංඛ්‍යාව
එ.ජා.ප.	5098916	106
එ.ජ.නි.ස.	4732664	95

වශයෙන් සාරාංශ ගත කළ හැක.

උතුරු නැගෙනහිර පළාත් හැරුණු විට කොළඹ, ගම්පහ, මහනුවර, කෑගල්ල, නුවරඑළිය, බදුල්ල, මාතලේ, පොලොන්නරුව සහ පුත්තලම යන දිස්ත්‍රික්ක රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතාගේ නායකත්වයෙන් යුත් එ.ජා.ප. විසින් ද,

ගාල්ල, මාතර, මොණරාගල, අනුරාධපුර, හම්බන්තොට, කුරුණෑගල, රත්නපුර, සහ කළුතර යන දිස්ත්‍රික්ක මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා නායකත්වය දුන් එ.ජ.නි.ස. විසින් ද දිනාගෙන තිබුණි.

ඡන්දය වී දෙපිර අතර බෙදී ගොස් ඇති ආකාරය දෙස බැලූ විට පැහැදිලි වන කරුණ නම්, සිංහල බෞද්ධ වැඩි ඡන්ද පදනමක් ඇති දිස්ත්‍රික්ක එ.ජ.නි.ස. ද,

අසිංහල අබෞද්ධ වැඩි ඡන්ද පදනමක් සහිත දිස්ත්‍රික්ක එ.ජා.ප. වල හිමිවී ඇති බවයි.

දෙමළ, මුස්ලිම්, වතු දෙමළ සහ සහ කතෝලික ආගමිකයන් බහුල කොට්ඨාශ වල ඡන්ද දායකයින් වපරිදි ඡන්දය භාවිතාකොට ඇත්තේ එ.ජා.ප

ටය.

සිංහල බෞද්ධ වැඩි ජනතාව අතර රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා පිලිබඳ විතරම් ප්‍රසාදයක් නොමැති වන්නේ ඔහු දේශීයත්වය සහ සිංහලකම අගය නොකරන බවට ගැති ආකල්පයක් සහිත තැනැත්තෙකු වශයෙන් ඇති හැඟීම නිසාය.

මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා හියම සිංහල බෞද්ධ අයිතිය සුරකින සිංහල නායකයෙක් යැයි අප කිසිවිටෙක නොකියමු. ඔහු බලයේ සිටිනාක් කල් කටයුතු කලේ 'ශ්‍රී ලාංකික ජාතිය' යන මිථ්‍යාව ස්ථාපිත කරවීමටය. ඔහු පැවසූයේ අප හැම විටම සිතිය යුත්තේ ශ්‍රී ලාංකිකයන් යන හැඟීමෙන් බවත් සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් ජාතින් නැති බවත් නිතර කියා දෙමළ බස රජයේ කටයුතු වලදී යොදා ගැනීම ස්ථිර වන අණපනත් ද පැනවීය. වර්ෂ 2006 න් පසු රජයේ සේවාවට බැඳුණු අයට දෙමළ භාෂා ප්‍රවීණත්වය අනිවාර්ය කිරීම ඇතුළු අණපනත් ගෙනාවේ ඔහුගේ කාලය තුළදීය. ඔහු බොහෝ විට කටයුතු කලේ සුළු වාර්ගිකයන් වෙනුවෙන් සහ ඔවුන්ට වැඩිවර ප්‍රසාද ලබාදීම සඳහාය.

මේ මොන කරුණක් තිබුණත් පසුගිය මැතිවරණයේ දී සිංහල බෞද්ධ ජනතාව රැස්වූයේ ද සිංහල බෞද්ධ ජාතික බලවේග රොද බැඳගත්තේ ද මහින්ද රාජපක්ෂ වටාය. කුමක් නිසාද ? කුමන විවේචන අඩු ලුහුඬුකම් තිබුණත් ඔහු තුළ යම් ජාතිකත්වයක් ජාතියට නැඹුරු ආකල්පයක් ඇති වූ බවට ජනතාව තුළ වූ හැඟීම නිසාය. මහබලවතුන් හමුවේ රට පාවා නොදෙන බවට හෝ රට ජාතියට සංස්කෘතියට වරෙහිව ආ හැකි ව්‍යසනයකදී රටට වරෙහි නොවන ස්ථාවරයක් ගැනීම සඳහා ඔහු වෙත යම් බලපෑමක් තමන්ට කළහැකි බව පෙර කී සංවිධාන ක්‍රියාකාරකයින් තුල වූ විශ්වාසය නිසාය.

අසිංහල හා අබෞද්ධ ජනතාවක් නියෝජනය කරන නියෝජිතයන් වැඩි පිරිසක් සහිත රජයකින් රටේ දේශීයත්වය රැකෙන සිංහල බෞද්ධ ප්‍රතිපත්ති ආරක්ෂා වන තීන්දු තීරණ ගැනීමක් ගැන සිතා ගැනීම දුෂ්කරය. ඔවුන් වෙතින් සිංහල දෙස බස රැස රැකෙන අණපනත් කෙසේ සැකසේවිද?

අවසාන විග්‍රහයේ දී අප පිලිගත යුතු සත්‍යය නම් මේ සිංහල රටේ අනාගත දිශානතිය තීන්දු කරන බලය අද හිමි වී ඇත්තේ අසිංහල අබෞද්ධ පරදේශක්කාර පිරිසකට නම් රටේ හෙට දවස සුබදායක වීමට කිසිදු ඉඩක් නැති බවයි.

රටවත් සෙනරත්

ජාතිය යනු කුමක්ද?

ඔක්ෆර්ඩ් ශබ්දකෝෂයේ මෙය විස්තර වන්නේ Community of People of mainly common descent, language, history or political institute and usually sharing one territory and government යනුවෙනි.

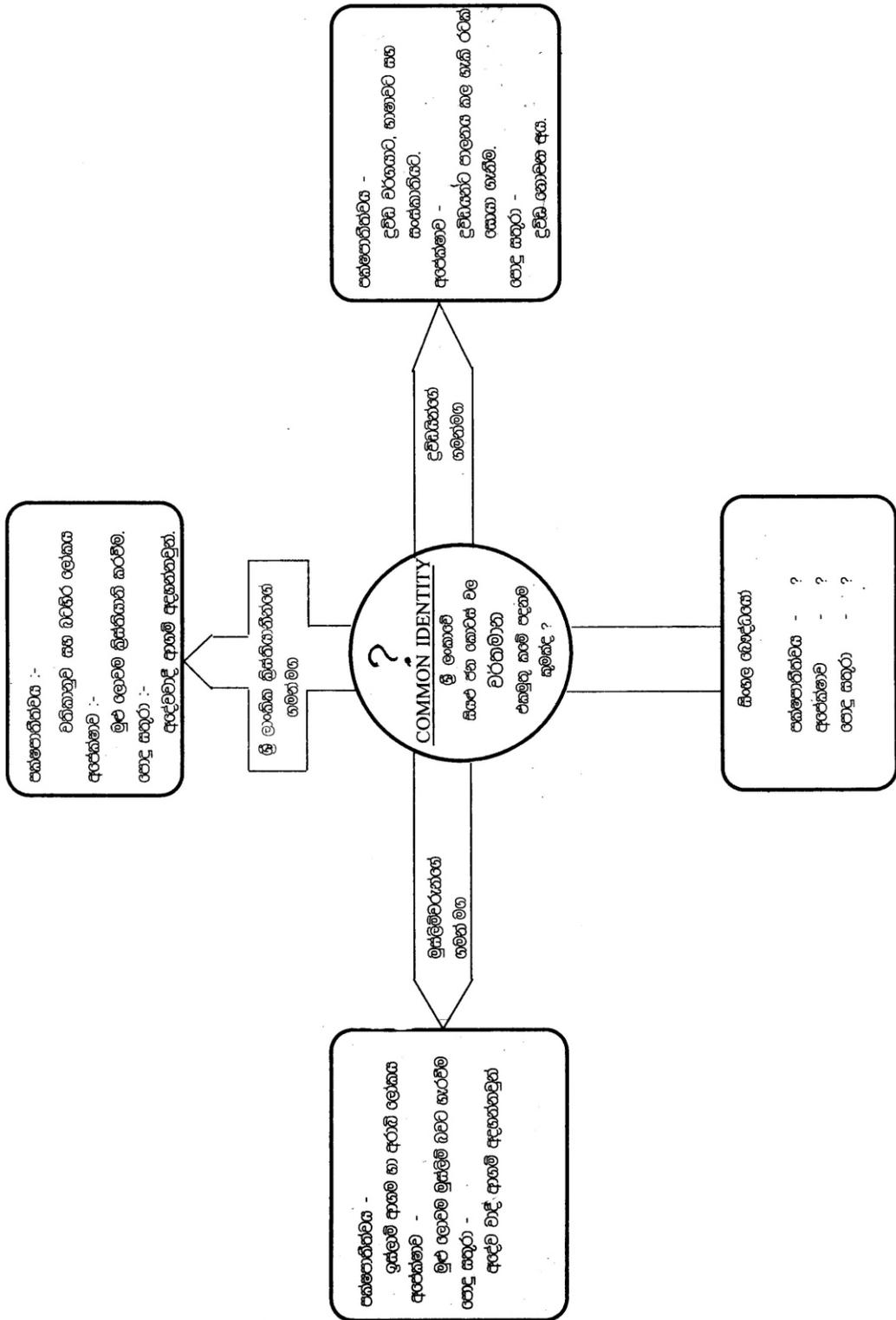
එකම දේශභූමියක් හා රජයක කොටස් කරුවන් වන්නා වූ, ප්‍රධාන වශයෙන් පොදු මූලයකින් පැවත එන්නාවූ පොදු භාෂාවක්, ඉතිහාසයක් හෝ දේශපාලන ආයතනයන් උරුමකොට ඇත්තාවූ ජනතාවක්." වශයෙන් එය සිංහලයට පද පෙරළා ගත හැකිය.

එන්සයික්ලෝපීඩියා බ්‍රිටැනිකා විශ්ව කෝෂයෙහි එය විස්තර වනුයේ, People whose common identity creates a physiological bond a political community. Their political identity usually comprises such characteristics as a common language, culture, ethnicity and history ආදී වශයෙනි.

තම පොදු අනන්‍යතාව විසින් මනෝවිද්‍යාත්මක බැඳීමකින් දුරන ජනකොටසක් බව සහ ඔවුන්ගේ දේශපාලන අනන්‍යතාව සාමාන්‍යයෙන් සමන්විත වනුයේ පොදු භාෂාවක්, සංස්කෘතියක්, ජනවාර්ගිකත්වයක සහ ඉතිහාසයකින් බවද යන කරුණු මෙහිද සඳහන් වේ.

සිවිමසල කථාව

සිංහලයින් මේ අපගේ ජනම භූමියයි.

මම සිංහලයෙක්මි.
මේ මගේ ජනම භූමිය යි.
අතීත සිංහලයන් ගේ
අපරාජිත ජය භූමිය යි.

මම සිංහලයෙක්මි.
මේ මගේ ජනම භූමිය යි.
විය ජගත් සෞන්දර්යයේ
භාණ්ඩාගාරයයි.
භූමිය සරු සාරයි.
තුරු වදලු ලිය මඬුලු වලින්
අතිරමණියයි.

මම සිංහලයෙක්මි.
මගේ මවුබිමේ කඳුගැට අතර
මැණික් ඉල්ලම් සේදියහ
උල්පත් නැගේ.
වලාකුළු රැඳවුණු කඳු මුදුනින්
සිතල සුනිමල ජල ධාරා බැසයයි.
කුරුළු ගීතයෙන් දොඩමළු වූ
මොනර නැටුම්න් විසිතුරු වූ
සරසාර වන ගහණය අතිරමණියයි

මම සිංහලයෙක්මි.
මගේ ජාතියේ අතීතය ප්‍රෞඩයි.
මගේ මුතුන් මිත්තන්ගේ ගල් කටුවට
අසු වූ කළු ගල් වලත්,
තෙලිකූර ගැටුණු බිත්ති වලත්

ජාතියේ උදාර සහස්ත්වය
සලකුණු වී ඇත.

මගේ මුතුන් මිත්තන් ගේ වීරයෙන්
ගොඩ නැගුණු සිය දහස් ගණන්
මහවැව්, කුඩා වැව් පුරා
සිහිල් ජලය රැඳී ඇත.

මම සිංහලයෙක්මි.
මේ විවිධාකාර ලෝකයේ මගේ
ජාතිය සතු මධුර භාෂාවක් තිබේ.
මගේ ජාතිය සතු සාහිත්‍යයක් තිබේ.
කලා ශිල්ප දහරක් තිබේ.
මගේ ජනම භූමියෙහි වන
ලැහැබෙහි
වෙසෙන අලි ඇතුන්ගේ පවා
වෙනම හැඩයක් තිබේ.
මගේ මේ සිංහල දිවයින වටා පිහිටි
මුහුදු වෙරළ පවා විචිත්‍රයි;
මහස්කාන්තයි.

මම සිංහලයෙක්මි.
යුගයෙන් යුගය සටන් බිමින් සටන්
බිමේ
වීර විකුම් පළ කළ
අතීත සිංහල පරපුරේ
සිංහලයෙක්මි.
මගේ ඉසුරුමත් සෞන්දර්යාභීලී
දිවයිනේ
අභිමානවත් සිංහලයෝ සියලු
කල්හිම
පූර්ණ ශක්තියෙන් හා
අපරිමිත ධෛර්යයෙන් යුක්තව
නැගී සිටියහ.
ඔවුන්ගේ හැඩ දැඩි අත්
කෙතට මෙන් ම
රණ බිමට ද හුරු විය.
මගේ මේ අතිරමණිය දිවයිනේ
නොයෙක් යුගයන්හි
නොයෙක් දිශාභාගයන් හි
රණ මඩුළු බැඳ ගත් සිංහලයෝ
සම්පත් ලෝභයෙන් පැමිණි
සතුරු ආක්‍රමණියන් ගේ රුධිරය පිට

ඔවුන්ගේ ම මළ සිරුරු පා කර
නැරියහ.
මුල්ලෙරියා වෙල වැනි
විජිත පුරය වැනි
ගන්නොරු සටන් බිම වැනි
උතුරු කෙළවරේ සිට දකුණු තුඩුව
දක්වා
සියලුම රණ බිම්වල
රණකෙළි කෙළියහ.
මම සිංහලයෙක්මි
මගේ අභිමානවත් ජාතියේ
වීර කාන්තාවෝ
'සතුරන් කොටවූ' යනුවෙන්
නැගෙන
රණ බෙර හඬ අසා
වෙලෙන් මඩ සෝදාගෙන චින
සැමියන් වෙත පෙර ගමන් කොට
හන් පළන්, දුනු ඊ, කඩු පත් දුන්න.
මගේ සිංහල ජාතියේ නිර්භීත
මවුචරු
නුදුරු රණ පිටියේ
කඩු ගැටෙන හඬ අස අසා
දරුවනට කිරි පෙවූ හ.

මගේ අතීත ජාතියේ කාන්තාවෝ
සැමියන් සටන් බිමට යවා
හරඹ හල් වලට පැන
කඩු මුවහත් කළ හ.
මගේ තේජවත් ජාතියේ මවුවරු
සුරතල් දරු පැටවුන්
සිය ඇකයේ නොවාගෙන
ජාතකාලයෙන් විරාභිමානයෙන්
රණ කාමයෙන් මත් කළ හ.

මම සිංහලයෙක්මි.

මගේ ජීවනය මගේ මවුබිමයි.
මගේ ප්‍රාණය මගේ ජාතියයි.
මගේ ශුද්ධ වූ ප්‍රාර්ථනය
මගේ ජාතියේ අපරාජිත භාවයයි.
මගේ පවිත්‍ර බලාපොරොත්තුව
මගේ ජාතියේ ස්වාධීන භාවයයි.
මගේ ශක්තිය
මගේ ජාතියේ එක්සත් කමයි.
මගේ සමෘද්ධිය- මගේ හෘදය
සාක්ෂිය
මගේ අභිමානය, මගේ ජාතියයි.
මගේ ආත්මය මගේ ජාතියයි.

මම ජීවත් වන සිංහලයෙක් මි.

මම සිංහල ජාතියේ අමරණීය
නාමය
තකන සිංහලයෙක්මි.

**සිංහලයිනි, මේ අපගේ ජන්ම
භූමියයි.**

මේ ජන්ම භූමිය සතුරන් අතට
පත්වීම
අප හැමගේ අවසානයයි. ජාතිය
හේද
හින්න වී යාමේ තේරුම අපේ ජන්ම
භූමිය සතුරන් අතට පත්වීමයි.
අප කිසිවකුගේ සම්පතක්
උදුරා ගැනීමට අදහස් නොකරමු.
අනිකුදු කවර ජාතියක්වත් පහත

හෙළීමට අදහස් නොකරමු.
අපි කිසිවකු පහත් කොට
නොසලකමු.

එහෙත් අපේ මාතෘ භූමිය අත්පත්
කර ගැනීමට කිසිම ජාතියකට ඉඩ
නොදෙමු.

අපේ මාතෘ භූමියේ සකලවිධ
උරුමයක් ම අප සතුය. අපේ
ජාතියට අපේ රට හැර වෙන කිසිම
රටක අයිතියක් නැත්තේය.

කුලී වැඩට ගොස් අනුන්ගේ රටක
උරුමය ඉල්ලා කැනැස්මට අපි කිසි
විටෙකත් අදහස් නොකරමු.

මේ අපේ භූමියයි. අපේ උරුමයයි.
අපේ ආත්ම ශක්තියෙන් යුක්තව
එඩිතරව නැගී සිටිමු.

එක්වත් සහයෝගයෙන් උරේනුර
පැහැර අපේ ජන්ම භූමියේ
ආරක්ෂාව සඳහා අපේ ජාතියේ වීර
ජීවනය උදෙසා සංවිධාන වමු.
පස්සට තබන හැම පියවරක්ම
අපේ ජාතිය විනාශයට තල්ලු
කිරීමකි.

ඉදිරියට තබන හැම පියවරක් ම
අපේ ජාතික උරුමය
අත්පත් කර ගැනීමකි.

මේ ලෝකයේ කිසිවකුට
කිසිම හිංසාවක් නොකරන අපට
අපේ ජන්ම භූමියේ
අපට වුවමනා හැටියට
ජීවත් වීමට ඉඩ තිබිය යුතුයි.
අප උපන් මේ භූමියේ
අප ජීවත් විය යුතුය.
අපේ අවසන් හුස්ම හෙළිය යුතුය.

සාධාරණය යුක්තිය
සහෝදරත්වය, ධර්මය
සාමය, සහයෝගතාව
යනුවෙන් කියැවෙන වචන

අපේ සතුරෝ
අපේ ජාතික උරුමයන්
අපෙන් පැහැර ගැනීම සඳහා
හිරන්තරයෙන් ජප කරති
අපි කල්පනාවෙන් සිටිමු.

බුද්ධිමත් ලෙස- විචාරයෙන් යුතුව
ඇහුම්කන් දෙමු.
සත්‍යය අපි වටහා ගනිමු.
ප්‍රකාශ නොවූ සංග්‍රාමයක් ඉදිරිපිට
අපි සිටිමු.

අපේ අතීතයෙන් හිමි වී ඇති
උරුමයන්
අපේ දරු පරපුරට
හිමිකර දීමේ වගකීම
අප ඉදිරිපිට තිබේ.

අපේ රුධිරය කැනගසයි.
අපේ ගස් කොළන් අප වෙනුවෙන්
සාක්ෂි දරනවා ඇත.

කඳු උසට අපේ මස් ගොඩ ගැසුවත්,
හතර මහා ගංගාවන් පුරා අපේ
රුධිරය ගලා ගියත්
අපේ ජන්ම උරුමයන්
රැක ගැනීම පිණිස ගත් පියවර
පස්සට නොගනිමු.

අපරාජිත සිංහල ජාතියේ වීර
නාමය
අවසානය තෙක් රැක ගනිමු.

අපේ ජාතිය- අපේ භූමිය
අපේ ජීවිතය ඒකාත්මිකයි
එක්වවු- සිංහලයිනි එක්වවු
ඉදිරියටම යවු
සිංහලයිනි- ඉදිරියටම යවු

අභාවප්‍රාප්ත
ශ්‍රී චන්ද්‍රත්න මානවසිංහ
සූර්‍ය 1964 දී ලියන ලද මෙතෙක්
පළ නොවූ ගද්‍ය කාව්‍යයකිනි.

ලෝකයේ පැවැත්ම හා තැනින් තැනට ඇති විවිධත්වය හසුරුවනු ලබන්නේ නිරුරැස් මඟිනි. පාරම්පරික දැනුමෙන් මෙන්ම නවීන විද්‍යාත්මක දැනුමෙන්ද එය පිළිගෙන ඇත. නිරූපණ රේඛායක, නිවර්තන, මධ්‍ය අක්ෂාංශය හා දැව කලාපීය ආදි ලෙස උණුසුම් අඩුවීගෙන යාම නිසා දේශගුණික කලාප, සුළං කලාප, උණුසුම් හා ශීත දියවැල්, උෂ්ණ කාන්තාර හා ශීත කාන්තාර, වර්ෂාපතනය ආදි සාධකවල වෙනස්වීම් දැකිය හැක. සියල්ල විවිධත්වය දෙසට මිස ඒකීයත්වය දෙසට යොමු වී නැත. නමුත් අද දින නව යටත් විජිතවාදය විසින් ලෝකය වකක් පමණක් බවට පත්කරලීමේ “ගෝලීකරණය” සහ “විශ්ව ගම්මානය” නැමති අරමුණක් කරා චලිතවීමේ යෙදී සිටී.

නිරුරැස් ක්‍රියාකාරීත්වය නිසා නිරූපණය දෙපස රටවල ස්ථාන වෙනස්වී ඇත. දකුණු ඇමරිකාවේ ඇමසන් වනාන්තර, අප්‍රිකාවේ කොංගෝ වනාන්තර හා නැගෙනහිර ඉන්දීය සුමාත්‍රා, බෝර්නියෝ, සෙනිබිස් දූපත්වල ඇති වනාන්තර මේවාය. වැඩිමේ සීඝ්‍රතාවය නිසා එක් පැත්තකින් කපාගෙන අනික් පැත්තට යන විට පළමු කැපු කොටස නැවත වැඩි අවසන් ය. මැෂින් දමා කපා චලිතව ගොඩනැගිය යෙදවූ රටවල ඉක්මනින් පොළව නිසරු විය. සිවිලා සතුන්, උරගයින්, සපීයින්, මැස් මදුරු ආදී කෘමීන් බහුලය. මේ හැම හේතුවක් නිසාම මිනිස් වාසයට සුදුසු නැත. මේවා වැසි වනාන්තර වෙති. පිග්මීන් වැනි අඩි 4 1/2 ට වඩා උස නැති කුඩා

ශීතල රටක ජීවන රටාව ගැන අසන්න

උණුසුම් රටකට

මිනිසුන් වනයට යටවී ජීවත් වෙති. මෙම වනාන්තර පරිසර පිටින් ඇති නිවර්තනික ($23 \frac{1}{2}^{\circ}$ දක්වා උතුරට හා දකුණට) හා ඉන්පිටත උප නිවර්තනික ($23 \frac{1}{2}^{\circ} - 30^{\circ}$) කලාපය ගොවිතැනට සුදුසුය. ජල පහසුව ලබාගත හැකි තැනිතලා වල ගොවිතැන ඇසුරින් ශීෂ්ඨාචාර බිහිවිය. බොහෝවිට මේවා ගංගා නිම්න ශීෂ්ඨාචාරයන් විය. ගොවිතැනට අමතරව සත්ව පාලනයද සිදුවුනි. මෙම කලාපයේ මිනිසුන් අඳුරු වණී පැහැ ඇති කළු හෝ දුඹුරු අය වෙති. ඒ ඉර අවිච්චි පිවිසීම නිසාය. නිවර්තනික කලාපය ශාක ආහාර ගන්නා වූ මිනිසුන්ගෙන් යුක්තය. අධික උෂ්ණය නිසා මාංශාහාරය නොගැලපේ. උණුසුමට ඔරොත්තු දෙන කපු ඇදුම් මෙම කලාපයට ගැලපෙන අතර, කපු ගසද හොඳින් වැවේ. හොඳින් ශාක වැවැන නිසා ඖෂධ සැපයෙන්නේද ශාක වලිනි. නිදසුනක් ලෙස ශ්‍රී ලංකාවේ ශාක ඖෂධවලින් සුවකල නොහැකි රෝගයක් ද නැත. වසර දහස් ගණනක් තිස්සේ ඖෂධ රටාවන්ද වැඩිගොස් ඇත. නිවාස ද ඉතා සරලය. මැටි බිත්ති හා අතු වර්ග සෙවිලිකල නිවාස මෙම රටවල පැවතුනි. චලිතව ජීවත්ව හිඳ පරිසරය හොඳින් හඳුනාගත් නිසා වක්‍රීකරණය වන්නා වූ ගෙවල් සෑදීමට නිවර්තන කලාපය පුරුදුවුනි. “ඉර හඳු පවතින තුරු”

යන ආදර්ශ පාඨය අපට ලැබෙන්නේ වක්‍රීකරණය වන්නාවූද පරිසරයට අනිතකරවීමක් නැත්තාවූද ජීවන රටාවක් ලංකාවේ තිබීම නිසා ය. සෙසු නිවර්තනික රටවල් ද වඩදය.

අංශක 30 න් ඔබ්බේ මිනිසා සුදුමැලි පැහැයෙන් යුක්තය. ඒ නිරුරැස් හරියාකාර නොලැබීම නිසාය. තණකොල ඇති තැනක් දවස් කීපයකින් ගෝනියකින් වසා ඉවත්ව ගත්විට තණකොල සුදුමැලිවී තිබීමේ හේතුවම සුදු මිනිසාට ද බලපා ඇත. මුළු මහත් යුරෝපය හා යුරෝපීන් පදිංචි වූ එක්සත් ජනපදය, කැනඩාව, ආජන්ටිනාව, දකුණු අප්‍රිකාව, ඕස්ට්‍රේලියාව හා නිවසිලන්තයට එනය, ජපානය හා කොරියා කහ මිනිසුන් ද” එකතුවන්නේ මධ්‍ය අක්ෂාංශ තුල ශීතලට අසුවී ජීවත්වීම නිසාය. නමුත් පරිනාමවාදය යටතේ ඔවුන් පවසන්නේ මිථ්‍යාවකි. එනම් මිනිසාගේ දියුණුවේ ඉහලම අවස්ථාව සුදු මිනිසා බවය.

මෙම මධ්‍ය අක්ෂාංශීය කලාපවට මාංශාහාරය අත්‍යවශ්‍යය. ඊට හේතු දෙකකි. ගස්වැල් කොල හැලී වැඩීම නතර වී ඇති දීර්ඝ ශීත ඝෘතුවේ දීද තණකොල වැඩේ. එනිසා බැටළුවා, හරකා හා අශ්වයා ඇතිකර මස් ලබාගත හැකිය. අනෙක් හේතුව අධික ශීතලයට එරෙහිව ශරීරය තුළ

උණ්ණත්වය ජනනය වීමට නම් මේදය අධික මාංශය අවශ්‍යවීමය. ශීතලය නිසා ඇඳුම්ද ලෝමවලින් සැකසිය යුතු ය. බැටළුවා මස් මෙන් ම ලොම්ද සපයයි. එළදෙන කිරි සපයයි. මෙසේ සත්ව ආහාර කෙරේ වැඩි විශ්වාසය තැබීමට සුදු මිනිසාට සිදුවේ. මෙහිසාම ක්‍රිස්තියානිය, ඉස්ලාමය වැනි මස් බුද්ධි ආගම් ද ඔවුනට අවශ්‍යය. පොළොව නිසරු නිසා සුදු මිනිසාට මහපොළොව නොවැදගත් ය. ඔහුගේ මුල ඇදී ඇත්තේ නිවසටය. එනිසා ගෘහ නිර්මාණ ශිල්පය යුරෝපයට ඉතා වැදගත්ය. ගොඩනැගිලි යනු යුරෝපීය ජීවිතයයි. එබැවින් ඔවුන් ශිෂ්ටාචාරයන් මණින්තේ ද පුරා විද්‍යාව වැදගත් වන්නේ ද ගොඩනැගිලි වලිනි. සුදු ලෝකය පුරාම ලෙඩ රෝග සදහා ඖෂධ රටාවන් බිහි නොවීය. සුළු අත් බෙහෙත් හැරුණු විට දෙවියන්ට යාඥාව රෝගවලට ප්‍රතිකාරය විය. අද ඇති ඖෂධ රටා වැඩි ගියේ 19 සියවසේ මැද භාගයේ පටන් ය. ලංකාවේ සිටි බ්‍රිතාන්‍යයන් නිවර්තනික උණ රෝග නිසා (කැලෑ උණ) දහස් ගණනින් මියගියේ ඖෂධ නැතිවය. වෙළෙඳාම මූලික

කර වත්මන් ප්‍රතිකාර රටා ගොඩනැගී තිබීමෙන් ඖෂධ නිෂ්පාදන සමාගම් මුල්කර බටහිර වෛද්‍ය විද්‍යාව අද සැකසී ඇති සැටි පැහැදිලිය.

අංශක 60° න් ඔබ්බෙහි ඇති දැව කලාපයට ඇතුලත් වන්නේ ස්කැන්ඩිනේවියාවේ දකුණු පමණි. ඉතිරි සියල්ල ජනශූන්‍ය ශීත කාන්තාර වෙති. තණ පඳුරු, දිය සෙවල, මිටි පඳුරු ආදිය පමණක් ඇති මෙහි ගහකොල වැඩෙන උණ්ණ ඝෘතුවක් නැති තරම්ය. 60° ආසන්නයේ දී මාස 2 ක් පමණ ශාක වැවෙන අතර උතුරට යන විට ගහකොල නැතිව මිනිසා ද නැතිව යයි.

ලංකාව වැනි නිවර්තනික රටවලට මිනිසුන් ගොවිතැන් කර ජීවත්වීම කිසි දවසක වෙනස් නොවිය යුතුය. කොතරම් ජනගහනය වැඩි වුවද ගොවිතැනට මිනිසුන් පෝෂණය කළ හැකිය. නමුත් සුදු මිනිසාගේ මධ්‍ය අක්ෂාංශීය කලාපයට ගැලපෙන ජීවන රටාව කවදාවත් හමුනොවීය. ඔවුහු මුලින්ම දඩයම් කලහ. දඩයම් යුගයෙන් අනතුරුව එඩ්වර් යුගයට

ආහ. එඩ්වර් යුගයෙන් කෘෂි යුගයට පිවිසුනහ. නමුත් අධික ශීතලය නිසා ගස්වැල් වැඩීම කලක්ම නතර වී දිරාපත්වීමේ ක්‍රියාවලිය නතරවීමෙන් පස සාරවත් නොවේ. ජනගහනය වැඩිවන විට කෘෂිකර්මයට ඔවුන් නඩත්තු කළ නොහැකිය. එබැවින් 18 වන සියවස අගදී යුරෝපීයයන් යටි පසට ගලන් කළහ. එවිට ගල් ඇඟුරු, යකඩ, බනිජ, ලෝහ ආදිය හමුවුනි. ඉන් ක්‍රමානන් ඇරඹුණි. එහි පළමු යුගය (1950 දක්වා) ගල් ඇඟුරු හා යකඩ වැදගත් වූ අවධියයි. අනතුරුව තෙල් හා විදුලිය වැදගත් වී අද ඇත්තේ ඉලෙක්ට්‍රෝනික යුගයයි. එය අවසන් වී යන්නේ කුමන යුගයට දැයි ඇසුවිට තමන් උන්මත්තක තත්වයට පත්වන බව ඇමරිකන් විද්‍යාඥයින් හා මහාචාර්යවරු පවසති. සොබා දහමේ තැන්පත් වූ සම්පත් අවසන් වූ විට ලෝකය විනාශ වන බව පමණක් ඔවුහු දනිති.

19 වෙනි සියවසේ සිට 1950 දක්වා යුගය යටත් විජිත යුගය ලෙස හැඳින්වේ. බ්‍රිතාන්‍ය, ප්‍රංශය, ඕලන්දය, ඉතාලිය ආදී රටවල් ලොව විවිධ මහද්වීප වල රටවල් යටත් කරගෙන ඒවායේ සාරය සුරාකමින් තම පැවැත්ම ඇතිකර ගත්හ. හීනිය හා කඩුව මාර්ගයෙන් තදින් පාලනය පවත්වා ගියහ. මීට යටත් විජිතවාදී යුගය යයි කියති. ලංකාවද බ්‍රිතාන්‍යය යටතේ පාලනය විය. නමුත් දෙවෙනි ලෝක සංග්‍රාමය නිසා යුරෝපය බිඳ වැටීමෙන් 1945 න් පසු යටත් විජිතයන් ස්වාධීන වූහ. ලංකාව ද 1948 පෙබරවාරි 04 දා නිදහස ලැබීය.

ඇමරිකා එක්සත් ජනපදය 20 සියවසේ දී ධනයෙන් හා බලයෙන් වැඩෙමින් ආ අතර දෙවන ලෝක

මහා සංග්‍රාමයෙන් පීඩා වින්දේද නැත. එබැවින් යුරෝපය යුද්ධයෙන් කඩා වැටුණු විට උදව්වට ආවේ එක්සත් ජනපදය හා ජනාධිපති රූස්වෙල්ට්ටය. වර්තමාන එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය ආරම්භ කළේ ඔහුය. විවිධත්වයෙන් යුතු ලෝකය "ගෝලීයකරණය" යටතේ ඒකීය කරන්නට උත්සහ දරන්නේ ද ඇමරිකන් යාන්ත්‍රණයක් වන මෙම එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය විසිනි.

එක්සත් ජනපද- කැනේඩියානු දේශසීමාවේ පිහිටි බ්‍රෙට්ට්වුඩ් හි සම්මේලනයක් කැඳවූයේ ජනාධිපති රූස්වෙල්ට්ටය. ඒ 1944 ජුනි මාසයේ දීය. යුරෝපීය රටවල් 18 ක පමණ නියෝජිතයන් මීට සහභාගි වූහ. වැටුණු යුරෝපයට නැවතත් නැගීසිටීමට මග මෙහිදී විස්තර කෙරිණි. එනම් බහුබෝග වගාව ඇති කෘෂිකාර්මික නිවර්තනික ලෝකය සුරාකෑමෙනි. එය කිරීම සඳහා ආයතන 03 ක් යෝජනා කිරීම සිදුවිය. නිවර්තන රටවල බහුබෝග ගොවිතැන වාණිජ ඒකබෝගයට හැරවිය යුතුය. ඊට මුදල් සැපයීමට අන්තර්ජාතික මූල්‍ය අරමුදල (IMF) යෝජනා විය. අලුත් දෙයකට නිවර්තනික රටවල් හරවා ගැනීමට නම් ලෝකය වෙනස් වී ඇති බව නිවර්තනික රටවල මිනිසුන්ගේ ඇඟේ හැප්පීමට සැලැස්විය යුතුය. ඒ සඳහා ප්‍රතිනිර්මාණ සහ සංවර්ධන ජාත්‍යන්තර බැංකුව නොහොත් ලෝක බැංකුව (IBRD) යෝජනා කෙරිණි. පුළුල් පාරවල්, ඒවායේ නවීන මෝටර් රථ, මංසන්ධි නගර, ඒවායේ දිලිසෙන කඩසාප්පු හා සුපර් මාර්කට්, ගුවන් තොටු, වරායයන්, සිනමාශාලා, නාගරික උද්‍යාන හා පුස්තකාල ආදියෙන්

සපිරි නාගරිකත්වය නිවර්තන රටවල ද ගොඩනැංවූ විට අලුත් ලෝකයට නිවර්තනය රටවල මිනිසුන් ඇඹිබැහි වන බවත් පෙන්වීය. මෙය වඩාත් හොඳින් ක්‍රියාත්මක වීමට නම් ආහාර හා කෘෂිකර්ම සංවිධානය (FAO) 1944 දෙසැම්බරයේදී එකතු කරන ලදී. 1945 ඔක්තෝබර්හි දී එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය ලෙස කලවලී බැසි මෙම යාන්ත්‍රණය අද ලෝකයම හසුරුවයි. එ.ජ.සං. තර්කයට අනුව නිවර්තනික ලෝකයේ ජීවන රටාව මධ්‍ය අක්ෂාංශ වලට නුසුදුසු වුවද මධ්‍ය අක්ෂාංශීය ජීවන රටාව (සුදු) නිවර්තනික කලු ලෝකයට සුදුසුය. ලංකාව ඇතුලු කළු ලෝකය විසින් "සංවර්ධනය" යන මිට්තා නාමයෙන් හඳුන්වන්නේ මෙම වෙනස්වීමය. ආසියාවේ වී ගොවිතැන ඇමරිකන් ක්‍රමයට නවීකරණය කර සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලැබීම සංවර්ධනයේ මූලික පියවරයි. ලංකාවට ද වී ගොවිතැන නවීකරණ (FAO) මගින් 1968 දී ආවේය. එය අතිශයින් සාර්ථක විය. 1970 සිට ගොඩ ගොවිතැන් වලට කම්කරු කටයුතු වලට, අධ්‍යාපනයට හා සංස්කෘතියට, රටේ සෞඛ්‍යයට ආදී ලෙස සෑම ක්ෂේත්‍රයකටම ආධිපත්‍යය පාන්නට විය. රාජ්‍යය විසේකටයුතු කරන අතර රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන බිහිවී ආධාර ආයතන වලින් ආධාර ලබාගෙන දේශීය මනස බටහිරට අවශ්‍ය ලෙස සකස් කර ඔවුන්ගේ ඕනෑවිපාකම් ඉටුකරලීමට ක්‍රියා කරයි. බටහිර සුදු මිනිසාගේ අවශ්‍යතාවයන් අපගේ අවශ්‍යතාවන් බවට පත්කර අප වෙතින් ඒවා ඉටු කරගැනීම නව අධිරාජ්‍යවාදය හෙවත් නව යටත් විජිතවාදය ලෙස හැඳින්වේ. ලංකාව ද අනිකුත් නිවර්තනික කලාපීය රටවල් අද

සිටින්නේ එතැනටය. "උගන සංවර්ධන රටවල්" ලෙස නම් කළ ද දැන් එම හැම රටක්ම "සුදු රටක්" වීමට උත්සහ දැරීම නිසා සංවර්ධනය වන රටවල්" ලෙස අලුතින් වඩා නම්බුකාර නාමයක් ලබා ඇත.

නිවර්තනික හැම කලු රටක් ම මේ වන විට තම රටවල් බටහිර සුදු ලෝකයට විවෘත කර ඇත. මෙය විවෘත ආර්ථික රටාව" නමැති ගරු ගාමිහීර නමින් හැඳින්වේ. නමුත් මේ ගණිකාවක් තම ශරීරය සල්ලාලයන්ට විවෘත කිරීමට වෙනසක් නැති දෙයකි. නි. ලංකාව වැනි අති සරුසාර රටකට තම අහසින් හා පොළොවින් යැපී සමෘද්ධිමත් විය හැකි වුවද ඒ ගැන නොසිතති. සිංගප්පූරුව වැනි ජලය නැති ගහකොළ නැති වියලී වැලිතලාවන් කර්මාන්ත හා නිදහස් වරාය (Free Port) වුවද ලංකාවට විවෘත්තක් ඇයිදැයි අසන අයෙක් නැත. නිසරු ජපානය කර්මාන්ත නිසා දියුණු වී පොහොසත් රටක් වුවද සම්පත් බහුල ලංකාවට විවෘත්තක් ඇයිදැයි විමසන විශේෂඥයෙක් හෝ මහාචාර්ය වරයෙක් නැත.

ගල් අඟුර හා යකඩ පොළවෙන් භාරා මතුපිටට ගෙනවුත් කර්මාන්ත කිරීමට යුරෝපයට අවශ්‍ය වුනේ අයහපත් දේශගුණික තත්ත්වයන් නිසා කෘෂිකර්මය කිරීමට නොහැකි වූ හෙයිනි. යුරෝපය කෘෂිකර්මය සඳහා දකුණු ආසියාව මෙන්ම යෝග්‍ය වූයේ නම් කර්මාන්ත යුගයක් උදාවනවනු ඇත. සොබා දහම ඔවුනට අකාරුණික වූ නිසාම ඔවුහු ද සොබාදහමට අකාරුණිකව සම්පත් මංකොල්ල කා කර්මාන්ත කළහ.

අධ්‍යාපනයේ, මාධ්‍යයේ ප්‍රචාරක කටයුතු වල බලවත් බව නිසාත් දුප්පත් රටවලට එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය කරන බලපෑම් නිසා නිවර්තනික රටවල බුද්ධිය මොට කර තම මිථ්‍යාවන් පිළිගැනීමට එ.ජා.සං. හා බහුජාතික සමාගම් හැකියාව ලබාගෙන ඇත. ලංකාවට හොඳම නිදසුනකි. මහවැව් ශිෂ්ටාචාරය තිබූ රටක වැව ප්‍රතික්ෂේප කර විදුලිබල වේලි ගංගා හරහට බැඳ පලාශ ක්‍රම ඒත්තු ගන්වා ඇත. ගල්ඔය පස්වේල්ල හැර අන් සියලු කොන්ක්‍රීට් වේලි කැඩී ගොස් විපත් ඇතිවන්නේ කලකදී සිමෙන්ති දිරාපත් වීම නිසාය. පෝට්ලන්ඩ් ප්‍රමිතියේ සිමෙන්ති වල ආයුෂ අවු. 50 කි. පෙර දිග ධාන්‍යගාරය වන විරුදාවලිය ලද ලංකාවේ වී ගොවිතැන 1970 දී FOA මුල්වී නවීකරණය කරන ලදී. අවු. 30 කට පසු රජරට "වකුගඩු රෝගය" නමැති මරණීය රෝගයට ලක්ෂ ගණනින් බිලිවුණි. දැනට 38000 ක් පමණ මියගොස් 400000 ක පමණ රෝගය වැලඳී ඇත. රෝහල් වලින් ප්‍රතිකාර කලද සුවකළ නොහැකි වී ඇත.

නවඅධිරාජ්‍යවාදයේ සංවර්ධනය" ලංකාවට හා අනෙකුත් නිවර්තනික රටවලට ආකර්ශණීය වී ඇත. විද්‍යාත්මක වී ගොවිතැන යටතේ දේශීය සාම්ප්‍රදායික වී වර්ග වගාකිරීම තහනම්ය. එම හාල් වර්ග හුදු පිටි ඇත." පමණි. ඒවා අනුභවය දියවැඩියාව ද හේතු වේ. සංවර්ධනය යටතේ පාන් සහ පාන්පිටි කෑම වර්ග පරිභෝජනයද අධික ලෙස ඉහළ ගොස් ඇත. විවෘත ආර්ථිකය යටතේ විය අසීමිත ලෙස ඉහළ ගියේය. ලංකාවේ ඇගළුම් වලින් 1/3 ක් පමණ එක්සත් ජනපදය මිලදී ගන්නා අතර, ඒ ද්වි- පාර්ශ්වික වෙළඳ ගිවිසුම් යටතේය. වඩවෙන් පිටි මිලදී ගැනීමට අනිවාර්යය

පෙළඹීමක් ඇත. බ්‍රිතාන්‍ය පාලන සමයේ දී සුදු පාලකයන් ඇන්දේ කපු වලින් නිෂ්පාදිත සුදු කලිසම් කෝටිය. නමුත් අප පාලනය භාරගත් පසු ඉදිකරීම් දියුණු වූ "ප්‍රේමදාස යුගයේදී" කාර්යලවල වායු සම්කරණය කිරීමත් ඉන්පසු උත්සව අවස්ථාවලදී මැතිඇමතිවරුන්, නිලධාරීන්, වෘත්තිකයන් මධ්‍යම පාන්තිකයන් හා මංගලෝත්සව වලදී ගොවීන්, කම්කරුවන් පවා යුරෝපයේ මෙන් කපු නොවන ලෝම හා වෙනත් ඝන රෙදි වලින් නිමවූ කඩා කලිසම්, කෝටි (බුරුත කිරී) ඇඳීමට පුරුදු වූහේ අධිරාජ්‍ය යුගයේ ඉංග්‍රීසීන් පරදවමිනි.

බටහිර වර්ගයේ කෙටිකෑම" (Shorteats) රට පුරා පැතිරුණි. ලෙඩරෝග ද ඊට සමාන්තරව පැතිරුණි. රෑ මද්දහන හෝ අලුයම වනතුරු පරිගණකය ලෙස බලා සිටින තරුණ පරපුරක් බිහිවිය. සංචාරකයන් සඳහා පුළුල් පාරවල් සුබෝපභෝගී වාහන අධික ඉන්ධන තෙල් භාවිතය, ශල්‍ය කර්ම හා අලුත් රෝගයන් පැතිරී යාම සදාචාරය පිරිහීම ගණිකා හා කැසිනෝ උවදුරු, සමාජශාලා ආදී ලෙස ශීත කලාපයේ සුදු රටවල ජීවන රටාව අනුකරණය කරන්නට ගොස් විපතක් ම සිදුකරගෙන ඇත.

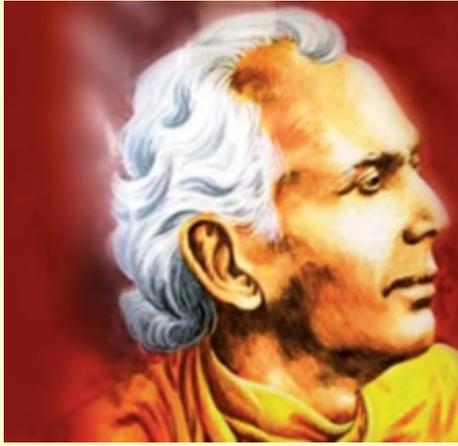
1972 දී ලංකාවට කිරිපිටි ආනයනයට වැයවී ඇති මුළු මුදල රුපියල් මිලියන 1.5 කි. 2014 දී වියදම් වූ මුදල මිලියන 1250 ක් පමණ වේ. 1980 ට ප්‍රථම පාරක් අයිනේ හෝටලයකට හෝ තේ කඩයකට ගොස් කිරි කාලක් රු. 10-12 අතර මුදලකට බීමට පුළුවන් විය. අද ලංකාවේ කිසිම තැනකින් අලුත්කිරි බීමට නැත NLDB කිරි පමණක් ඇති අතර ඒවාට කල්තබා

ගන්නා රසායනයන් අධික ලෙස යෙදවීමෙන් කුසෙහි අම්ල ගතිය වැඩවේ. ශීත රටවල සියලු කෑම වර්ග ලංකාවේ ඇති අතර මුදල් වැඩියෙන් ඇති අය ඒවා පරිභෝජනය කර රෝගී වෙති. ඒ නිසා පුද්ගලික රෝහල් හා වෛද්‍යවරුද මහාපරිමාණයෙන් වැඩිවී ඇත. බටහිර ඖෂධ වෙළඳාම විශාල ලෙස ඉහළ ගොස් ඇත.

බටහිර ලෝකයේ ඇඳුම්, කොණ්ඩා මෝස්තර, සපත්තු ආදී විලාසිතාවන් ලංකාවේ පැතිර යන්නේ ඉතා වේගයෙනි. ගම්බද ත්‍රීරෝද රට හා ජංගම දුරකථන ප්‍රමාණය රටේ අවශ්‍යතාවයට වඩා තුන් හතර ගුණයකින් වැඩිය. පරිගණකය ද දැන් ඒ ඝනයට වැරී ඇත. මෝටර් රථ ද රටේ ආර්ථිකයට ඔරොත්තු නොදෙන ප්‍රමාණයට වැඩිය. කොන්ක්‍රීට් ගොඩනැගිලි ඉදිවන්නේ යුරෝපීය රටවල මෙනි. ශීත රටවල මෙන් ආචාරණය කරන මේවාට වායුසම්කරණයන් අවශ්‍යය.

අනිකුත් නිවර්තනික රටවලට වඩා වේගයෙන් ලංකාව නවීකරණය වී ඇත. මේ අන්කිසිවක් නොව අප විසින් පරිසරය අමතක කර යුරෝපීය හා වෙනත් (චීන, ජපන් වැනි) ශීත රටවල ජීවන රටාවට ඇතුළුවීමට උත්සාහ ගැනීමකි. සුර්යාගෙන් යැපුනු හා හිරු සංකේතවත් කරන සිංහකොඩිය සහිත සිංහලයා චිතරම් දුරට පිරිහීම, ඉර හඳ පවතිනා තුරු" පැවතීමේ ජීවන රටාව අමතක කිරීම කණාගාටුවට කරුණකි. තම නිවර්තනික මෝසම් සුළං පරිසරය අමතක කර යුරෝපීය සුදු මිනිසෙකු වන්නට පතන සිංහලයා එම ප්‍රයත්නය තුළම විනාශ වී යනු ඇත.

ආචාර්ය සූරිය ගුණසේකර

දමරල් කමර, ගීය

පිඩි රට පුරා අගම - මෙන් බෝසන්ගේ සමන
 අනගාරක බර්මපාල - උනුමකොන වනදිගිය
 මහ කපේ මේ දෙරකෝමො ජුරුමයා බබයි
 බබේ නමට තුන් ගෙලයෝ සදාකල්ම මල්පිපෙයි
 අනගාරක බර්මපාල - උනුමකොන වනදිගිය

සිංහලයින් නැගිටි නිද්‍රාව හැර
 බලව නැගෙව ලෝකිය දෙපුර අයෝ අර
 සිංහ නාද කරමින් - මතුකළ ගෙල අබමින්
 අඟින නෙදපා පුරා බදු ගැනේ
 නහවන් හැඳි නිරිඳුන්

පිඩි රට පුරා අගම —

ලක්ෂිව මතු නොව දුලුව නලයෝ
 බුද්ධි සසනය බබලෙව වකසෝ
 ගයව මෙදා බම - රික දුන් දුන් දුරමින්
 මර් සරම් දුම සඳුරා දී
 මතු බුදු වන සමිඳුන්

පිඩි රට පුරා අගම —

ප්‍රවීන ගීත රචක
 ආචාර්ය ප්‍රේමදාස ශ්‍රී අලවත්තගේ
 මහත්මාගේ ප්‍රබන්ධයකි.